

1861

ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΟΣΜΑ

Δ. Φ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Η' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

Διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΟΗ

Τζιζινα Ν. Νικον

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΑΙ ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",

44—ΕΝ ΟΔΩΙ ΣΤΑΔΙΟΥ—44

1927

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως
καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Βιβλιοπωλείου τῆς «Ἐστίας».

Ι. Δ. Κολλαροῦ

Ἐν Ἀθήναις, Τυπογραφεῖον «Ἐστία» — 1953

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑ

Α'

ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Γυνή και ὄρνις.

Γυνή τις ὄρνιν εἶχε καθ' ἐκάστην ἡμέραν ᾧδον αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίζουσα οὖν τεξέσθαι αὐτήν δις τῆς ἡμέρας, εἰ πλείω τροφήν παρέχοι, τοῦτο ἐποίει. Ἡ δὲ ὄρνις πίων γενομένη οὐδὲ ἅπαξ τῆς ἡμέρας ἔτικτεν.

2. Ὅρνις χρυσοτόκος.

Ἄνθρωπός τις εἶχεν ὄρνιν ᾧὰ χρυσᾷ τίκτουσαν. Νομίσας δὲ ἔνδον αὐτῆς ὄγκον χρυσοῦ εἶναι ἀπέκτεινε ταύτην, ἀλλ' εὗρεν ὁμοίαν ταῖς λοιπαῖς ὄρνισιν. Οὕτω δὲ ἐλπίσας ἀνθρώπον πλοῦτον εὗρήσειν καὶ τοῦ μικροῦ ἐστερηθῆναι ἐκείνου.

3. Κύνων κρέας φέρουσα.

Κύνων κρέας ἔχουσα ποταμὸν διέβαιεν. Θεασαμένη δὲ τὴν ἑαυτῆς σκιάν ἐν τῷ ὕδατι ὑπέλαβεν ἑτέραν κύνα εἶναι μείζον κρέας ἔχουσαν διόπερ καταλιποῦσα τὸ ἴδιον ὤρμησεν ὡς τὸ ἐκείνης ἀφαιρησομένη. Καὶ οὕτω συνέβη αὐτῇ ἀμφοτέρων στερηθῆναι.

4. Κίχλη.

Ἐν τινι μωρσινῶνι κίχλη ἐνέμετο· διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀπεχώρει. Ἰξεντῆς δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἕξενσε καὶ μετ' ὀλίγον συνέλαβεν. Ἡ δὲ μέλλουσα ἀναιρεθῆσθαι ἔλεγεν· «δειλαία εἰμί, ἢ διὰ τροφῆς γλυκύτητα τοῦ βίου στεροῦμαι».

5. Ὄνος καὶ Λεοντή.

Ὄνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς λέων ἐνομίζετο πᾶσι καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δὲ ἄνεμος ἐπνευσεν, ἡ δορὰ περιηρέθη καὶ γυμνὸς ὁ ὄνος ἦν. Τότε πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

6. Λύχνος.

Λύχνος μεθύων ἐλαίῳ καὶ φαίνων ἐκαυχᾶτο ὡς ὑπὲρ ἡλίον λάμπει. Ἀνέμου δὲ πνεύσαντος, εὐθὺς ἀπεσβέσθη ὁ λύχνος. Τὸ δεύτερον δὲ ἄπτων τις εἶπεν αὐτῷ· «φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα· τῶν ἀστέρων τὸ φῶς οὐδέποτε ἐκλείπει».

7. Κομπαστής.

Ἄνθρωπος πολὺν χρόνον ἀποδημήσας ἀπενόστησεν. Ὡτινι δὲ τῶν πολιτῶν ἀπαντῶν, κομπάζων διηγεῖτο· «ἀποδημῶν πολλὰ καὶ μεγάλα ἔδρασα, καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ πήδημα ἐπήδησα, οἷον οὐδεὶς ὑμῶν ἐδύνατο πηδῆσαι. Μάρτυρας δὲ ποιοῦμαι πάντας, ὅσοι με τοῦτο τὸ πήδημα πηδήσαντα ἐθεάσαντο». Εἷς δ' αὐτῶν ἔλεγεν· «ὦ φίλε, οὐκ ἀνάγκη ἄλλους μάρτυρας ποιήσασθαι· ἰδοὺ ἡ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα».

8. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ δένδρῳ τινὸς ἐκάθισεν· ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη τοῦτον ἐβουλήθη τὸ κρέας ἀρπάσαι·

στάσα οὖν ἐπήνει αὐτὸν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν, καὶ ἔλεγεν, ὡς πρέπει αὐτῷ μάλιστα τῶν ὀρνέων βασιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντως ἂν ἐγένετο, εἰ φωνὴν εἶχεν. Ὁ δὲ βουλόμενος δηλῶσαι αὐτῇ, ὅτι καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας πάνυ ἔκραζεν ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα εἶπεν «ὦ κόραξ, ἔχεις τὰ πάντα νοῦν μόνον κτῆσαι».

9. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρω ἀλλ' ἢ μὲν ἔμπροσθεν πλήρης ἐστὶν ἀλλοτριῶν, ἢ δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσιν, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

10. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

Ὀδοιπόροι δύο θέρους ὥρα περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος ἐιρύχοντο. Ὡς δὲ ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην ἦλθον καὶ ἐν σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὅτι ἀκαρπον καὶ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦτο τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα εἶπεν «Ἐν τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἀκαρπὸν με καὶ ἀνωφελῆ ἀποκαλεῖτε ;»

11. Ἀνδροφόνος.

Ἀνθρωπὸν τις ἀποκτείνας ὑπὸ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἐδιώκετο. Φεύγων δὲ κατὰ τὸν Νεῖλον ποταμὸν, ἀπήντησε λέοντι. Τοῦτον φοβηθεὶς ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον τῷ ποταμῷ παρακείμενον. Θεασάμενος δ' ἐπὶ τοῦ δένδρου δράκοντα, ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν ἔρριψεν. Ἐν δὲ τῷ ποταμῷ κροκόδειλος αὐτὸν κατέφαγεν.

12. Παῖς ψεύστης.

Παῖς πρόβατα νέμων τοὺς ἀγρότας πολλάκις ἐπεκαλεῖτο λέγων «βοηθεῖτε δεῦρο· λύκος ἔρχεται». Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες εὗρισκον τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὅτε τῇ ἀληθείᾳ ὁ λύκος προσῆλθεν, ὁ παῖς ἐβόα «δεῦτε, λύκος», ἀλλ' οὐκέτι τις ἐπίστευεν, ὥστε προσδραμεῖν καὶ βοηθῆσαι αὐτῷ. Ὁ δὲ λύκος εὐρῶν ἄδειαν τὴν ποιίμνην πᾶσαν εὐκόλως διέφθειρεν.

13. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον. Ὁ δὲ λόγοις ἐπειρᾶτο πείσαι τούτους ὁμοιοεῖν, ἀλλ' οὗτοι τοῖς λόγοις αὐτοῦ οὐκ ἐπείθοντο. Διὰ τοῦτο, ὅπως αὐτοὺς ἔργῳ τινὶ πείσειεν, ἔλεξεν «κομίσατέ μοι ῥάβδων δέσμη». Τῶν δὲ παίδων ταύτην κομισάντων, ἀθρόας τὰς ῥάβδους θραῦσαι αὐτοὺς ἐκέλευσεν. Ἐπεὶ δὲ οὐ δυνατοὶ ἦσαν καίπερ σπονδάζοντες τοῦτο ποιῆσαι, τὴν δέσμην λύσας ἀνὰ μίαν ῥάβδον θραῦσαι ἐκέλευσεν ἕκαστον. Τῶν δὲ παίδων ῥαδίως τοῦτο ποιησάντων ἔλεξεν «ἐπείσθητε τῷ ἔργῳ· ἐὰν μὲν στασιάσητε, ἠττηθήσεσθε, ἐὰν δὲ ὁμοιοήσητε, νικήσετε. Μακαριῶ ὑμᾶς, ἐὰν μοι πεισθῆτε».

14. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς ἐπεφάνη ἄρκτος, ὁ μὲν εἰς φθάσας ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο, ὁ δὲ ἕτερος, μέλλων συλληφθῆσθαι, ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἑαυτὸν νεκρὸν προσεποιεῖτο. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄρκτος προσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περιωσφραίνετο, οὗτος τὰς ἀναπνοὰς συνέιχε· φασὶ γὰρ μὴ ἄπτεσθαι τοῦτο τὸ ζῶον νεκροῦ. Ὅτε δὲ ἡ ἄρκτος

ἀπῆλθε, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου καταβάς ἠρώτα τὸν ἕτερον, τί ἡ ἄρκτος πρὸς τὸ οὖς εἶπεν· ὁ δὲ εἶπε· «Τοῦ λοιποῦ τοιούτοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἱ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν».

15. Περὶ ὄνου σκιᾶς.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ κωλυόμενός ποτε ὑπ' Ἀθηναίων ἐν ἐκκλησίᾳ λέγειν, βραχὺν ἔφη βούλεσθαι πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν. Τούτων δὲ σιωπησάντων εἶπεν· «νεανίας θέρους ὥρα παρά τινος ἐμισθώσατο ἐξ ἄστεως ὄνον Μέγαράδε. Μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφόδρα φλέγοντος τοῦ ἡλίου καὶ ὁ ὀνηλάτης καὶ ὁ νεανίας ἐβούλοντο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν. Καὶ ὁ μὲν ἔλεγε μεμισθωκέναι τὸν ὄνον μόνον, οὐ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν, ὁ δὲ μισθωσάμενος πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν». Ταῦτα οὖν εἰπὼν ἐσιώπησεν ὁ ῥήτωρ καὶ ἐβούλετο ἀπελθεῖν. Τῶν δὲ Ἀθηναίων κωλυόντων καὶ δεομένων τὸ τέλος τοῦ μύθου διηγῆσασθαι «περὶ μὲν ὄνου σκιᾶς», ἔφη, «βούλεσθε ἀκούειν, περὶ δὲ σπουδαίων πραγμάτων θορυβεῖτε καὶ οὐ προσέχετε».

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1. Ἀγωγή τῶν ἐλευθέρων παιδῶν ἐν Κρήτῃ.

Κρήτες τοὺς ἐλευθέρους παῖδας μανθάνειν ἐκέλευον τοὺς νόμους μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι καὶ ἵνα μὴ τι τῶν κεκωλυμένων πράξαντες ἀπολογῶνται ἀγνοία πεποιηκέναι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν, τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

2. Ἡ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγωγή.

Γέρον τις ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸν ἀγῶνα ἐπιθυμῶν θεάσασθαι ἔδρας ἠπόρει, πάντοθεν δ' ὑβρίζετο καὶ κατεγελάτο οὐδενὸς αὐτὸν δεχομένου. Ἐπεὶ δ' ἦλθε πρὸς Λακεδαιμονίους, πάντες οἱ παῖδες καὶ πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν ἔσπευσαν τοῦ τόπου ἐκχωρεῖν· μάλιστα γὰρ ἐτιμῶντο οἱ γέροντες ἐν Σπάρτῃ, καταγελαῖν δὲ γέροντος αἰσχιστὸν ἐνομίζετο. Τότε δὲ σχεδὸν πάντες οἱ Ἕλληνες ἐπεβόησαν ἐπαινοῦντες τὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἦθος. Ὁ δὲ γέρον δακρύσας εἶπεν «οἴμοι τῶν κακῶν· ἅπαντες μὲν οἱ Ἕλληνες οὐκ ἀγνοοῦσι τὰ καλά, χρῶνται δὲ αὐτοῖς μόνοι Λακεδαιμόνιοι».

3. Μενέδημος καὶ Ἀσκληπιάδης.

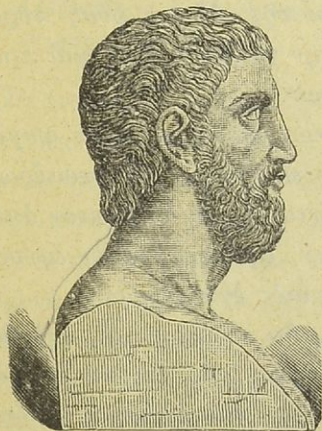
Τοὺς ἀσώτους καὶ μὴ ζῶντας ἐκ τινος περιοουσίας τὸ παλαιὸν οἱ Ἀρεοπαγῆται ἐν Ἀθήναις ἐκόλαζον. Μενέδημον γοῦν καὶ Ἀσκληπιάδην τοὺς φιλοσόφους, νέους ὄντας καὶ ἀπόρους, μεταπεμφάμενοι ἠρώτησαν, πῶς,

ὅλας τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις σχολάζοντες, ἔχοντες δὲ μηδέν, εὐεκτιοῦσιν οὕτω τοῖς σώμασιν.

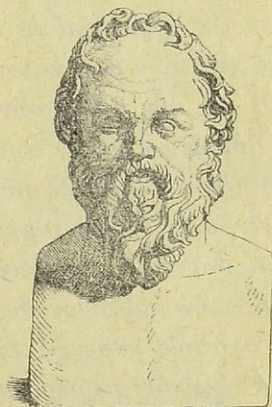
Καὶ οὗτοι ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναί τινα τῶν μυλωθρῶν. Ἐλθόντος δ' ἐκείνου καὶ εἰπόντος, ὅτι νυκτὸς ἐκάστης πορευόμενοι εἰς τὸν μιλῶνα καὶ ἀλοῦντες δύο δραχμὰς ἀμφοτέρω λαμβάνουσιν, θαναμάσαντες οἱ Ἀρεοπαγῖται διακοσίαις δραχμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς.

4. Ἀλκιβιάδου ὑπερηφάνεια.

Ὅρῶν Σωκράτης Ἀλκιβιάδην ἀγαλλόμενον ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ μέγα φρονούντα ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τινα τῆς πόλεως τόπον, ἔνθα ἦν πινάκιον, ἔχον γῆς

Ἀλκιβιάδης.

Σωκράτης.

περίοδον, καὶ προσέταξε τῷ Ἀλκιβιάδῃ τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν. Ὡς δὲ εὔρεν, προσέταξεν αὐτῷ καὶ τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους ἀναζητεῖν. Τοῦ δ' εἰπόντος «ἀλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσίν», ὁ Σωκράτης ἀπεκρίνατο· «ἐπὶ τούτοις οὖν μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσίν;»

5. Αἰνείου εὐσεβεία.

Μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν οἰκτίραντες οἱ Ἕλληνες τὰς τῶν ἄλισκομένων τύχας ἐκήρυξαν τοῦτο, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἄρασθαι καὶ ἀποφέρειν ἐν ὅ,τι βούλεται τῶν οἰκειῶν. Ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρώους θεοὺς ἤρατο καὶ ἔφερε προτιμῆσας τῶν ἄλλων. Ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες καὶ δεύτερον αὐτῷ κτήμα συνεχώρησαν λαβεῖν· ὁ δὲ τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα ἤρατο καὶ ἔφερον. Ὑπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ πάντα αὐτῷ τὰ οἰκειᾶ κτήματα συνεχώρησαν λαβεῖν.

6. Οἱ τοὺς γονεῖς ἀγαπῶντες ὑπὸ τῶν θεῶν εὐεργετοῦνται.

Ἐν Σικελίᾳ, ὡς λέγουσιν, ἐκ τῆς Αἴτνης ῥύαξ πυρὸς γενόμενος ἔρρῦη ἐπὶ τε τὴν ἄλλην χώραν καὶ δὴ καὶ πρὸς πόλιν τινὰ τῶν ἐκεῖ κατοικουμένων.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι τῶν κατοίκων ὄρμησαν πρὸς φυγὴν τὴν αὐτῶν σωτηρίαν ζητοῦντες· εἷς δὲ τις τῶν νεωτέρων, ὄρων τὸν πατέρα πρεσβύτερον ὄντα καὶ οὐ δυνάμενον ἀποχωρεῖν, ἀλλ' ἐγκαταλαμβανόμενον, ἀράμενος αὐτὸν ἔφερεν. Φορτίου δὲ προσγενομένου καὶ αὐτὸς ἐγκατελήφθη.

Ὅθεν δὴ καὶ ἄξιον θεωρῆσαι, ὅτι τὸ θεῖον τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς εὐμενῶς ἔχει. Λέγουσι γὰρ ὅτι κύκλω τὸν τόπον ἐκεῖνον περιέρρευσεν τὸ πῦρ καὶ ἐσώθησαν οὗτοι μόνοι, ἀφ' ὧν τὸ χωρίον κέκληται «τῶν εὐσεβῶν χῶρος», οἱ δὲ ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιησάμενοι καὶ τοὺς ἑαυτῶν γονεῖς καταλιπόντες ἅπαντες ἐτελεύτησαν.

7. Δόγοι Πέρσου τινὸς ἀκούσαντος ὅτι τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄθλον ἦτο στέφανος καὶ οὐχὶ χρήματα.

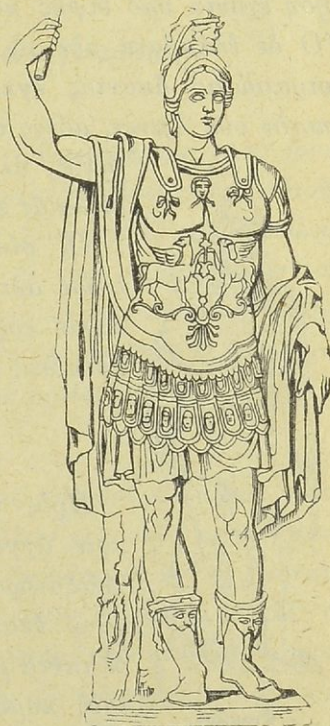
Μετὰ τὴν ἐν Θερμοπύλαις μάχην ἤλθον αὐτόμολοι ἀπ' Ἀρκαδίας εἰς τὸ Περσῶν στρατόπεδον βίου τε δεόμενοι

καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι. Ἄγοντες δὲ τοὺς ἀνθρώπους ὡς Εἰρηνιστὴν ἐπυθάνοντο οἱ Πέρσαι περὶ τῶν Ἑλλήνων, ἀπράττειεν. Οἱ δὲ ἔλεγον, ὡς Ὀλύμπια ἄγοιεν. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ Εἰρηνιστοῦ, περὶ τίνας ἀθλον ἀγωνίζονται, ἔλεγον περὶ τοῦ στεφάνου τῆς ἐλάας.

Ἐνταῦθα Πέρσης τις τῶν γενναίων ἐθαύμαζεν ἀκούων τὸ ἀθλον ὃν στέφανον, ἀλλ' οὐ χρήματα, καὶ ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄλλους· «παπαῖ, Μαροδόνιε, ἐπὶ ποίους ἀνδρας ἄγεις τοὺς Πέρσας πόλεμον ποιησομένους, οἱ οὐ περὶ χρημάτων ἀγωνίζονται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς».

8. Ἀλέξανδρος ὁ μέγας καὶ ὁ ἰατρός του Φίλιππος.

Ἀλεξάνδρῳ ἐν τῇ Κιλικίᾳ νοσοῦντι, ὅτε Φίλιππος ὁ ἰατρός ἐν κύλικι φάρμακον παρεσκεύαζεν ὡς ἰασόμενος τὸν βασιλέα, ἐπιστολὴ ἐκομίσθη γραφεῖσα ὑπὸ Παρμενίωνος, ὅς ἦν ἐν τοῖς πιστοιτάτοις τῶν φίλων Ἀλεξάνδρου, ἐν ἧ ἰατρῷ τάδε ἐνεγέγραπτο· «φύλαξι, ὦ βασιλεῦ, Φίλιππον τὸν ἰατρόν· πέπεισται γὰρ ὑπὸ Δαρείου χρήμασιν ἀποκτεῖναι σε φαρμάκῳ». Ὁ δ' Ἀλέξανδρος μᾶλλον πεποιθὼς τῷ Φίλιππῳ ἢ τῇ διαβολῇ ἐνεχείρισε τῷ ἰατρῷ τὴν ἐπιστολὴν καὶ αἶμα θαρραλέως εἰσδέχεται [τὸ φάρμακον, ὃ ὑπ' ἐκείνου παρεσκεύαστο.

Ἀλέξανδρος ὁ μέγας.

9. Ἀλεξάνδρου ἐγκράτεια.

Ἀλέξανδρος σὺν τῷ στρατεύματι πορευόμενος πρὸς Δαρεῖον πολλὰς ποτε ἡμέρας ὤδευε δι' ἐρήμης καὶ ἀνύδρου χώρας. Τότε δὲ αὐτὸς τε ὑπὸ δίψης μάλα ἐπιέζετο καὶ οἱ Μακεδόνες, ὥστε πολλοὶ ἀπηγόρευον.

Ἐνθα δὴ ἔνιοι τῶν γυμνήτων ἐν κοίλῃ πέτρᾳ μικρῷ ὕδατι ἐνετύγγανον καὶ ἀκούοντες τὸν Ἀλέξανδρον κακῶς ἤδη ἔχοντα ὑπὸ δίψης κόρυν μεστήν ὕδατος προσέφερον. Ὁ δὲ ἐλάμβανε μὲν τὸ ὕδωρ, περιβλέπων δὲ εἰς τοὺς στρατιώτας ἅπαντας ἐγκλίνοντας τὰς κεφαλὰς πρὸς τὸ ποτὸν οὐκ ἔπινεν, μόνος τοῦ ὕδατος ἀπολαύειν οὐ βουλόμενος, ἀλλὰ ἐξέχει τὴν κόρυν πάσης τῆς στρατιᾶς προσβλεπούσης.

Οἱ οὖν Μακεδόνες ἀλαλάζοντες ἐκέλευον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν δίψαν εὐρώστως ἀντέχοντες διὰ τὴν τοῦ ἡγεμόνος ἐγκράτειαν.

Φωκίων.

10. Φωκίωνος ἀρετή.

Πρὸς Φωκίωνα τὸν Ἀθηναῖον ἦλθόν ποτε ἄγγελοι, οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, κομίζοντες αὐτῷ ἑκατὸν τάλαντα χρυσίου. Φωκίων δὲ ταῦτα μὲν οὐκ ἀπεδέξατο, ἠρώτησε δὲ τοὺς κομίσαντας, διὰ τί αὐτῷ μόνῳ τῶν Ἀθηναίων Ἀλέξανδρος χρυσίον διδοίη.

Ἐκείνων δὲ καὶ ταῦτα εἰπόντων, ὅτι ἡγεῖταί σε καλὸν κἀγαθόν, ἠρνήθη τὸ δῶρον ἀποδέξασθαι προσειπὼν καὶ τάδε: «εἰ ἐκεῖνος τῷ ὄντι καλὸν κἀγαθόν με ἡγεῖται, εἰσάτω με τοιοῦτον εἶναι».

11. Τελευταῖοι λόγοι τοῦ Φωκίωτος.

Φωκίων ὁ Φώκου, πολλάκις στρατηγήσας, κατεγνώσθη θανάτῳ ἀδίκως καὶ ἦν ἐν τῷ δεσποτηρίῳ καὶ ἔμελλε πιεσθαι τὸ κώνειον. Ἐπεὶ δὲ ὄρεξεν ὁ δῆμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤρουντο, εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν υἱόν. Ὁ δὲ εἶπε «ἐπισκῆπτω αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακεῖν ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῶν φιλοτησίας, ἦν νῦν πίνω».

12. Αἱ Λακεδαιμονίων γυναῖκες.

α'

Βρασίδου τελευτήσαντος τῶν Ἀμφιπολιτῶν τινες ἦκον πρὸς Ἀργιλεωνίδα, τὴν ἐκείνου μητέρα. Ἠρώτησε δ' αὐτοὺς ἢ Ἀργιλεωνίς, εἰ καλῶς καὶ τῆς Σπάρτης ἄξιός ὢν ἐτελεύτησεν ὁ υἱός. Ἐγκωμιαζόντων δὲ τῶν Ἀμφιπολιτῶν καὶ λεγόντων ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐστὶ τοιοῦτος, εἶπεν ἡ μήτηρ «ἀγνοεῖτε, ὧ ξένοι· καλὸς μὲν ἦν καὶ ἀγαθὸς ὁ παῖς μου, ἐν Σπάρτῃ δὲ εἰσι πολλοὶ ἐκείνου κρείσσονες».

β'

Γυνὴ τις τοὺς πέντε υἱοὺς ἐπὶ πόλεμον ἔπεμψεν. Αὐτὴ δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἔμενε μετ' ἄλλων γυναικῶν προσδοκῶσα τὸν τῆς νίκης ἄγγελον. Ὁ δ' ἄγγελος ἦκων τῇ γυναικὶ ἐρωτώσῃ ἀπαγγέλλει τὸν τῶν υἱῶν θάνατον. «Ἄλλ' οὐ τοῦτο ἐρωτῶ», ἔφη, «ὧ κακὸν ἀνδράποδον, ἀλλὰ πότερον νικῶμεν ἢ νικώμεθα». Δέξαντος δὲ τοῦ ἀγγέλου ὅτι νικᾷ ἡ πατρίς, ἔλεγεν «ὄρωσα τοὺς πολεμίους ἠτιωμένους ἀγαπῶ καὶ τῇ τῶν παιδῶν τελευτῇ».

γ'

Θαπούσης τινὸς τὸν υἱόν, τὸν ἐν πολέμῳ τελευτήσαντα, γυνὴ προσελθοῦσα «οἴμοι», ἔφη, «τῆς τύχης». Ἡ δέ, «νῆ

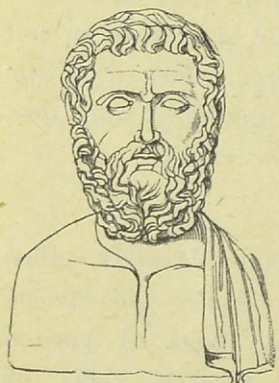
Δία», ἔφη, «τῆς καλῆς· οὐ γὰρ προσεδόκων αὐτὸν ἐς αἰεζῆν, ἀλλὰ τελευτῶν πρὸ τῆς Σπάρτης».

δ'

Γυναικί τινι ἀγγέλλουσι τὸν τοῦ υἱοῦ θάνατον. Ἡ δ' ἠρώτα «οὐκ ἔμελλε πρὸς τοὺς πολεμίους ἦκων ἢ αὐτὸς τελευτῶν ἢ ἀποκτείνειν ἐκείνους; Ἦδιον δ' ἐστὶν ἀκούειν, ὅτι ἐτελεύτησε καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν προγόνων ἄξιος ὢν, ἢ εἰ ἔζη τὸν ἅπαντα χρόνον κακὸς ὢν».

13. Σόλων.

Ἀθηναῖοι καὶ Μεγαρεῖς ἐπολέμουν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπὲρ Σαλαμῖνος. Ἡτιώμενοι δ' Ἀθηναῖοι ἐψηφίσαντο «τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν ἐπὶ Σαλαμῖνα πρὸς μάχην θάνατος ἔστω».

Σόλων.

Σόλων δὲ τὸν θάνατον οὐ φοβηθεὶς λύει τὸν νόμον· λύει δὲ ὧδε. Μανίαν ὑποκρίνεται καὶ προσελθὼν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλεγεία ἦδεν· τὰ δὲ ἐλεγεία ἦν Ἄρεια ἄσματα. Τούτοις ἠγειρεν Ἀθηναίους ἐπὶ τὴν μάχην.

Οἱ δὲ κάτοχοι ἐκ Μουσῶν καὶ Ἄρως αὐτίκα τε ἀνήγοντο ἄδοντες ὁμοῦ καὶ ἀλαλάζοντες καὶ Μεγαρέας κατὰ κράτος ἐνίκων καὶ πάλιν ἡ Σαλαμίς Ἀθηναίων κτήμα ἦν καὶ Σόλων τὰ μάλα ἐθανμάζετο.

14. Φιλοπατρία Κόδρου.

Κόδρου Ἀθηναίων βασιλεύοντος πόλεμος ἦν Ἀθηναίους πρὸς Δωριέας. Ἐμαντεύσατο δὲ ὁ ἐν Δελφοῖς θεός, ὅτι ἡ

νίκη ἔσται τῶν Δωριέων, εἰ μὴ φονεύσειαν τὸν Ἀθηναίων βασιλέα.

Διὰ τοῦτο οἱ μὲν τῶν Δωριέων στρατηγοὶ βαρείαις ἀπειλαῖς ἐκόλωλον φονεῦσαι τὸν Κόδρον, ὁ δὲ σπονδαίως ἐβουλεύετο, ὅπως ὑπὸ τῶν πολεμίων φονευθήσεται ὑπὲρ τῆς πατριδος. Καὶ λάθρα τῶν πολεμίων πορεύεται ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸ τῶν Δωριέων στρατόπεδον ἄνευ ἱματίου ἐν χιτῶν ῥυπαρῶ· ἐπὶ δὲ τοῦ ὄμου ἀξίνη ἦν αὐτῷ ὡς ξυλοτόμῳ ὄντι. Πεζεύων οὖν μετὰ τῆς ἀξίνης διὰ τοῦ στρατοπέδου κατ' ἔριον φονεύεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

Ἐπεὶ δ' ἐμηνύθη, ὅτι εἶδος μὲν ξυλοτόμου εἶη τὸ σῶμα, ἔργῳ δὲ Κόδρου, τοῦ τῶν Ἀθηναίων βασιλέως, εὐθύς μνημονεύσαντες τὸ μαντεῖον οἱ Δωριεῖς ἄνευ μάχης ἐκ τῆς Ἀττικῆς πάλιν ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

15. Λόγος τοῦ Ἐπαμεινώνδου πρὸ τῆς ἐν Δεύκτροις μάχης.

Τῇ προτεραία τῆς ἐν Δεύκτροις μάχης Ἐπαμεινώνδας τὴν τῶν Θηβαίων στρατιὰν ἠθροισεν ὡς θυμὸν ἐμποιήσων τοῖς στρατιώταις. Καὶ γὰρ ἐπιθυμῶν νικῆσαι τῇ ὕστεραία τὴν τῶν πολεμίων φάλαγγα ἐφοβεῖτο, μὴ οἱ στρατιῶται, ἐὰν εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἠθροισμένων πολεμίων βλέψωσιν, εὐπειτῶς ἀδνυμήσειαν. Διὰ ταῦτα τοὺς στρατιώτας τόνδε τὸν τρόπον ἔπειθεν. Ἐχιδναν ζωγρήσας τὴν κεφαλὴν αὐτῆς συντριβὼν ἤρξατο τοῦδε τοῦ λόγου.

Ἐπαμεινώνδας.

« Βλέπατε », ἔφη, « ὦ στρατιῶται, εἰς τήνδε τὴν ἔχιδναν· ἐν βίῳ μὲν γὰρ οὔσα δυνατὴ

ἦν καὶ τὸν ἰσχυρότατον τῶν ἀνθρώπων τοῖς ὁδοῦσι φονεῦσαι, νῦν δὲ συντετριμμένης τῆς κεφαλῆς οὔτε ἀσθενέειν οὔτε ἰσχυροῖς ἀνθρώποις φοβερά ἐστιν. Οὕτως καὶ τὸ τῶν πολεμίων στρατεύμα νῦν μὲν ὑμῖν χαλεπὸν ἐστίν, ἐὰν δὲ τοὺς τῶν Σπαρτιατῶν λόχους συντριψώμεν, οὐκέτι ἡμῖν δεινὸν ἔσται τὸ λοιπὸν στρατεύμα. Ὁ δὲ τῶν Σπαρτιατῶν ἀριθμὸς μικρὸς ἐστὶ καὶ οὐχ ἱκανὸς ὑμᾶς δέξασθαι».

16. Πλάτωνος ἀπλότης.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος ἐν Ὀλυμπία συνεσκήνωσεν ἀγνώσιν ἀνθρώποις, καὶ αὐτὸς ὦν αὐτοῖς ἀγνώς. Οὕτω δὲ ἐπέ-

Πλάτων.

δειξεν ἑαυτὸν σοφὸν καὶ εὐχαριν, ὥστε τοὺς ξένους ἀγασθῆναί τε αὐτοῦ τὴν σοφίαν καὶ ἡσθῆναι τῇ τοῦ ἀνδρὸς συνουσίᾳ. Ὅτι δὲ ὁ φιλόσοφος ἦν καὶ ὁ Σωκράτους φίλος, οὐκ ἐγίνωσκον· αὐτὸ μὴν τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς, ὅτι καλεῖται Πλάτων.

Ὀλίγω σὺν ὑστερον ἦλθον εἰς Ἀθήνας· ὁ δὲ Πλάτων αὐτοὺς ὑπεδέξατο μάλα φιλοφρόνως. Καὶ οἱ ξένοι εἶπον· «ἄγε, ὦ Πλάτων, ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν ὁμώνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ὁμιλητῆν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκαδημειαν αὐτοῦ ἡγησάμενος σύστησον ἡμᾶς τῷ σοφωτάτῳ καὶ εὐκλεεστάτῳ ἀνδρὶ, ἵνα τι καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Ὁ δὲ, «ἀλλ' ἐγώ», φησὶν, «αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι». Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὅτι τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον ἡγνόησαν.

17. Αἱ γέρανοι τοῦ Ἰβύκου.

Ἰβυκος ὁ ποιητὴς ἐκ Ῥηγίου τῆς Ἰταλίας ἦν. Πολλάκις ἀπεδήμησεν ἐκ τῆς πατρίδος, ἐν ἀλλοτρίᾳ χώρα ἀσκῶν τὴν τέχνην.

Ὀδεύων οὖν ποτε εἰς Κόρινθον ὡς παρεσόμενος τοῖς ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἀγῶσιν ἐγγύς ἤδη ὦν τῆς πόλεως ὑπὸ ληστῶν συνελήφθη.

Φονεύμενος δὲ ὑπὸ τούτων καὶ οὐδένα οὔτε σύμμαχον οὔτε μάρτυρα τῆς ἐπιβουλῆς ἔχων, ἰδὼν γεράνους πετομένας εἶπεν «ὕμεῖς, ὦ γέρανοι, τιμωρήσασθε τόνδε τὸν φόνον».

Τῆς δὲ πόλεως ζητούσης τοὺς φονεύσαντας καὶ οὐ δυναμένης εὐρεῖν, ἄλλοι τε Κορινθιοὶ καὶ οἱ λησταὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ἦσαν. Ἐνταῦθα δὴ ἐξαίφνης γέρανοι διέπτησαν ὑπὲρ τῆς σκηνῆς. Ταύτας οὖν ἰδὼν εἷς τῶν φονέων ἐγέλασε καὶ εἶπεν «ἰδοὺ οἱ τιμωροὶ τοῦ Ἰβύκου». Τῶν δὲ πλησίον καθημένων τις ἀκούσας ἀπήγγειλε τοῖς δικασταῖς· οἱ δὲ τοὺς φονεὰς ἐδέσμευσαν καὶ ὁμολογήσαντας τὸν φόνον ἐθανάτωσαν.

18. Ἀρίων.

α'

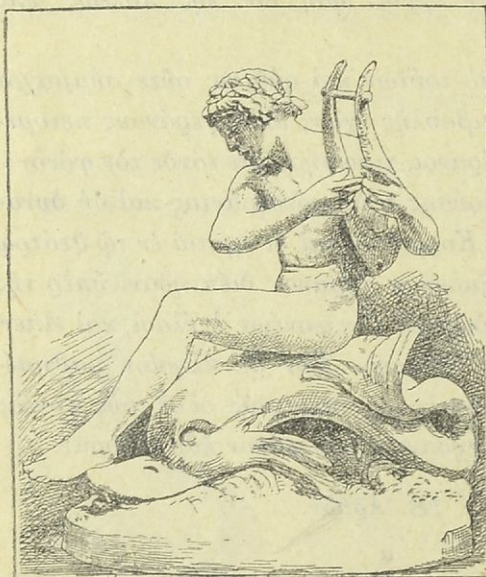
Ἀρίων, ὁ Μηθυμναῖος ποιητὴς καὶ κιθαρωδός, πολὺν χρόνον παρὰ Περιάνδρῳ, τῷ τῶν Κορινθίων τυράννῳ, διέτριπεν. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Σικελίαν ἐπορεύθη· εὐδοκιμήσας δ' ἐκεῖ καὶ πολλὰ χρήματα κτησάμενος, εἰς Κόρινθον ἐπεθύμησεν ἐπανελθεῖν.

Ἐπειγόμενος οὖν εἰς Κόρινθον ἐπανελθεῖν, ἐμισθώσατο ἐν Τάραντι τῆς Ἰταλίας ναῦν Κορινθίων ναυτῶν· τούτοις γὰρ μᾶλλον ἢ ἄλλοις ἐπίστευεν.

Ὁ μὲν πλοῦς καλὸς ἦν, οἱ δὲ ναῦται ἐβουλεύσαντο τὰ χρήματα αὐτοῦ ἀρπάσαι καὶ αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν ρῆραι. Ὁ δὲ Ἀρίων, αἰσθόμενος τοῦτο, εἶπεν· «Ναῦται, τὸν μὲν θά-

νατον οὐ φεύγω, πρότερον δὲ συγχωρήσατέ μοι κεκοσμημένῳ πάσῃ τῇ σκευῇ ἄσαι μετὰ δὲ τοῦτο εἰς τὴν θάλασσαν καταπηδήσομαι». Οἱ δὲ ναῦται συνεχώρησαν αὐτῷ τοῦτο.

Κοσμησάμενος οὖν τὸ μὲν σῶμα καλοῖς ἱματίοις, τὴν δὲ κεφαλὴν στεφάνῳ, προυχώρησεν εἰς τὴν πρῶραν. Οἱ δὲ

Ἄριων.

ναῦται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νεῶς ἰστάμενοι ἤκροῶντο τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν τότε ἀνδρῶν κιθαρῳδοῦ.

Ἐπεὶ δ' ἐπαύσατο ἄδων, προσευξάμενος τοῖς θεοῖς σὺν πάσῃ τῇ σκευῇ κατεπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν.

β'

Οἱ δὲ θεοὶ δελφῖνας ἔπεμψαν αὐτῷ σωτήρας· εἷς δὲ τούτων ἐπὶ τὰ νῶτα

δεξάμενος Ἄριονα ἀσφαλῶς ἐκόμισεν εἰς Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς. Ἐντεῦθεν ὁ Ἄριων πρὸς Περιάνδρον ἐπορεύθη· διηγῆσατο δέ, τί οἱ ναῦται αὐτὸν ἠδίκησαν. Ὁ δὲ Περιάνδρος οὐ πιστεύων τοῖς λόγοις αὐτὸν ἐφύλαξεν.

Οὐ πολλῷ ὕστερον ἐκεῖνοι οἱ ναῦται εἰς Κόρινθον ὤρμισαντο. Ὁ δὲ τύραννος μεταπεμψάμενος αὐτοὺς ἠρώτησε καὶ ἄλλα καὶ εἴ τι ἤκουσαν περὶ Ἄριονος. Τούτων δὲ εἰπόντων, ὅτι σῶς εἶη ἐν τῇ Σικελίᾳ, μετεπέμψατο Ἄριονα· ὁ δὲ τῇ αὐτῇ σκευῇ, ἣ εἰς τὴν θάλασσαν ἐπήδησεν, ἐκε-

κόσμητο. Οἱ ναῦται θεασάμενοι αὐτὸν ἐξεπλάγησαν καὶ ὠμολόγησαν τὸ πραχθέν· ὁ δὲ τύραννος αὐτοὺς θανάτῳ ἐξημίωσεν.

19. Δάμων καὶ Φιντίας.

α

Διονυσίου Συρακουσῶν τυραννοῦντος, Πυθαγόρειός τις φιλόσοφος, Φιντίας ὀνομαζόμενος, ἐλθὼν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰ βασίλεια τοῦ τυράννου συνελήφθη ὡς τούτῳ ἐπιβεβουλευκώς.

Ἀχθεῖς δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ ἐξελεγχθεῖς κατεκροῖθη ἀποθανεῖν.

Ὁ δὲ Φιντίας οὐδὲν ταραχθεῖς πρὸς Διονύσιον εἶπε· «τοῖς μὲν δεδογμένοις πείθομαι· ἐπεὶ δὲ ἀδελφὴν ἔχω ἐν τῇ πατρίδι, ταύτην συνοικίσει βούλομαι τῷ μνηστήρι αὐτῆς διαπλεύσας ἐκεῖσε, εἶτα δὲ συντόμως ἐπανελθὼν ἀποθανοῦμαι».

Τῶν δὲ παρόντων γελασάντων ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις, Διονύσιος θαυμάσας ἠρώτησε· «τίς ἂν πίστις γένοιτο;». Ὁ δὲ «ἐγγυητήν», ἔφη, «παρέξομαι, ὅς, ἐὰν ἐγὼ μὴ ἐπανέλθω, ἀποθανεῖται ἀντ' ἐμοῦ». Ὁ δὲ Διονύσιος ἐπέτρεψε τοῦτο.

β'

Μεταπεμφράμενος οὖν τινα τῶν φίλων ὁ Φιντίας, Δάμωνα ὀνομαζόμενον, Πυθαγόρειον καὶ τοῦτον, ἠξίωσεν ἐγγυησασθαι· ὁ δὲ οὐδὲν διστάσας μάλα ἄσμενος ἐπένευσε τὴν ἐγγύην.

Τῶν μὲν οὖν παρόντων οἱ μὲν ἐπήγουν τὴν ὑπερβολὴν τῆς πρὸς τὸν φίλον εὐνοίας, οἱ δὲ κατεγέλων τοῦ ἐγγυητοῦ ὡς μαινομένου. Ὁ δὲ Διονύσιος ἀποδεξάμενος τὴν ἐγγύην τὸν μὲν Φιντιαν ἀποπλεῦσαι ἐκέλευσεν, ἐφ' ᾧτε ἐν ἑξ̄ μηνὶ ἐπανελθεῖν, τὸν δὲ Δάμωνα αὐτόθι μένοντα ἐφρούρει.

γ'

Τῇ μὲν οὖν τεταγμένη ἡμέρᾳ ἅπας ὁ Συρακοσίων δῆμος συνέδραμε μετέωρος ὄν, εἰ φυλάξει τὴν πίστιν ὁ Φιντίας.

Ὅντος δ' ἤδη τοῦ ἡλίου περὶ δυσμᾶς καὶ ἀπαγομένον τοῦ Δάμωνος πρὸς τὸν θάνατον, ἀνελπίστως ὁ Φιντίας ἦλθε δρομαῖος.

Θαυμάσας δὲ Διονύσιος ἀμφοτέρων τὴν ἀρετὴν, Φιντίαν μὲν ἀπέλυσε τῆς τιμωρίας, περιβαλὼν δὲ καὶ φιλήσας τοὺς ἄνδρας ἤξιωσε τρίτον ἑαυτὸν εἰς τὴν φιλίαν παραδέξασθαι.

Ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηναίων
μετὰ τοῦ Παρθενῶνος.

Γ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ
ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΩΝ

1. Ἀθῆναι.

α'

Ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ξηρά ἐστὶ πᾶσα, οὐκ εὐνδρος, κακῶς ἐρρουμοτομημένη διὰ τὴν ἀρχαιότητα. Αἱ μὲν πολλαὶ τῶν οἰκιῶν εὐτελεῖς εἰσιν, ὀλίγαι δὲ χρήσιμα. Ἀπισθηθεῖη δ' ἂν, ἐξαίφνης ὑπὸ τῶν ξένων θεωρουμένη, εἰ αὐτὴ ἐστὶν ἢ προσαγορευομένη τῶν Ἀθηναίων πόλις.

β'

Μετ' οὐ πολὺ δὲ πιστεύσειεν ἂν τις. Ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ Ὀδεῖον μὲν τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη κάλλιστον, θέατρον δ' ἀξιόλογον, μέγα καὶ θαυμαστόν.

Ἔστι δ' ἔτι Ἀθηναῖς ἱερόν, πολυτελές, ἀπόβλεπτον, ἄξιον

θεᾶς, ὁ καλούμενος Παρθενών, ὑπερκείμενον τοῦ θεάτρου· μεγάλην κατάπληξιν ποιεῖ τοῖς θεωροῦσιν. Ὀλυμπίειον, ἡμιτελὲς μὲν, καταπληκτικὴν δ' ἔχον τὴν τῆς οἰκοδομίας ὑπογραφὴν· ὁ βέλτιστον ἂν ἐγένετο, εἴπερ συνετελέσθη.

Γυμνάσια δ' ἡ πόλις κέκτηται τρία, Ἀκαδήμειαν, Δύκειον, Κυνόσαργες, πάντα κατάδενδρά τε καὶ ποώδη. Ἐορταὶ δὲ παντοδαπαὶ γίνονται ἐν αὐτῇ, ψυχῆς ἀνάπαισις· φιλοσόφων δὲ παντοδαπῶν σχολαὶ πολλαὶ εἰσιν, θεαὶ δὲ συνεχεῖς.

γ'

Τῶν δ' ἐνοικούντων οἱ μὲν εἰσιν Ἀττικοί, οἱ δ' Ἀθηναῖοι. Οἱ μὲν Ἀττικοί εἰσιν ὑπουλοὶ, συκοφαντώδεις, παρατηρηταὶ τῶν ξενικῶν βίων· οἱ δ' Ἀθηναῖοι μεγαλόψυχοι, ἀπλοῖ τοῖς τρόποις, φιλίας γνήσιοι· φύλακες, δοριμεῖς τῶν τεχνῶν ἐρασταὶ καὶ θεαταὶ συνεχεῖς τυγχάνουσιν ὄντες.

2. Σπάρτη.

α'

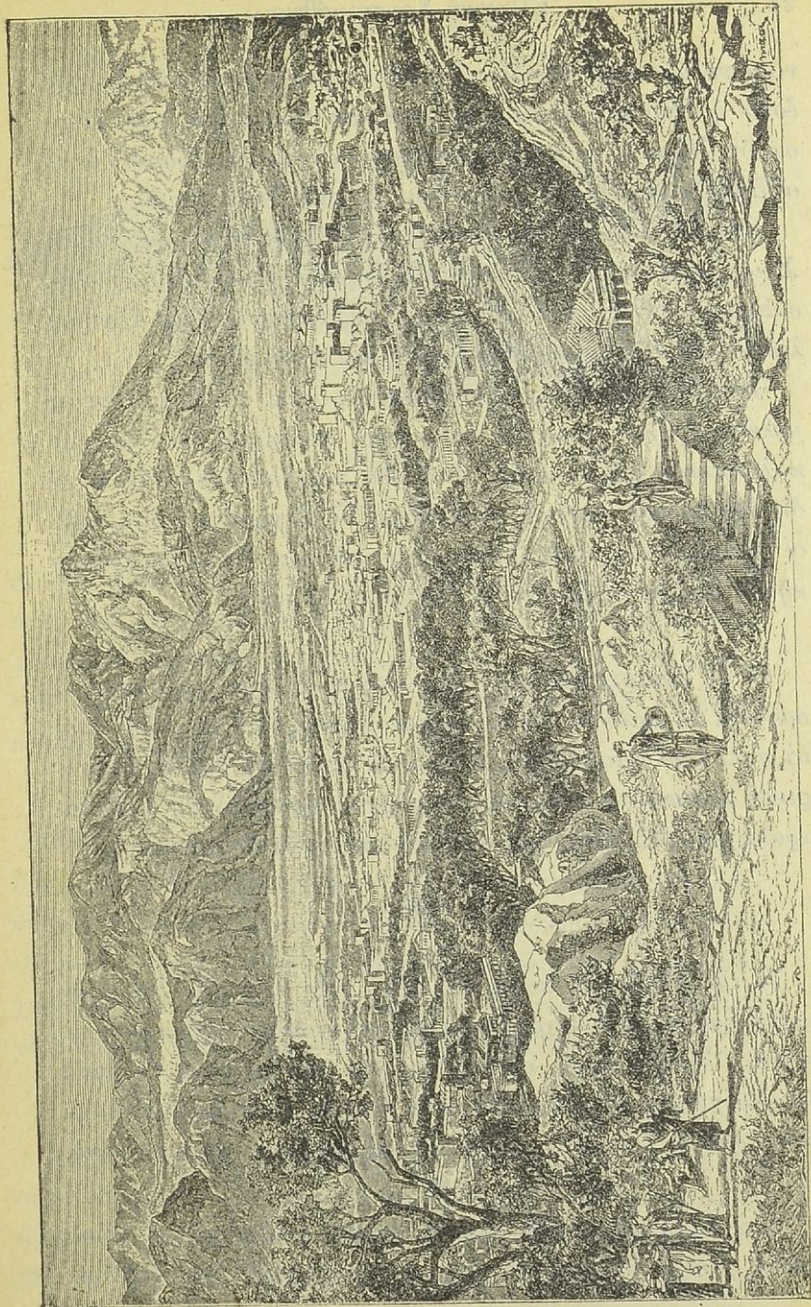
Ἡ τῶν Σπαρτιατῶν πόλις παρὰ τὸν Εὐρώτιαν κεῖται ποταμὸν ὑφ' ὑψηλῶ καὶ ὀρθίῳ ὄρει, καλουμένῳ Ταῦγέτῳ.

Ἀκρόπολις δέ, εἰς ὕψος περιφανὲς ἐξέχουσα, οὐκ ἔστι τῇ πόλει, ἀλλὰ λόφοι πολλοί, ὧν τὸν ὑψηλότερον οἱ Σπαρτιαῖται ἀκρόπολιν καλοῦσιν. Ἐνταῦθα Ἀθηναῖς ἔστιν ἱερόν, τῆς καλουμένης πολιούχου καὶ χαλκιοίκου τῆς αὐτῆς.

Ἡ δὲ πόλις κατὰ κόμας οἰκεῖται καὶ ἀτείχιστός ἐστιν· οἱ γὰρ Σπαρτιαῖται λέγουσιν, ὅτι ἡ τῶν πολιτῶν ἀνδρεία καὶ ἡ ἐν τάξει στρατιὰ τῆς πόλεως τείχη ἐστίν.

β'

Ἔστι τῇ πόλει ἀγορὰ μεγάλη καὶ ἀξιόλογος, ἐν ἣ τῆς τε γερουσίας τὸ βουλευτήριόν ἐστι καὶ τῶν ἐφόρων καὶ

Σπάρτη.

νομοφυλάκων τὰ ἀρχεῖα. Τὸ δὲ ἐπιφανέστατον τῆς ἀγορᾶς ἐστὶν ἡ Περσικὴ στοά, ἀπὸ λαφύρων ποιηθεῖσα τῶν Περσικῶν. Ἔστι δ' ἐν αὐτῇ καὶ τόπος καλούμενος Χορός, ἐν ᾧ οἱ ἔφηβοι Ἀπόλλωνι χορεύουσιν ἐν ταῖς γυμνοπαιδίαις.

Κατὰ δὲ τὴν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἔξοδόν ἐστὶν ἡ καλουμένη Σκιᾶς, κυκλοτερὲς οἰκοδόμημα, ἔνθα οἱ Σπαρτιᾶται ἐκκλησιάζουσιν. Ὀλίγον δ' ἀπωτέρω τῆς ἀγορᾶς ἐστὶ θεάτρον λίθου λευκοῦ πεποιημένον, μέγα καὶ θείας ἄξιον.

Ἔστι δὲ καὶ τόπος καλούμενος Δρόμος, ἐν ᾧ τοῖς νέοις μελέτη δρόμου ἐστὶ καὶ γυμνάσια πεποιήται, καὶ χωρίον καλούμενον Πλατανιστὰς ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὸ πλατάνων, αἱ δὴ ὕψηλαὶ καὶ συνεχεῖς πεφύκασι. Τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ἔνθα οἱ ἔφηβοι μάχονται, κύκλω μὲν εὐριπος περιέχει, ὥσπερ νῆσον θάλασσα, ἔφοδοι δὲ ἐπὶ γεφυρῶν εἰσιν.

γ'

Οἱ δὲ Σπαρτιᾶται τοῖς Λυκούργου νόμοις χρώμενοι τὰ σώματα ἐκ παίδων πάντα τρόπον γυμνάζουσι καὶ ἀεὶ περὶ τὰ πολεμικὰ σπουδάζουσιν. Εἰσὶ δὲ ἀπλοὶ τῇ διαίτῃ, καρτερικοὶ, ῥωμαλέοι, ἀνδρεῖοι, πανούργοι, βραχυλόγοι, φιλοπάτριδες καὶ εὐπειθεῖς τοῖς τε νόμοις καὶ τοῖς ἄρχουσι.

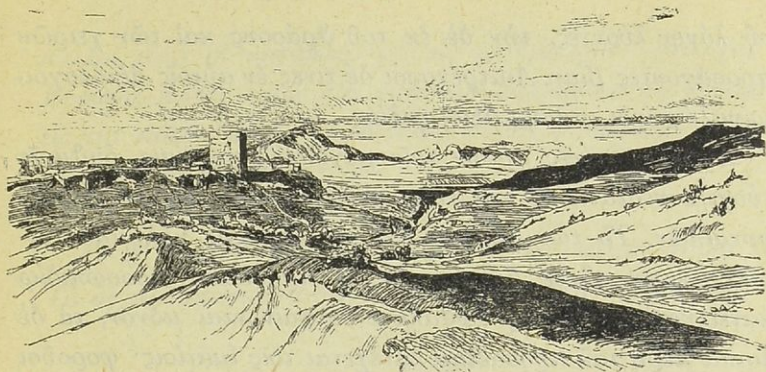
3. Θῆβαι.

α'

Ἡ τῶν Θηβαίων πόλις ἐν μέσῳ μὲν τῆς τῶν Βοιωτῶν κεῖται χώρας, τὴν περίμετρον ἔχουσα σταδίων ἑβδομήκοντα, πᾶσα δ' ὁμαλὴ ἐστὶν, στρογγύλη μὲν τῷ σχήματι, τῇ χρᾷ δὲ μελάγγειος. Ἀρχαῖα μὲν οὕσα καινῶς ἐστὶν ἐρρουμοτομημένη διὰ τὸ τρεῖς ἤδη, ὡς φασιν αἱ ἱστορίαι, κατεσκάφθαι.

β'

Καὶ ἵπποτρόφος δὲ ἀγαθὴ ἐστὶν· κάθυδρος δ' οὕσα πᾶσα, χλωρὰ τε καὶ γεώλοφος, κηπεύματα ἔχει πλεῖστα

Θῆβαι

ἀριστερᾷ ἢ Καδμεία.

τῶν ἐν Ἑλλάδι πόλεων. Καὶ γὰρ ποταμοὶ ῥέουσι δι' αὐτῆς δύο, τὸ ὑποκείμενον τῇ πόλει πεδίων πᾶν ἀρδεύοντες· φέρεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Καδμείας ὕδωρ ἀφανές, διὰ σωλήνων ἀγόμενον, ὑπὸ Κάδμου τὸ παλαιόν, ὡς λέγουσιν, κατεσκευασμένον.

γ'

Ἐνθερίσαι μὲν οὖν ἡ πόλις βελίσιση ἐστί· τό τε γὰρ ὕδωρ πολὺ ἔχει καὶ ψυχρὸν καὶ κήπους· ἔστι δ' εὐήνεμος ἔτι καὶ χλωρὰν ἔχουσα τὴν πρόσοψιν, εὐόπωρός τε καὶ τοῖς θερινοῖς ὠνίοις ἄφθονος. Ἄξυλος δὲ ἐστί καὶ ἐγχειμάσαι χειρίσιση διὰ τε τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ πνεύματα· καὶ γὰρ νίφεται καὶ πηλὸν ἔχει πολὺν. Ἡ μὲν οὖν πόλις τοιαύτη.

δ'

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες μεγαλόψυχοι μὲν καὶ θαυμαστοὶ ταῖς κατὰ τὸν βίον εὐελπιστίαις εἰσίν, θρασεῖς δὲ καὶ ὑπερήφανοι, ἀδιάφοροι πρὸς πάντα ξένον καὶ δημότην, καταφρονηταὶ παντὸς δικαίου, τὰ ἀμφισβητούμενα τῶν συναλλαγμάτων

οὐ λόγῳ λύοντες, τὴν δὲ ἐκ τοῦ θράσους καὶ τῶν χειρῶν προσάγοντες βίαν. Διατρέχουσι δὲ τινες ἐν αὐτοῖς ἀξιόλογοι μεγαλόφυχοι, πάσης ἀξιοί φιλίας.

Αἱ δὲ γυναικες αὐτῶν τοῖς μεγέθεσι, πορείαις, ῥυθμοῖς εὐσημονέσταται τε καὶ εὐπρεπέσταται εἰσι τῶν ἐν Ἑλλάδι γυναικῶν. Τὸ τῶν ἱματίων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε δοκεῖν πᾶν τὸ πρόσωπον προσωπιδίῳ κατειλῆφθαι. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ διαφαίνονται μόνον, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ προσώπου κατέχεται τοῖς ἱματίοις· φοροῦσι δ' αὐτὰ πᾶσαι λευκά. Τὸ δὲ τρίχωμά ἐστι ξανθὸν ἀναδεδεμένον μέχρι τῆς κορυφῆς, ὃ δὴ καλεῖται ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων λαμπάδιον. Τὸ δὲ ὑπόδημά ἐστι λιτόν, οὐ βαθύ, φοινικοῦν δὲ τῇ χροῃ καὶ ταπεινόν. Καὶ ἡ φωνὴ δ' αὐτῶν ἐστὶν ἐπίχαρις, τῶν δ' ἀνδρῶν ἀτερπῆς καὶ βαρεῖα.

4. Χαλκίς.

α'

Ἡ τῶν Χαλκιδέων πόλις γεώλοφός ἐστι πᾶσα καὶ σύσκιος, ὕδατα ἔχουσα τὰ μὲν πολλὰ ἄλυκά, ἐν δὲ ὑγιεινὸν καὶ ψυχρόν, τὸ ἀπὸ τῆς κρήνης τῆς καλουμένης Ἀρεθούσης ῥέον, ὃ ἱκανόν ἐστι πᾶσι τοῖς τὴν πόλιν οἰκοῦσιν.

β'

Καὶ τὰς κοινὰς δὲ κατασκευὰς ἐξόχους ἡ πόλις κέκτηται, γυμνάσια, στοάς, ἱερά, θέατρα, γραφάς, ἀνδριάντας καὶ ἀγοράν, ἣ κεῖται πρὸς τὰς τῶν ἐργασιῶν χρείας εὐθέτως. Παρ' αὐτὰ γὰρ τὰ τοῦ λιμένος τεῖχη ἢ κατὰ τὸ ἐμπόριόν ἐστι πύλη, ταύτης δ' ἔχεται ἡ ἀγορά, πλατεῖά τε οὔσα καὶ στοαῖς τρισὶ συνειλημμένη.

γ'

Ἐγγὺς οὖν τῆς ἀγορᾶς κειμένου τοῦ λιμένος καὶ ταχείας γιγνομένης τῆς ἐκκομιδῆς τῶν φορτίων ἐκ τῶν πλοίων,

πολλοὶ εἰσιν οἱ καταπλέοντες εἰς τὸ ἐμπόριον. Καὶ γὰρ ὁ Εὐριπος διπλὸν ἔχων τὸν εἰσπλοῦν ἐφέλκεται τὸν ἔμπορον εἰς τὴν πόλιν. Ἡ δὲ χώρα πᾶσα αὐτῶν ἐλαιόφυτος· ἀγαθὴ δὲ καὶ ἡ θάλασσα.

δ'

Οἱ δ' ἐνοικοῦντες φιλομαθεῖς τε καὶ φιλαπόδημοὶ εἰσι. Τὰ δὲ προσπίπτοντα αὐτοῖς δυσχερῆ γενναίως φέρουσι.

5. Δελφοί.

α'

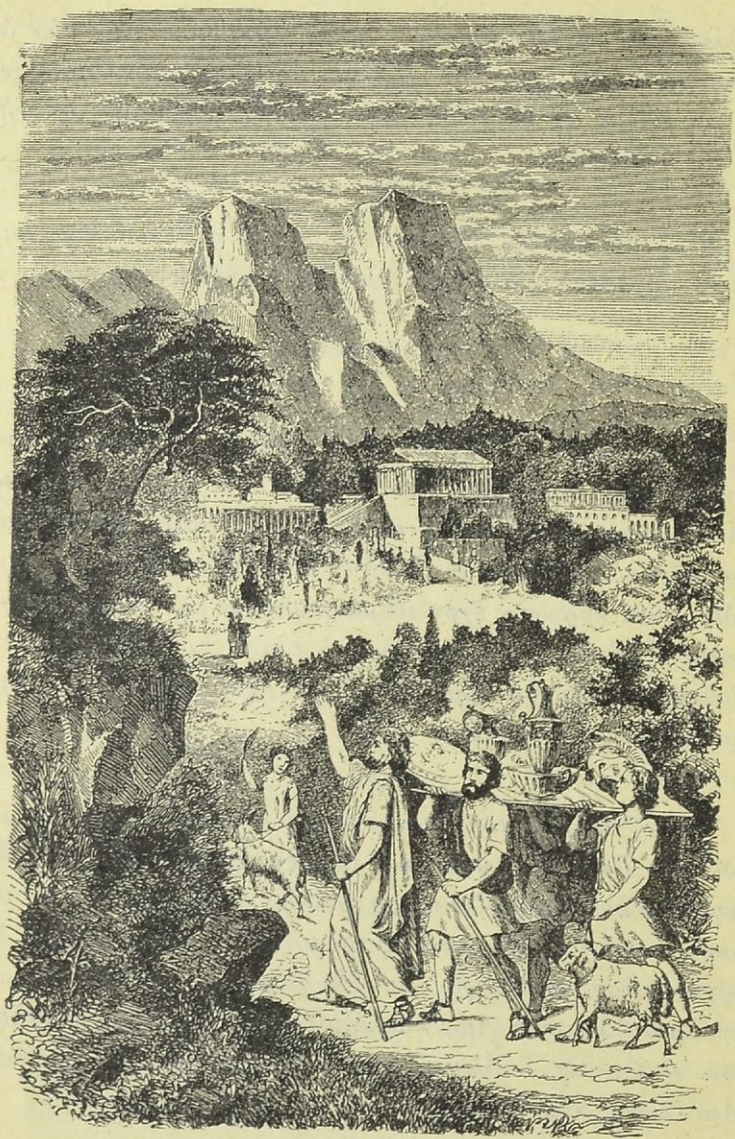
Ἐν τῇ Φωκίδι ὁ Παρνασσός ἐστι τῶν δὲ πλευρῶν τούτου τὸν μὲν πρὸς δύσιν κατέχουσι Δοκροὶ τε οἱ Ὀζόλαι καὶ τινες τῶν Δωριέων καὶ Αἰτωλοί, τὸ δὲ πρὸς ἀνατολὰς Φωκεῖς καὶ Δωριεῖς· τὸ δὲ νότιον οἱ Δελφοί, πετρῶδες χωρίον θεατροειδές, κατὰ κορυφὴν ἔχον τὸ μαντεῖον καὶ τὴν πόλιν. Ὑπέρεκείται δ' αὐτῆς Ἀγκώρεια, ἐφ' οὗ τόπου πρότερον ἴδρυντο οἱ Δελφοὶ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ· νῦν δ' ἐπ' αὐτῶ οἰκοῦσι περὶ τὴν κορυφὴν τὴν Κασταλίαν.

β'

Ἐν τῷ προνάφ τοῦ Δελφικοῦ ἱεροῦ γεγραμμένα ἐστὶ τὰ ἀδόμητα Γνωθὶ σαυτὸν καὶ Μηδὲν ἄγαν· θεάσασθαι δ' ἂν ἐνταῦθα καὶ εἰκόνα Ὀμήρου χαλκῆν ἐπὶ στήλῃ. Ἐν δὲ τῷ ναφ πεποιήται Ποσειδῶνος βωμός, οὗ τὸ μαντεῖον τὸ ἀρχαιότατον κτήμα ἦν καὶ Ποσειδῶνος. Ἔστηκε δὲ καὶ ἀγάλματα Μοιρῶν, Διὸς καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐν δὲ τῷ ἐσωτάφ τοῦ ναοῦ, εἰς ὃ ὀλίγοι δύνανται εἰσιέναι, καὶ χρυσοῦν Ἀπόλλωνος ἕτερον ἄγαλμά ἐστι καὶ αὐτὸ τὸ μαντεῖον.

γ'

Τὸ δὲ μαντεῖον ἄντρον κοῖλον κατὰ βάθος ἐστὶν οὐ μάλᾳ ἐδρῦστομον· ἀναφέρεται δ' ἐκ τοῦ ἄντρου πνεῦμα ἐνθουσια-

Προσκυνηταὶ μεταβαίνοντες εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν.

σικόν, τοῦ δὲ στομίου ὑπέρεκται τρίπους ὑψηλός, ἐφ' ὃν ἡ Πυθία ἀναβαίνοσα δέχεται τὸ πνεῦμα καὶ ἀποθεσπίζει ἔμμετρά τε καὶ ἄμετρα.

6. Τὰ Τέμπη.

α'

Τὰ καλούμενα Τέμπη τὰ Θεσσαλικὰ χῶρός ἐστι μεταξὺ κείμενος τοῦ τε Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσοης. Ὀρη δὲ ταυτά ἐστὶν ὑπερύψηλα καὶ οἷον ὑπό τινος θείας φροντίδος διεσχισμένα, καὶ μέσον ἔχεται χωρίον, οὗ τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τεσσαράκοντα διήκει σταδίους, τὸ δὲ πλάτος τῆ μὲν ἐστὶ πλέθρον, τῆ δὲ καὶ μεῖζον ὀλίγω.

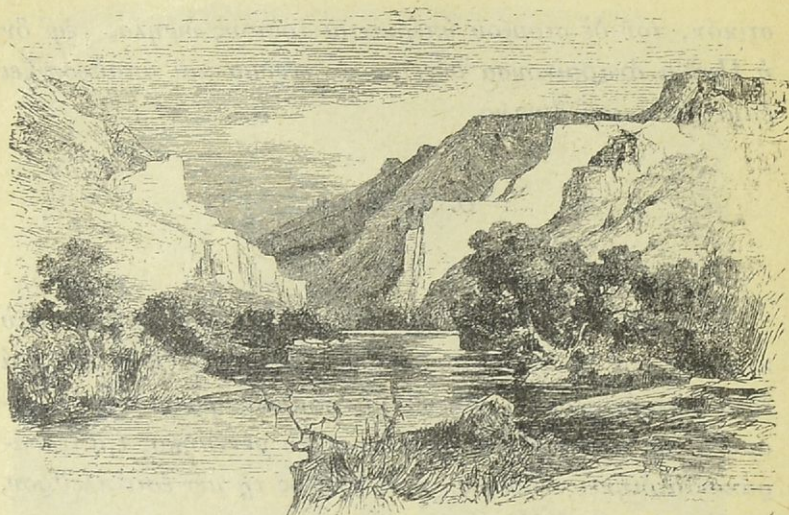
β'

Τεῖ δὲ διὰ μέσου αὐτοῦ ὁ Πηγεῖος ποταμός· εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι καὶ ἀνακοινοῦνται τὸ ὕδωρ αὐτῶ καὶ ποιοῦσιν αὐτὸν μέγαν.

Διὰ μέσον δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηγεῖος ἔρχεται, ῥέων σχολῆ καὶ πράως ἐλαίον δίκην πολλή δὲ κατ' αὐτοῦ σκιά ἐκ τῶν παραπεφυκότων δένδρων καὶ τῶν ἐξηρητημένων κλάδων γίννεται, καὶ ἐπὶ πλεῖστον τῆς ἡμέρας προήκουσα ἀπείργει τὰς ἡλίου ἀκτῖνας καὶ παρέχει τοῖς πλέουσι πλεῖν κατὰ ψῦχος.

γ'

Διατριβὰς δ' ἔχει ποικίλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως. Κισσὸς μὲν γὰρ πολλὴ καὶ μάλα λάσιος ἀκμάζει καὶ θάλλει καὶ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρπει καὶ συμφύεται αὐτοῖς, πολλή δὲ σμίλαξ πρὸς αὐτὸν τὸν πάγον ἀνατρέχει καὶ ἐπισκιάζει τὴν πέτραν

Τὰ Τέμπη.

καὶ ἐκεῖνη μὲν ὑπολανθάνει, ὁρᾶται δὲ χλοάζον πᾶν καὶ μεγάλη^ς ἐστὶν ὀφθαλμῶν τέρψις.

Ἐν δὲ τοῖς κατωτέρω ἄλλοι τε ἐστὶ ποικίλα, ἐν ᾧρα θέρους καταφυγεῖν ὀδοιπόροις ἥδιστα ὄντα.

Διαρρέουσι δὲ καὶ κρηναὶ συχναί, ὧν τὰ ὕδατα ψυχρὰ καὶ πίνειν ἥδιστά ἐστι καὶ τοῖς λονομένοις εἰς ὑγίειαν συμβάλλεται.

Ἄιδουσι δὲ καὶ ὄρνιθες ἄλλοις ἄλλη διεσπαρμένοι καὶ τέρπουσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοάς, διὰ τοῦ μέλους τὸν κάματον τῶν ὀδοιπόρων ἀφανίζοντες.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

1. Κωμάρχης Εὐχαίτη χαίρειν.

Ἡ ὕς ἡ παρ' ἐμοὶ ἀρτίως τέτοκε καὶ ἔχω δελφάκων ἀφθονίαν· γρούουσι δὲ μάλ' ἀηδές, ἀλλ' ἐδώδιμοι. Πέμπω οὖν καὶ σοὶ δύο τούτων ἔχειν· οὔτε γὰρ πάντας οἷός τέ εἰμι τρέφειν, τῶν κριθῶν ὀλίγων οὐσῶν, καὶ ἅμα τοῖς φίλοις μεταδιδόναί τοὺς ἐν περιουσίαις ὄντας πρόεπον ἐστὶν ἀγροικικῆ ἐπιεικείᾳ· ἡ φιλιότης γὰρ γῆ ἀπλοϊκὸν καὶ φιλαλλήλους τοὺς ἑαυτῆς τροφίμους ἀνεθρέψατο." Ἐρρωσο!

2. Ἀμνίων Φιλομόσχω χαίρειν.

Ἡ χάλαζα βαρέως ἐμπεσοῦσα ἀπέκειρε τὰ λήϊα ἡμῶν, καὶ λιμοῦ φάρμακον οὐδέν. Ὠνεῖσθαι δὲ ἐπακτοὺς πυροὺς οὐχ οἷόν τε ἡμῖν διὰ σπάνιν κερμάτων. Ἔστι δέ σοι, ὡς ἀκούω, τῆς πέρυσιν εὐετηρίας λείψανα. Δάνεισον οὖν μοι μεδίμνους εἴκοσιν, ἵνα δύνωμαι σῶζεσθαι αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ παιδιά. Καρπῶν δ' εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν. Μὴ δὴ περιύδης ἀγαθὸν γείτονας ἐν δεινοῖς καιροῖς φθειρομένους." Ἐρρωσο!

3. Θαλλίσκος Πετραῖω χαίρειν.

Αὐχμὸς νῦν ἐστὶ οὐδαμοῦ νέφος ὑπὲρ γῆς αἴρεται δεῖ δ' ἐπομβρίας. Αὐτὸ γὰρ τὸ κατάξηρον τῆς βώλου δείκνυσι διψῆν τὰς ἀρούρας. Μάτην δέ, ὡς ἔοικεν, ἐθύσαμεν Διὶ τῷ Ὑετίῳ, εἰ καὶ ἐξ ἀμίλλης ἐκαλλιερήσαμεν πάντες οἱ τῆς κώμης οἰκήτορες, καί, ὡς ἕκαστος δυνάμεως ἢ περιουσίας εἶχε, συνεισηγέκαμεν, ὁ μὲν κριόν, ὁ δὲ τράγον, ὁ δὲ κάπρον, ὁ πένης πόπανον, ὁ δὲ εἴτι πενέστερος λιβανωτοῦ χόνδρους· ταῦρον δὲ οὐδεὶς ἔθυσεν· οὐ γὰρ εὐπορία βοσκημάτων ἡμῖν ἐστὶ τὴν λεπτόγεων Ἀπτικῆν οἰκοῦσιν. Ἄλλ' οὐδὲν ὄφελος

τῶν δαπανημάτων ἔοικε γὰρ ὁ Ζεὺς ἀμελεῖν ἡμῶν κολάζων τὰ ἡμέτερα ἀμαρτήματα. Ἔρρωσο!

4. Αἰνείας Οὐολπίῳ χαίρειν.

Κακοὶ κακῶς ἀπόλοιτο οἵτινές ποτε εἶησαν οἱ τὸν ὑμέτερον οἶκον οὕτω πονήρως διαθέντες. Ὅσον γὰρ ἠνιάθην ἐγὼ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ἀλλ' ἐνεθυμήθην ὡς οὐ παντελῶς ἄχρηστος ἢ συμφορὰ νῦν γὰρ βεβαιότερον γνώσεσθε, ὅτι χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ πολυτελεῖς ἐσθῆτες τοῖς μὲν πολλοῖς περιμάχητον, ἀβέβαιον δέ τι χρῆμα καὶ οὐχ ἐσθηκὸς οὐδὲ τοῦ ἔχοντος, εἴ γε τῷ βουλομένῳ διαρπάζειν ἔξεστι τὰ δὲ μαθήματα καὶ ἡ σοφία βέβαιόν τι κτῆμα καὶ πεπηγὸς καὶ ἀνάλωτον καὶ κρεῖττον ληστείας· τούτου μᾶλλον ἀντέχεσθε καὶ οὐκέτι πρὸς φυλακὴν δεήσεσθε, οὐ τείχους, οὐχ ὄπλων, οὐ φυλατιόντων φάλαγγος. Ἔρρωσο!

5. Ἀμπελίῳ Εὐέργῳ χαίρειν.

Πολὺς ὁ χειμὼν τῆτες καὶ οὐδενὶ ἐξιτητόν· πάντα γὰρ ἡ χιῶν κατείληφε καὶ λευκανθίζουσιν οὐχ οἱ λόφοι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ κοῖλα τῆς γῆς· ἀπορία δὲ ἔργων, ἀργὸν δὲ καθίζειν ὄνειδος.

Προκύψας δῆτα τῆς καλύβης οὐκ ἔφθην παρανοίξας τὸ θύριον καὶ ὄρῳ σὺν τῷ νιφετῷ δῆμον ὄλον ὄρνέων φερόμενον καὶ κοψίχους καὶ κίχλας. Εὐθέως σὺν ἀπὸ τῆς λεκάνης ἀνασπᾶσας ἰξὸν ἐπαλείφω τῶν ἀχράδων τοὺς κλάδους· καὶ ὅσον οὐπω τὸ νέφος ἐπέστη καὶ πᾶσα ἐκ τῶν ὀροδάμων ἐκρέμαντο, θέαμα ἠδύ, πτερῶν ἐχόμεναι καὶ κεφαλῆς καὶ ποδῶν εἰλημμέναι.

Ἐκ τούτων λάχος σοι τὰς πίονας καὶ εὐσάρκους ἀπέσταλκα πέντε καὶ εἴκοσι κοινὰ γὰρ τὰγαθὰ τοῖς ἀγαθοῖς, φθονοῦσι δὲ οἱ πονηροὶ τῶν γειτόνων. Ἔρρωσο!

Ε
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Α' ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1. Προμηθεύς.

Προμηθεύς, τοῦ Τιτᾶνος Ἰαπειοῦ υἱός, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους ἐπλασε. Βουλόμενος δὲ καὶ βίον αὐτοῖς

Ὁ Ἡρακλῆς λύει τὸν Προμηθεά.

θάνατο παρασκευάσαι ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρα Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. Ἐπεὶ δὲ ἤσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι τῷ Καυκάσῳ ὄρει. Ἐν δὴ

τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδέδετο. Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπετόμενος κατήσθιε τὸ ἥπαρ αὐτοῦ αὐξανόμενον διὰ νυκτός, μέχρι Ἑρακλῆς αὐτὸν ἔλυσεν.

2. Δευκαλίων καὶ Πύρρα.

α'

Προμηθέως παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος βασιλεύων τῆς Φθίας λαμβάνει γυναῖκα Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἀφανίσει τὸ ἀσεβὲς ἀνθρώπων γένος ἠθέλησεν, ὁ Δευκαλίων κατεσκεύασε λάρνακα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθήμερος εἰς ταύτην μετὰ τῆς Πύρρας εἰσέβη.

Ζεὺς δὲ πολὺ ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους.

Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐννέα ἡμέρας καὶ νύκτας τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, κάκει, τῶν ὄμβρων παυσαμένων, ἐκβὰς θύει Δί.

β'

Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰρεῖσθαι ὅ,τι βούλεται. Ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ Διὸς κελεύσαντος, λίθους αἴρων ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλεν καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

3. Ἑλλήν καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Γίνονται δ' ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες Ἑλλήν μὲν πρῶτος, δεύτερος δὲ Ἀμφιτρόων, Ἑλληνος δὲ παῖδες ἐγένοντο Δῶρος, Ξοῦθος, Αἴολος.

Ἑλλήν μὲν οὖν τοὺς καλουμένους πρότερον Γραικοὺς προσηγόρευσεν Ἑλληνας, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν.

Καὶ Εὐϋθός μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον Ἀχαιοὺν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες ὀνομάζονται. Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ὀνόμασεν. Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσεν.

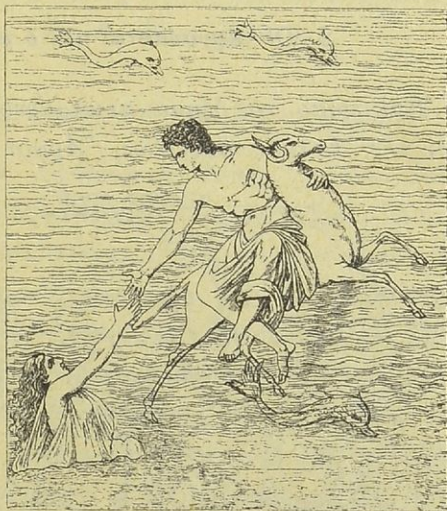
Β΄ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Φοῖξος καὶ Ἑλλη.

Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας Βοιωτίας βασιλεύων ἐκ Νεφέλης ἐγέννησε παῖδα μὲν Φοῖξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην. Ἐπειτα δὲ αὐτὴς Ἰνώ λαμβάνει γυναῖκα.

Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφέλης παισὶν ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν. Αὐταὶ δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρατον. Γῆ δέ, πεφρυγμένους πυροὺς δεχομένη, καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἔφερεν.

Διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη κεχρησμένον πάσσειναι τὴν ἀκαρπίαν, εἰάν σφαγῇ Διὶ Φοῖξος.

Φοῖξος καὶ Ἑλλη.

Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν οἰκούντων, τῷ βωμῷ παρέστηκεν Φοῖξον.

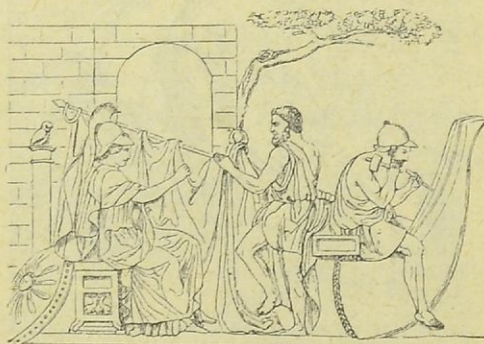
Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήρπασε καὶ παρ' Ἐρμού λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.

Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ Σιγείου καὶ Χερρονήσου κειμένην θάλασσαν, ὤλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη, καὶ κεῖ ἀποθανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

Φοῖξος δὲ ἔρχεται εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν, καὶ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύσας τὸ τούτου δέρμα τῷ Αἰήτῃ δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ δροῦ ἐν Ἄρεως ἄλσει περιάπτει, ἔνθα ἐφρουρεῖτο ὑπὸ δράκοντος αὐπνου.

2. Οἱ Ἀργοναῦται καὶ ὁ μάντις Φινεύς.

Ἐπὶ τοῦτο τὸ δέρμα πεμπόμενος Ἰάσων ὑπὸ Πελίου, τοῦ τῆς Ἰωλκοῦ βασιλέως, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φοῖξου καὶ οὗτος, Ἀθηναῖας συνεργαζομένης,

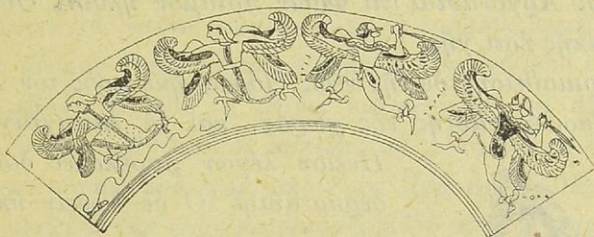
Ναυπήγησις τῆς Ἀργοῦς.

πεντηκόντιον ναῦν κατεσκεύασε, τὴν ἀπ' αὐτοῦ ὀνομασθεῖσαν Ἄργω. Ὡς δ' ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, ἐρωτῶντι Ἰάσωνι ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψεν, ἀθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.

Οὗτοι δὲ οἱ καλούμενοι Ἀργοναῦται ἀναχθέντες ἦλθον εἰς Θράκην, ἔνθα ὄκει Φινεύς μάντις, ὃν τυφλωθῆναί φασιν

ὑπὸ θεῶν, ὅτι ἀκόντων αὐτῶν προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα· ἔπεμψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.

Αὗται δὲ πτερωταὶ οὔσαι, ὁπότε αὐτῷ παραιθεῖτο τράπεζα, ἔξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι τὴν τροφήν ἀνήρπαζον. Θεασά-

Ὁ Ζήτης καὶ ὁ Κάλαις διώκονσι τὰς Ἀρπυίας.

μενοι δὲ ταύτας οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' αἴρος ἐδίωκον.

3. Πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν διὰ τῶν Συμπληγάδων.

Ἀπαλλαγείς οὖν τῶν Ἀρπυιῶν ὁ Φινεὺς ἐμήνυσε τοῖς Ἀργοναύταις τὸν πλοῦν τὸν διὰ τῶν Συμπληγάδων. Ἦσαν δὲ αἱ Συμπληγάδες ὑπερμεγέθεις πέτραι, συγκρουόμεναι δὲ πρὸς ἀλλήλας ὑπὸ τῆς τῶν ἀνέμων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πέλειαν διὰ τῶν πετρῶν καί, ἐὰν μὲν ταύτην ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν ἀφόβως, ἐὰν δὲ διαφθαρεῖσαν, μὴ διαπλεῖν.

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Ἀργοναῦται ἀνήγοντο καί, ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιάσιν ἐκ τῆς πρῶρας τῆς Ἀργοῦς πέλειαν. Τῆς δὲ διαπετομένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς αἱ πέτραι συμπίπτουσαι ἀπέκοψαν.

Ἐπιτηρήσαντες οὖν ἀναχωρούσας τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας εὐτόνου διῆλθον καὶ μόνα τὰ ἄκρα τῆς νεῶς περιεκόπη. Αἱ δὲ Συμπληγάδες ἐκ τούτου τοῦ χρόνου ἔστησαν.

4. Ἰάσων καὶ Μήδεια.

α'

Διαπλεύσαντες δὲ τὸν πόντον, τὸν τότε ἄξιον καλούμενον, οἱ Ἄργοναῦται ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἤλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς.

Ὁρμισθείσης δὲ τῆς νεώς, Ἰάσων ἦκε πρὸς τὸν Αἰήτην, τὸν βασιλέα ταύτης τῆς χώρας, καὶ τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πελίου λέγων παρεκάλει δοῦναι τὸ δέσμα αὐτῷ. Ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, εἰὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι οὗτοι, μεγέθει διαφέροντες, καὶ χαλκοῦς μὲν εἶχον τοὺς πόδας, πῦρ δ' ἐκ στομάτων ἐφύσων.

Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν τοὺς δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ τοὺς ἡμίσεις, ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις.

β'

Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια, ἡ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, φαρμακίς, συμπράξειν αὐτῷ ἐπηγγείλατο, εἰὰν ὁμόσῃ αὐτὴν ἕξειν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄξειν.

Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος φάρμακον ἔδωκεν, ᾧ ἐκέλευσεν αὐτὸν χοῖσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα. Ἐδήλωσε δ' αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύσεσθαι ὀπλισμένους· τούτους, ἔλεγεν, εἰὰν

Μήδεια.

ἀθρόους θεάσθαι, βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄπωθεν, ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

γ

Ἰάσων οὖν ταῦτα ποιήσας τούς τε ταύρους κατέζευξε καὶ τοὺς ἄνδρας ἀπέκτεινεν. Αἰήτης δ' οὐκ ἐδίδου τὸ δέσμα, ἀλλ' ἐβούλετο τὴν τε Ἄργὸν κατακαῦσαι καὶ ἀποκτεῖναι τοὺς ναῦτας. Μήδεια δὲ νυκτὸς τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις μετ' Ἰάσονος τὸ δέσμα ἀφείλετο, καὶ ἐπὶ τὴν ναῦν κομίσαντες αὐτὸ ἀπέπλευσαν ἄγοντες καὶ Ἄψυρτον τὸν Μηδείας ἀδελφόν.

Αἰήτης δ' αἰσθόμενος τὰ γενόμενα ὤρμησε διώκειν τὴν ναῦν. Μήδεια δὲ ἰδοῦσα αὐτὸν πλησίον ὄντα φονεῦει τὸν ἀδελφὸν καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ διασπείρει εἰς τὴν θάλασσαν. Συλλέγων οὖν ὁ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς διώξεως ὑστέρησεν.

Ὁ δὲ Ἰάσων, κατελθὼν εἰς τὴν Ἰωλκόν, τὸ μὲν δέσμα ἔδωκε τῷ Πελία, τὴν δὲ ναῦν εἰς τὸν Ἰσθμὸν πλεύσας ἀνέθηκε τῷ Ποσειδῶνι.

Μετὰ τοῦτο Ἰάσων καὶ Μήδεια εἰς Κόρινθον ἦλθον.

Γ' ΑΡΓΕΙΩΝ ΜΥΘΟΙ

1. Ὁ Περσεὺς καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης.

Περσεὶ τῷ Διὸς καὶ Δανάης ἐπέταξε Πολυδέκτης ὁ Σερίφου βασιλεὺς τὴν Μεδούσης κεφαλὴν κομίζειν, ἢ μόνη τῶν Γοργόνων ἦν θνητὴ. Εἶχον δ' αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν

Ὁ Περσεὺς ἐπὶ τοῦ Πηγάσου.

περιπελεγμέναις δράκουσιν, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν καὶ χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσαῖς· τοὺς δὲ ἰδόντας αὐτὰς λίθους ἐποίουν.

Περσεὺς δέ, λαβὼν παρὰ τῶν Γραιῶν τὴν κυνηῆν, ἣν ἐπιθέμενος αὐτὸς μὲν, οὓς ἤθελεν, ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δ' οὐχ

ἔωρᾶτο, ἦκε παρὰ τὰς Γοργόνας καὶ κατέλαβε κοιμωμένας. Ἐπιστάς οὖν, βλέπων εἰς τὴν ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργοῦς ἔβλεπεν, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθείσης δὲ ταύτης ἔξεπήδησεν ἐκ τῆς Γοργοῦς Πήγασος, πτηνὸς ἵππος. Περσεὺς μὲν οὖν λαβὼν τὴν κεφαλὴν καὶ ἰππεύσας Πηγᾶσφ ἀνεχώρησε.

Ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης.

Αἱ δὲ Γοργόνες ἀνασιᾶσαι τὸν Περσεῖα ἐδίωκον· καὶ ἰδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν κνυῆν ἀπεκρούπιετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς. Τὴν δὲ τῆς Μεδούσης κεφαλὴν ὁ Περσεὺς ἀπέδωκε τῇ Ἀθηνᾷ· ἡ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι ἔθηκεν.

2. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Περσεὺς εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὔρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδα παρακειμένην βορὰν θαλασσίῳ κῆτει, ὃ ὁ Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψεν. Κασσιέπεια γὰρ ἡ Κηφέως γυνὴ Νηρηῖσι περὶ κάλλους ἤρισε καὶ πασῶν εἶναι κρείττων ἐκαυχῆσατο· ὄθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήρισαν καὶ Ποσειδῶν αὐταῖς συνοργισθεὶς πλήμμυρᾶν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος.

Τοῦ δὲ θεοῦ χρῆσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιεπείας θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κῆτει βορᾷ, ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Αἰθιόπων τὴν θυγατέρα πέτρα προσέδθησε. Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς ἀπέκτεινε τὸ κῆτος καὶ τὴν Ἀνδρομέδα λύσας ἔλαβε γυναῖκα.

3. Ἡρακλῆς.

α'

Γέννησις Ἡρακλέους. Παιδικὴ καὶ νεανικὴ ἡλικία αὐτοῦ.

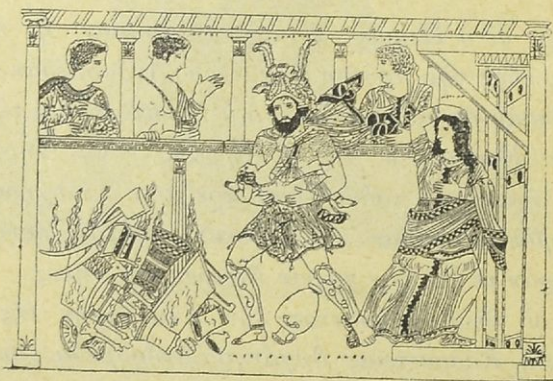
Ἀλκμήνη, ἡ Ἡλεκτρούωνος τοῦ Μυκηναῶν βασιλέως, ἐκ Διὸς ἔτεκεν Ἡρακλέα. Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἔπεμψεν, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἄγχων ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ διέφθειρεν αὐτούς.

Νεανίας δὲ ἐν τοῖς βουκολίοις ὦν τὸν Κιθαιρώνειον λέοντα ἀπέκτεινε καὶ τὸ μὲν δέρμα ἠμφιέσατο, τῷ δὲ χάσματι ἐχρήσατο κόρονθι.

β'

Μανία τοῦ Ἡρακλέους καὶ δουλεία αὐτοῦ παρὰ τῷ Εὐρυσθεῖ.

Ὑστερον δὲ κατὰ ζῆλον Ἡρας ἐμάνη καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐνέβαλεν. Διὸ φυγῶν

Ὁ Ἡρακλῆς ῥίπτει εἰς τὸ πῦρ τὸ τέκνον του.

παραγίγνεται εἰς Δελφούς καὶ πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσῃ.

Ἡ δὲ Πηνθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι Εὐρουσθεῖ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δώδεκα ἐπιτελεῖν· καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεσθαι.

Τοῦτο ἀκούσας Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προστασόμενα ὑπ' Εὐρουσθέως ἐτέλει.

γ'

Οἱ δώδεκα ἄθλοι.

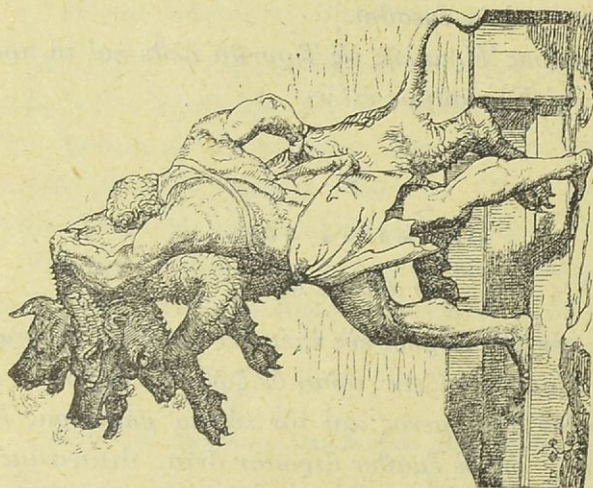
Ὁ Νεμεαῖος λέων.

Πρῶτον μὲν οὖν Εὐρουσθεὺς ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμεαίου λέοντος τὸ δέρμα κομίζειν· τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτριτον. Εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτριτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκεν. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς σπήλαιον, εἰσῆλθε καὶ περιθίεις τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ τοῦ θηρίου κατέσχεν ἄγχων, ἕως ἔπνιξεν, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

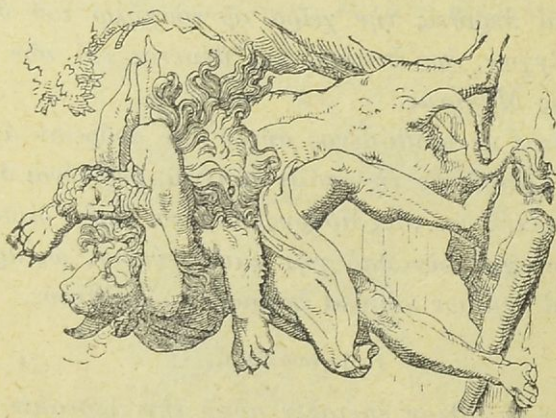
Εὐρουσθεὺς δὲ αἰσθόμενος αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν ἀπεῖπεν αὐτῷ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν πόλιν εἰσιεῖναι, δεικνύναι δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευσε τοὺς ἄθλους. Δέγουσι δὲ ὅτι δείσας καὶ πίδαλον ἑαυτῷ χαλκοῦν ὑπὸ γῆς κατεσκεύασεν, ὡς κρύψων ἑαυτόν, καὶ πέμπων κήρυκα ἐπέτασε τοὺς ἄθλους.

Ἡ Λερναία ὕδρα.

Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν ἀποκτεῖναι. Αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβραινεν εἰς τὸ πεδίον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα κεφαλὰς ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον.

‘Ο Ηρακλής ανάγει ἐκ τοῦ Ἄιδου τὸν Κέρβερον.

‘Ο Ηρακλής πνίγει τὸν Νεμεαῖον λέοντα.

‘Ο πρῶτος καὶ ὁ δωδέκατος ἀθλος τοῦ Ηρακλέους.

Ἐπιβάς οὖν ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου τοῦ Ἰφικλέους, ἀφίκετο εἰς τὴν Λέρνην καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησεν, τὴν δὲ ὕδραν εὐρών τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μίᾳς γὰρ κοπιτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο.

Διὸ ἐπεκαλέσατο βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὅς, μέρος τι ἐμπρήσας τῆς ἐγγυὸς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς κεφαλὰς ἐκώλυεν ἀναφῆναι.

Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφρομένων κεφαλῶν περιγενόμενος τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατώρυσε καὶ βαρεῖαν

ἽΟ Ἡρακλῆς τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ἰολάου κόπτει τὰς κεφαλὰς τῆς Λερναίας ὕδρας.

ἐπέθηκε πέτραν. Τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας τῇ χολῇ τοὺς οἰστοὺς ἔβαπεν.

Εὐρυσθεὺς δὲ ἔφη οὐ δεῖν ἀριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετ' Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος.

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιον ἔλαφον εἰς Μυκήνας ζῶσαν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος χρυσόκερος, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μὴ ἀποκτεῖναι ἐδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. Ἐπεὶ δὲ ἔκαμεν ἡ ἔλαφος

τῇ διώξει, τοξεύσας συνέλαβε καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὄμων ἐκόμισε ζῶσαν εἰς Μυκῆνας.

Ὁ Ἐρμάνθιος κάπρος.

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει τὴν γῆν ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρῦμανθον. Ἡρακλῆς οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν παραγίγνεται καὶ διώξας αὐτὸν ἐκ τινος λόχμης μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλὴν συνέλαβε καὶ ζῶντα ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας.

Ὁ Ἡρακλῆς
καὶ ὁ Ἐρμάνθιος κάπρος.

Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων
τοῦ Αὐγείου.

Πέμπτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐξενεγκεῖν τὴν κόπρον. Ἦν δὲ ὁ Αὐγείας βασιλεὺς Ἥλιδος, πολλὰ δὲ εἶχε βοσκήματα.

Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐκ ἐδήλωσε μὲν τὴν Εὐρουσθέως ἐπιταγὴν, ἔλεγε δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐξοίσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται.

Ἡρακλῆς δὲ τῆς τε αὐλῆς τοὺς θεμελίους διεῖλε καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνεῖόν, σύνεγγυς ῥέοντας, εἰσωχέτευσεν.

Μαθὼν δὲ Αὐγείας, ὅτι ἐπιταχθεὶς ὑπ' Εὐρουσθέως τοῦτο ἐπετέλεσεν, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου.

Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

Ἐκτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας διῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηροφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην δ' ὄρνιθες συνέφυγον μυρίαί, τὴν ὑπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν φοβούμεναι.

Ἀποροῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χαλκᾶ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρ' Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπ' ὄρους τινός, τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας ἐφόβει αἱ

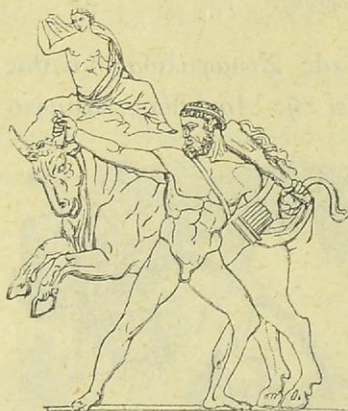
Ὁ Ἡρακλῆς τοξεύει τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας.

δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

Ὁ Κρητὸς ταῦρος.

Ἐβδομον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Κρητὸν ἀγαγεῖν ταῦρον. Οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθεὶς ἐκ θαλάσσης, ὅτε Μίνως θύσειν ἐπηγγείλατο Ποσειδῶνι ὅ,τι ἐκ τῆς θαλάσσης φανείη. Θεασάμενος δὲ ὁ Μίνως τὸ τοῦ ταύρου κάλλος τοῦτον μὲν εἰς τὰ βοσκήματα ἀπέπεμψε, ἔθυσσε δ' ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἠγρίωσε τὸν ταῦρον.

Ἐπὶ τοῦτον παρεγένετο εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς καὶ κρατήσας ἔλαβε καὶ πρὸς Εὐρουσθεά διακομίσας ἔδειξε καὶ τὸ λοιπὸν εἴασεν ἄνετον.

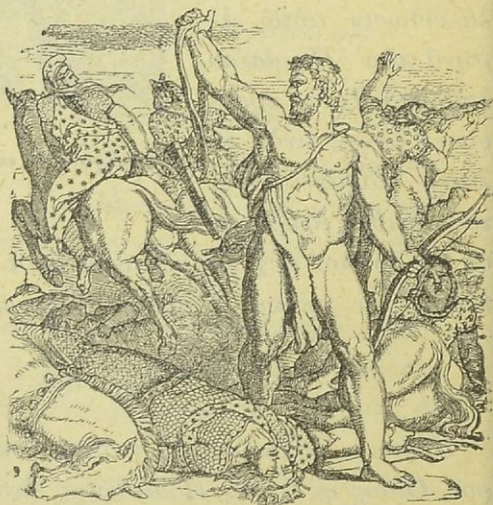

Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Κρῆς ταῦρος.

Ἦσαν δ' αὐταὶ ἀνθρωποφάγοι. Πλεύσας οὖν εἰς Θράκην καὶ βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάταις τῶν ἵππων συνέλαβεν αὐτὰς καὶ εἰς Μυκήνας πρὸς Εὐρουσθεά ἤγαγεν.

Ὁ ζωστήρ τῆς Ἱππολύτης.

Ἐνατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἱππολύτης. Αὕτη δ' ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατῶκον περὶ τὸν Θερμῶδοντα ποταμόν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον. Εἶχε δ' Ἱππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν.

Ὁ Ἡρακλῆς γίνεται κύριος τοῦ ζωστήρος τῆς Ἱππολύτης.

Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπειο. Παραλαβὼν οὖν ἐθέλοντάς συμμάχους ἐν μιᾷ νηὶ ἔπλει. Καὶ ἀγωνισάμενος πρὸς τὰς Ἀμαζόνας καὶ τὴν Ἴππολύτην ἀποκτείνας τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται καὶ κομίσας τοῦτον εἰς Μυκῆνας ἔδωκεν Εὐρουσθεῖ.

Αἱ βόες τοῦ Γηρουνού.

Δέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρουνού βουῖς ἐξ Ἐρυνθείας κομίζειν. Ἐρύνθεια δὲ ἦν ὠκεανοῦ πλησίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδειρα καλεῖται. Ταύτην κατῴκει Γηρουνῆς, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα, συνηγμένον μὲν εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον δὲ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων.

Ὁ Ἡρακλῆς κομίζει τὰς βουῖς τοῦ Γηρουνού.

Πορευόμενος οὖν Ἡρακλῆς ἐπὶ τὰς Γηρουνού βουῖς διὰ τῆς Εὐρώπης, πολλά τε καὶ ἄγρια ἔθνη παρελθὼν ἐπέβαινε τῆς Λιβύης καὶ ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοιχοῦς δύο σήλας.

Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἐρύνθειαν τῷ ῥοπάλῳ παίει τὸν βουκόλον καὶ τὸν Γηρουνῆν βοηθοῦντα τοξεύσας ἀπέκτεινεν. Τὰς δὲ βουῖς Εὐρουσθεῖ κομίσας ἔδωκεν ὁ δὲ αὐτὰς ἔδυσεν Ἡρα.

Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἐνδέκατον ἄθλον ἐπέταξε παρ' Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζειν. Ταῦτα δὲ ἦν ἐπὶ τοῦ Ἄτλαντος ἐν Ὑπερβορείοις. Ἐφύλαττε δ' αὐτὰ δράκων ἀθάνατος κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν. Μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον.

Πορευόμενος οὖν ἐπὶ ταῦτα ἀφίκετο εἰς Λιβύην. Ταύτης ἐβασίλευε παῖς Γῆς Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνήρει. Τούτῳ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος μετέωρον ἔπιξεν ψαύων γὰρ γῆς ἰσχυρότερος ἐγίγνετο.

Ἄτλας.

Ἐκ Λιβύης δὲ εἰς Αἴγυπτον ἀφίκετο. Ταύτης ἐβασίλευε Βούσιρις, Ποσειδῶνος παῖς. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθνευ ἐπὶ βωμῶ Διὸς κατὰ χρησμόν τινα. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τοὺς δὲ δεσμονὸς ῥήξας τὸν Βούσιριν ἀπέκτεινεν.

Ὡς δ' ἦκε πρὸς Ἄτλαντα, διαδεξάμενος παρ' αὐτοῦ τὸν πόλον ἀπέστειλεν ἐκεῖνον ἐπὶ τὰ μῆλα. Ἄτλας δὲ δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα ἤλθε πρὸς Ἡρακλέα καὶ τὰ μὲν μῆλα αὐτός φησι κομεῖν Εὐρουσθεῖ,

τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ.

Ὁ δ' Ἡρακλῆς κελεύει τὸν Ἄτλαντα δέξασθαι τὸν οὐρανὸν ἐπὶ χρόνον τινά, ἕως ἂν σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσῃται. Τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν πόλον διεδέξατο· καὶ οὕτως ἀνελόμενός αὐτὰ Ἡρακλῆς ἀπηλλάσσετο καὶ κομίσας εἰς Μυκῆνας Εὐρουσθεῖ ἔδωκεν.

Ἦ Ο Κέρβερος.

Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξε Κέρβερον ἐξ Ἄιδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλάς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ σώτου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλάς.

Παραγενόμενος οὖν ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, ἔνθα τῆς εἰς Ἄιδον καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστιν, διὰ τούτου κατήει. Ὅτε δὲ Κέρβερον παρὰ Πλούτωνος ἦται, ἐπέτρεψεν αὐτῷ Πλούτων ἄγειν, ἐὰν αὐτοῦ κρατήσῃ χωρὶς τῶν ὄπλων, ἃ εἶχεν.

Ὁ δὲ εὐρῶν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς τοῦ Ἀχέροντος πύλαις συλλαμβάνει καὶ περιβαλὼν τῷ τραχίλῳ τὰς χεῖρας οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος. Κρατῶν δὲ καὶ ἄγχων τὸ θηρίον διὰ Τροϊζῆνος ἐποιήσατο τὴν ἀνάβασιν. Εὐρουσθεὶ δὲ δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄιδον.

δ'

Δηιάνειρα.

Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους τούτους Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ παλαίσας ὑπὲρ τοῦ γάμου αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν εἰκασθέντα ταύρῳ ἀπέκοψε τὸ ἔτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν λαμβάνει γυναῖκα, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος ἀπολαμβάνει δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Τοῦτο δὲ δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε σῖτον ἢ ποτόν, ὅπερ ἂν εὐξαίτο τις, παρέχειν ἄφθονον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἔδοξεν αὐτῷ εἰς Τραχῖνα ἀπιέναι. Ἄγων δὲ τὴν Δηιάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εὐῆνον ἦκεν, ἐν ᾧ Νέσσοι τὸν Κένταυρον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος Δηιάνειραν εἶπεν, εἰ ἐθέλοι φίλ-

Ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τῆς πυρᾶς.

τρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ ὄνεν ἐκ τοῦ τραύματος αἷμα φυλάττειν παρ' ἐαυτῆ· ἡ δὲ πεισθεῖσα ἔλαβε τοῦτο καὶ ἐν ἀγγείῳ χαλκῷ καλῶς ἐγκεκλεισμένον ἐφύλασεν.

ε'

Θάνατος Ἡρακλέους.

Ἐφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν ἤθροιζεν, Εὐρύτων τὸν βασιλέα τιμωρήσασθαι ἐθέλων. Καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν μετὰ τῶν παίδων αἰρεῖ τὴν πόλιν καὶ ἄγει τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἰόλην αἰχμάλωτον.

Καὶ καταγαγόμενος εἰς Εὐβοίαν ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς

βωμὸν ἰδρῦσατο. Μέλλων δὲ θυσίαν ποιῆσθαι εἰς Τραχῖνα Δίχαν τὸν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἴκοθεν οἶσοντα.

Παρὰ δὲ τούτου τὰ κατὰ Ἰόλην Δηιάνειρα πνυθομένη καὶ δεῖσασα, μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ Νέσσου αἷμα, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθυσεν ὡς δέ, θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος, ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τὸν χρῶτα ἔσηπεν, τὸν χιτῶνα Ἡρακλῆς ἀπέσπα προσπεφυκῶτα τῷ σώματι συναπασπῶντο δὲ καὶ αἱ σάρκες.

Ὑπὸ τοιαύτης δὲ συμφορᾶς καταληφθεὶς εἰς Τραχῖνα ἐπὶ νεῶς κομίζεται, Δηιάνειρα δὲ αἰδομένη τὸ γεγονὸς ἑαυτὴν ἀνήρησεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος, ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας ἐκέλευε τοὺς παρεστῶτας, ἐπιβάντος αὐτοῦ, ὑφάπτειν. Οὐδενὸς δὲ τοῦτο πράσσειν ἐθέλοντος, Ποίας παριὼν ὑφῆψεν. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδώρησατο Ἡρακλῆς. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται νέφος ὑποσιτὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνενεργεῖν.

Δ' ΑΙΤΩΛΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

Ὁ Καλυδῶνιος κάπρος.

α'

Οἰνεὺς, ὁ Καλυδῶνος βασιλεὺς, καὶ Ἀλθαία ἐγέννησαν Μελέαγρον. Ὅτε δ' οὗτος ἦν ἡμερῶν ἐπτά, αἱ Μοῖραι προεῖπον τῇ μητρὶ, ὅτι τότε τελευτήσει ὁ παῖς αὐτῆς, διὰ ὃ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῆ. Ἀκούσασα δὲ τοῦτο Ἀλθαία ἔκρουσε τὸν δαλὸν εἰς λάρανα.

Μελέαγρος δὲ ἀνὴρ γενόμενος τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησε. Ὅτε ποτὲ Οἰνεὺς ἔθυσσε τῇ Δήμητρι καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἀπαρχὰς καρπῶν, μόνῃς τῆς Ἀρτέμιδος ὀλιγόρησε

Ἡ θήρα τοῦ Καλυδωνίου κάπρου.

διὸ μῆνίσασα Ἄρτεμις κάπρον εἰς Καλυδῶνα ἔπεμψε διαφέροντα μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὅς τοὺς τε γεωργοῦντας ἐκώλυε σπεῖραι σῖτον καὶ τὰ βοσκήματα διέφθειρεν.

β'

Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον Μελέαγρος τοὺς ἀρίστους νεανίας τῆς Ἑλλάδος συνεκάλεσε καὶ τῷ ἀποκτείναντι αὐτὸν ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο τὸ δέσμα.

Ἀφίκοντο οὖν ἄλλοι τε πολλοὶ εἰς Καλυδῶνα καὶ Ἀταλάντη ἐξ Ἀρκαδίας.

γ'

Κυκλωθεὶς δὲ ὑπὸ τούτων ὁ κάπρος ὑπὸ μὲν Ἀταλάντης ἐτοξεύθη εἰς τὸ νῶτον, ὑπὸ δὲ Ἀμφιαράου τοῦ Ἀργείου εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Μελέαγρος δὲ εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας τὸν κάπρον ἀπέκτεινε καὶ ἐκδείρας ἐπέτρεψε τὸ δέσμα Ἀταλάντῃ ὡς ἀριστευσάσῃ.

Οἱ δὲ ἀδελφοὶ τῆς Ἀλθαίας ὄνειδος ἐνόμισαν εἶναι, εἰ

παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τῶν ἀριστείων ἀξιοθήσεται διὸ ἐνεδρεύσαντες Ἄταλάντη κατὰ τὴν εἰς Ἀρκαδίαν ἐπάνοδον ἀφείλοντο αὐτὴν τὸ δέσμα.

Ὅργισθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ Μελέαγρος τοὺς μὲν ἀδελφοὺς τῆς μητρὸς ἀπέκτεινεν, τὸ δὲ δέσμα τοῦ κάπρου πάλιν ἐδώρησατο Ἄταλάντη. Ἄλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν ἀδελφῶν ἐβουλεύσατο τιμωρῆσασθαι τὸν υἱόν. Μνημονεύουσα οὖν τοῦ λόγου τῶν Μοιρῶν τὸν δαλὸν ἐκέϊνον ἐπύρωσε καὶ οὕτω Μελέαγρος ἐτελεύτησεν.

Ε' ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Αἰακός.

Αἴγιναν τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα ἤρπασε Ζεὺς, καὶ εἰσκομίσας αὐτὴν εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἴγιναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, ἐγέννησε παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν.

Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων ἀνθρώπων Αἰακός. Διὸ καὶ ὅτε ἀκαρπία ἄπασαν τὴν Ἑλλάδα κατεῖχε, χρησιμοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσεσθαι τῶν κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ Διὶ Πανελληνίῳ, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάσσεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακὸς καὶ τὰς κλεῖδας τοῦ Ἄιδου φυλάσσει.

2. Οἱ παῖδες τοῦ Αἰακοῦ.

Αἰακοῦ δὲ παῖδες ἦσαν Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν καὶ Φῶκος. Ἐπειδὴ δὲ Φῶκος ἐν τοῖς ἀγῶσι διέφερε, οἱ ἀδελφοὶ ἐπεβούλευσαν αὐτῷ.

Καὶ Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀποκτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει ἐν ὕλῃ τινί.

Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπ' Αἰγίνης ὑπ' Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Καὶ Τελαμῶν μὲν εἰς Σαλαμῖνα παραγίγνεται καὶ γενόμενος βασιλεὺς αὐτῆς λαμβάνει γυναῖκα Περίβοιαν, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Αἴας. Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν λαμβάνει γυναῖκα Θέτιν τὴν Νηρέως ἐν τῷ Πηλίῳ· κακεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχοῦμενοι ὕμνησαν.

3. Ἀχιλλεύς.

Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον ἐθέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύψασα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον, μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ.

Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἀνεβόησεν, καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν διαπράξασθαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρηΐδας ὄχητο.

Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγγχοις λεόντων καὶ σῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα.

Ἐπεὶ δ' ἐγένετο ἔνναετῆς Ἀχιλλεύς, Κάλχας ὁ μάντις ἔλεγεν, ὅτι οὐ δύναται χωρὶς αὐτοῦ Τροία ἐκπολιορκηθῆναι. Θέτις δὲ προγιγνώσκουσα ὅτι, ἐὰν ὁ υἱὸς αὐτῆς στρατεύσῃται ἐπὶ Τροίαν, ἀποθανεῖται ἐκεῖ, ἐνέδυσεν αὐτὸν γυναικείαν ἐσθῆτα ὡς παρθένον καὶ πρὸς Λυκομήδη, τὸν βασιλέα Σκύρου, ἔπεμψεν.

Ὀδυσσεὺς δέ, ὁ Ἰθάκης βασιλεὺς, ζητῶν Ἀχιλλέα ἀφίκετο καὶ εἰς Σκῦρον κακεῖ σάλπιγγι χρησάμενος εὔρεν. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἀχιλλεύς εἰς Τροίαν ἦλθεν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Α' ΕΙΣ ΑΙΣΩΠΕΙΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ

1.

τίκτουσαν, παρτατκ. μετχ. τοῦ ῥ. *τίκτω* = γεννώ.

τέξεσθαι, μέλλ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. *τίκτω*.

πλείων, συγκριτκ. τοῦ *πολύς*.

πίων (ὄ, ἦ) = παχύς.

2.

ἔνδον = ἐντός.

χρυσίον = χρυσάφι.

ἀπέκτεινε, ἀόρ. τοῦ ῥ. *ἀποκτείνω* = φονεύω.

ἀθρόος = συνηθροισμένος, ἄφθονος.

μικρός = ὀλίγος.

3.

θεασαμένη, τοῦ ῥ. *θεῶμαι* (-άομαι) = παρατηρῶ.

ὑπέλαβε, τοῦ ῥ. *ὑπολαμβάνω* = νομίζω.

μείζων, συγκριτκ. τοῦ *μέγας*.

διόπερ = διὰ τοῦτο βεδαίως.

καταλιποῦσα, τοῦ ῥ. *καταλείπω* = ἀφήνω.

τὸ ἴδιον = τὸ ἰδικόν της.

ὡς . . . ἀφαιρησομένη = ἵνα ἀφαιρέσῃ.

ἀμφότεροι = καὶ οἱ δύο.

4.

μυρσινῶν = τόπος κατάφυτος ἀπὸ μυρσίνης (μυρτιές).

νέμομαι = βόσκω.

ἀποχωρῶ (-έω) = ἀπομακρύνομαι, φεύγω.

ιδῶν, τοῦ ῥ. *ὄρῶ* (-άω) = βλέπω.

ἰξεύω = σταίνω ἰξόβεργα.

ἀναιρεθῆσεσθαι = νὰ φονευθῇ· τοῦ ῥ. *ἀναιροῦμαι* (-έομαι).

δείλαιος = ἄθλιος, δυστυχής.

5.

ἡ λεοντιῆ, ἦς = τὸ δέριμα τοῦ λέοντος.

δορᾶ = δέριμα.

ἐπενδυθεῖς, τοῦ ῥ. ἐπενδύομαι = φορῶ ἐπάνω.

πᾶσι = ὑπὸ πάντων.

φυγὴ ἣν ἀνθρώπων = ἔφευγον οἱ ἄνθρωποι.

περιηρέθη, τοῦ ῥ. περιαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιροῦμαι.

ἐπιδραμόντες = ἀφ' οὗ ἔτρεξαν κατ' αὐτοῦ· ἀόρ. β' μετοχ. τοῦ ῥ.

ἐπιτρέχω.

παίω = κτυπῶ.

6.

μεθύω ἐλαίω = ἔχω ἀφθονον ἔλαιον.

φαίνω = φέγγω, φωτίζω.

ὑπὲρ ἥλιον = καλύτερον τοῦ ἡλίου.

ἄπτω = ἀνάπτω.

σίγα, ἔνεστ. προστακτ. τοῦ ῥ. σιγῶ (-άω) = σιωπῶ.

ἐκλείπω = σβήνω.

7.

ἀποδημήσας, τοῦ ῥ. ἀποδημῶ (-έω) = ξενιτεύομαι.

ἀπονοσιῶ (-έω) = ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα.

ᾧτινι . . . ἀπαντιῶ = ὅσους ἀπήντα.

κομπάζω = καυχῶμαι.

ἔδρασα, τοῦ ῥ. δρῶ (-άω) = πράττω.

οἶον = ὅποιον.

ποιήσασθαι = νὰ κάμῃς.

8.

ἐβουλήθη, τοῦ ῥ. βούλομαι = θέλω.

ἐπήγει, τοῦ ῥ. ἐπαινῶ (-έω).

εὐμεγέθης = μεγαλόσωμος.

καλὸς = ὠραῖος.

πρέπει = ἀρμόζει, ταιριάζει.

μάλιστα = πρὸ πάντων.

πάντως = ἐξάπαντος.

ἂν ἐγένετο = θὰ ἐγίνετο.

δηλώσαι, τοῦ ῥ. δηλῶ (-όω) = φανερώνω.

βαλόν, τοῦ ῥ. βάλλω = ῥίπτω.

πάνυ κράζω = δυνατὰ κράζω (φωνάζω κρά, κρά).

προσδραμοῦσα = ἀφ' οὗ προσέτρεξεν τοῦ ῥ. προστρέχω.

κτῆσαι, ἀόρ. προστακτ. τοῦ ῥ. κτῶμαι (-άομαι) = ἀποκτῶ.

9.

πήρα = σάκκος.

γέμω = εἶμαι γεμάτος.

ἐκάτερος = καθείς ἐκ τῶν δύο.

ἄλλοτριος = ξένος.

πάνυ = παρὰ πολύ.

10.

ώρα = ἐν καιρῷ.

καῦμα = καύσων, ζέστη.

τρύχομαι = βασανίζομαι.

ἀναβλέψαντες, τοῦ ῥ. ἀναβλέπω = στρέφω τὰ βλέμματα πρὸς τὰ ἄνω.

ἀνωφελής = ἄχρηστος.

ὑπολαβοῦσα, τοῦ ῥ. ὑπολαμβάνω = λαμβάνω τὸν λόγον, ἀποκρίνομαι.

ἔτι = ἀκόμη.

ἀποκαλῶ (-έω) = ὀνειδιστικῶς ἐπονομάζω, κατηγορῶ.

11.

ἀποκτείνας, τοῦ ῥ. ἀποκτείνω = ; (2).

διώκομαι = καταδιώκομαι.

κατὰ = εἰς.

παράκειμαί τινι = κεῖμαι πλησίον τινός.

δράκων = ὄφις.

12.

νέμων, παρτακτ. μετοχ. τοῦ ῥ. νέμω = βόσκω.

ἀγρότης = χωρικός.

ἐπικαλοῦμαι (-έομαι) = καλῶ εἰς βοήθειαν.

βοηθεῖτε, ἐνεστ. προστακτ. τοῦ ῥ. βοηθῶ (-έω) = τρέχω εἰς βοήθειαν.

δεῦρο = ἐδῶ.

ἀληθεύω = λέγω τὴν ἀλήθειαν.

βοῶ (-άω) = φωνάζω δυνατά.

δεῦτε = ἐδῶ (ἔλθετε).

λύκος, δηλ. ἦλθεν.

οὐκέτι τις ἐπίστευε = οὐδεὶς ἐπίστευε πλέον.

ὥστε προσδραμεῖν (τοῦ ῥ. προστρέχω) = ὥστε νὰ τρέξῃ πρὸς αὐτόν.

ἄδεια = ἀφοβία, ἀσφάλεια.

ποιμνῆ = ποιμνιον, κοπάδι.

διέφθειρε, ἄβρ. τοῦ ῥ. διαφθείρω = καταστρέφω.

13.

στασιάζω = φιλονικῶ.

πειρῶμαι (-άομαι) = προσπαθῶ.

ἔργον = πράξις.

κομίζω = φέρω.

ἀθρόαι = συνηγμέναι, ὅλαι ὁμοῦ.

θραῦσαι, τοῦ ῥ. θραύω = συντριβῶ (σπάζω, τσακίζω).

κελεύω = διατάσσω.

καίπερ σπουδάζοντες = ἄν καὶ ἐφρόντιζον.

ἄνὰ μίαν = μίαν μίαν.

ῥαδίως = εὐκόλως.

ἠττηθήσεσθε, τοῦ ῥ. ἠτιῶμαι (-άομαι) = νικῶμαι.

μακαριῶ, τοῦ ῥ. μακαρίζω = χαλοτυχίζω.

14.

ἐπεφάνη, τοῦ ῥ. ἐπιφαίνομαι = παρουσιάζομαι αἰφνιδίως.

φθάνω = προφθάνω.

προσῆγγενεν, τοῦ ῥ. προσφέρω = πλησιάζω.

τὸ ῥύγχος = ἡ ρίς (παντὸς τετραπόδου).

περιοσφραίνομαι = μυρίζω (τι) ὀλόγυρα.

συνέχω = συγκρατῶ.

φασί = λέγουσι.

ἄπτομαι = ἐγγίζω.

παραμένω = μένω μέχρι τέλους πλησίον τινός.

15.

κωλύω = ἐμποδίζω.

ἐκκλησία = συνέλευσις τοῦ λαοῦ.

ώρα = ; (10).

μισθοῦμαι (-όομαι) = λαμβάνω τι με μισθόν.

μισθῶ (-όω) = δίδω τι με μισθόν.

τὸ ἄστυ = ἡ πόλις, αἱ Ἀθῆναι.

Μεγαράδε = διὰ τὰ ὑπάγη εἰς τὰ Μέγαρα.

μεσῶ (-όω) = εἶμαι εἰς τὸ μέσον.

ἡμέρα μεσοῦσα = μεσημέρι.

σφόδρα = πολύ, ὑπερβολικῶς.

φλέγω = καίω.

δηλάτης = ὁ ἄγων τὸν ὄνον.

ὑποδύομαι = χώνομαι, κρύπτομαι.

δέομαι = παρακαλῶ.

Β' ΕΙΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

1.

ἐλεύθεροι = οἱ ἐξ ἐλευθέρων γονέων γεννηθέντες.

κελεύω = διατάττω.

μελωδία = μουσική.

ψυχαγωγοῦμαι (-έομαι) = τέρπομαι, εὐχαριστοῦμαι.

διαλαμβάνω τῇ μνήμῃ = συγκρατῶ ἐν τῇ μνήμῃ.

ἀπολογοῦμαι (-έομαι) = δικαιολογοῦμαι.

τι τῶν κεκωλυμένων = τι ἐκ τῶν ἀπηγορευμένων.

ἔταξαν, τοῦ ῥ. τάττω = ὀρίζω.

οἱ τῶν θεῶν ὕμνοι = οἱ πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν (ψαλλόμενοι) ὕμνοι.

ἐγκώμιον = ἔπαινος.

2.

ἡ ἔδρα = τὸ κάθισμα.

ἀπὸ ῥῶ = δὲν ἔχω.

πάντοθεν = ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

ὕβριζω = κακομεταχειρίζομαι.

καταγελῶ = περιγελῶ, περιπαίζω.

τοῦ τόπου ἐκχωρῶ = παραχωρῶ τὴν θέσιν μου.

νομίζεται = θεωρεῖται.

ἐπεβόησαν, τοῦ β. ἐπιβοῶ (-άω) = φωνάζω μεγαλοφώνως.

ἤθος = συμπεριφορά.

οἴμοι τῶν κακῶν = ἀλλοίμονον διὰ τὰς συμφοράς.

χρῶμαί τινι = μεταχειρίζομαί τι.

3.

ἄσωτος = σπάταλος.

περιουσία = περίσσευμα.

τὸ παλαιὸν = κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους.

κολάζω = τιμωρῶ (πρὸς σωφρονισμόν).

γοῦν = παραδείγματος χάριν.

μεταπεμπάμενοι, τοῦ β. μεταπέμπομαι = προσκαλῶ.

σχολάζω τοῖς φιλοσόφοις = φοιτῶ εἰς τὰ σχολεῖα τῶν φιλοσόφων.

εὐενκῶ (-έω) = εἶμαι εὖρωστος, ὑγιής.

κελεύω = παρακαλῶ.

μυλωθρὸς = μυλωνᾶς.

ὁ μυλῶν, ὠνος = ὁ μύλος.

ἀλοῦντες, ἐνεστ. μετχ. τοῦ β. ἀλῶ (-έω) = ἀλέθω.

τιμῶ (-άω) = βραβεύω.

4.

ἀγαλλόμενον, παρατακτ. μετχ. τοῦ β. ἀγάλλομαι (ἐπί τινι) =
καυχῶμαι (διὰ τι).

μέγα φρονῶ ἐπί τινι = ὑπερηφανεύομαι διὰ τι.

ἤγαγεν, τοῦ β. ἄγω = ὀδηγῶ.

ἔνθα = ὅπου.

πινάκιον = μικρὸς πίναξ.

γῆς περίοδος = γεωγραφικὸς χάρτης.

προσέταξε, τοῦ β. προσιάσσω (τινὶ) = διατάττω (τινά).

5.

ἄλωσις = κυρίευσις.

οἰκίρω = λυποῦμαι.

άλίσκομαι=αίχμαλωτίζομαι, συλλαμβάνομαι.

τύχη=συμφορά.

ἄρασθαι=νά σηκώσῃ (καὶ θέσῃ ἐπὶ τῶν ὤμων) τοῦ ῥ. αἴρομαι.

ἀποφέρειν=νά λάβῃ καὶ φέρῃ μακρὰν (τοῦ Ἰλίου).

τὰ οἰκεῖα (δηλ. κτήματα)=τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ του πράγματα.

τοὺς πατρώους θεοὺς=τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν τῶν προγόνων του.

ἤρατο, ἄορ. τοῦ ῥ. αἴρομαι.

ἡσθέντες, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ἡδομαι (ἐπὶ τινι) =εὐχαριστοῦμαι
(διὰ τι).

συγχωρῶ (-έω)=ἐπιτρέπω.

πάνυ σφόδρα=παρὰ πολύ.

γεγηρακῶς=γέρων.

ὑπερεκπλαγέντες, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ὑπερεκπλήττομαι =θαυ-
μάζω παρὰ πολύ.

6.

ῥύαξ πυρός=πύρινος ῥύαξ, ἡ λεγομένη λάβα.

ἔρρῦη=ἔρρευσεν ἄορ. β' ὄριστ. τοῦ ῥ. ῥέω.

καὶ δὴ=καὶ μάλιστα.

πρὸς πόλιν τινά, τὴν Κατάνην.

εἷς τις=κάποιος.

πρεσβύτερος=γέρων.

ἐγκαταλαμβανόμενον, δηλ. ὑπὸ τῆς λάβας· ἐγκαταλαμβάνομαι=
προφθάνομαι.

ἀράμενος, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. αἴρομαι.

προσγενομένου, τοῦ ῥ. προσγίγνομαι=προστίθεμαι.

ὅθεν δὴ=ἐκ τούτου δὲ πρὸ πάντων.

θεωρῶ=παρατηρῶ.

εὐμενῶς ἔχω τινι=εὐμενῶς διάκειμαι πρὸς τινα, ἀγαπῶ τινα.

κέκλημαι=ὀνομάζομαι.

ταχεῖαν τὴν ἀποχώρησιν ποιῶμαι=ταχέως ἀποχωρῶ, φεύγω.

7.

αὐτόμολος=ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθὼν, ὁ προδότης.

βίος=τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέσα.

δεόμενοι, παρτικ. μετχ. τοῦ ῥ. δέομαι=ἔχω ἀνάγκην.

ἐνεργὸς=ὁ ἐν ἔργῳ ὢν, ὁ ἔχων ἐργασίαν.

ὡς=πρός.

πυνθάνομαι=ἐρωτῶ.

ἃ πράττειεν=τί πράττουσι (τίνες;).

᾽Ολύμπια ἄγω=ἐορτάζω τοὺς ᾽Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας.

τὸ ἄθλον=τὸ βραβεῖον.

ἐλάα=ἐλαία.

ἐνταῦθα=τότε.

γενναῖος=εὐγενής.

ὄν=ὄτι ἦτο.

παπαῖ=ἀλλοίμονον.

ποιησομένους=ἵνα κάμωσιν.

8.

κύλιξ=ποτήριον.

ἰῶμαι (-άομαι)=θεραπεύω ὡς ἰασόμενος=ἵνα θεραπεύσῃ.

ἐν τοῖς...=μεταξὺ τῶν....

φυλάττομαί τινα=προφυλάττομαι ἀπὸ τινα.

πέπεισται, παρχμ. τοῦ β. πείθομαι.

πέποιθα=ἔχω πεποιθήσιν τοῦ β. πείθομαι.

ἅμα=συγχρόνως.

9.

ὀδεύω=βαδίζω.

ἄνυδρος=ὁ μὴ ἔχων ὕδωρ.

μάλα=πολύ.

ἀπαγορεύω=κουράζομαι.

ἐνθα=ἐνταῦθα.

δῆ=λοιπόν.

ἐνιοι=τινές.

ὁ γυμνής, ἦτος=ὁ ἐλαφρῶς ὠπλισμένος πεζὸς στρατιώτης.

πέτρα=βράχος.

μικρῷ ὕδατι ἐντυγχάνω=ὀλίγον ὕδωρ εὕρισκω.

κόρυς, υἶθος=περικεφαλαία.

μεστὸς=πλήρης.

περιβλέπω=βλέπω περίξ.

ἐξέχει, παρτατκ. ὀριστ. τοῦ β. ἐκχέω=ἐκχύνω.

στρατιά=στρατός.
 ἀλαλάζω=κραυγάζω.
 εὐρώστως=δυνατά, πολύ.

10.

τάλαντον=χρηματικὸν ποσὸν 6,000 ἀρχαίων δραχμῶν.
 διὰ τί... διδοίη=διατὶ δίδει.
 ἡγοῦμαι (-έομαι)=νομίζω.
 καλὸς κάγαθός=ὁ ὠραῖος εἰς τὸ σῶμα καὶ καλὸς εἰς τὴν ψυχὴν,
 ὁ τέλειος ἄνθρωπος.
 προσειπὼν, τοῦ β. προσλέγω=προσέτι λέγω.
 ἐασάτω, ἀόρ. προστακτ. τοῦ β. ἐῶ (-άω)=ἄφήνω.

11.

καταγινώσκομαι θανάτω=καταδικάζομαι εἰς θάνατον.
 πίεσθαι=να πῆγ· μέλλ. ἀπρμφ. τοῦ β. πίνω.
 κώνειον=δηλητήριον.
 ὤρεξεν, τοῦ β. ὀρέγω=προτείνω.
 κύλιξ=; (8).
 δῆμιος=ὁ ἐκτελῶν τὰς ποινὰς δημόσιος ὑπάλληλος.
 οἱ προσήκοντες=οἱ συγγενεῖς.
 ἤροντο, ἀόρ. β' ὀριστ. τοῦ β. ἐρωτῶ (-άω).
 εἶ τι λέγοι=ἂν παραγγέλλει τι (=ἂν ἔχει νὰ παραγγείλη τι).
 ἐπισκήπτω=παραγγέλλω.
 μνησικακῶ τινι ὑπὲρ τινος=μνησικακῶ ἐναντίον τινὸς διὰ τι.
 φιλοτήσιος=φιλικός· ἢ παρὰ τινος φιλοτησία (πόσις)=ἡ ἐκ
 μέρους τινὸς προσφερομένη φιλικὴ πόσις.

12.

α'

τελευτῶ (-άω), δηλ. τὸν βίον=ἀποθνήσκω.
 ἤκω=ἔχω ἔλθει· ὁ παρατακτ. ἤκον=εἶχον ἔλθει ἢ ἤλθον.
 ἐγκωμιάζω=ἐπαινῶ.
 ἀγαθός=γενναῖός· συγκριτ. κρείσσων=;

β'

προσδοκῶ (-άω) = περιμένω.

ἀνδράποδον = δοῦλος.

πότερον = ποῖον ἐκ τῶν δύο = ἄν.

ἀγαπῶ τινι = εὐχαριστοῦμαι μέ τι.

γ'

οἶμοι τῆς τύχης = ἀλλοίμονον διὰ τὴν τύχην.

τῆς καλῆς (δηλ. τύχης) = διὰ τὴν καλὴν τύχην.

ἐς αἰεὶ = πάντοτε.

πρὸ τῆς Σπάρτης = ὑπὲρ τῆς Σπάρτης.

δ'

ἡδύς = εὐχάριστος.

τὸν ἅπαντα χρόνον = καθ' ὅλον τὸν χρόνον.

13.

ἠττώμενοι, παρτατ. μετχ. τοῦ β. ἠττώμαι (-άομαι) = νικῶμαι.

ἐψηφίσαντο, τοῦ β. ψηφίζομαι = ψηφίζω, ἀποφασίζω.

τῷ ἀγορεύσαντι πλεῖν = κατ' ἐκείνου, ὅστις ἤθελε προτείνει νὰ πλέωσιν.

λύω νόμον = ἀκυρώνω, καταργῶ νόμον.

ὧδε = ὧς ἐξῆς.

μανία = τρέλλα.

ὑποκρίνομαι = προσποιοῦμαι.

ἐλεγείον = ᾄσμα.

ᾄδω = ψάλλω, τραγουδῶ.

Ἄρειος = πολεμικός.

ἡγειρεν, ἀόρ. τοῦ β. ἐγείρω = ἐξεγείρω, παρορμῶ.

κάτοχοι ἐκ Μουσῶν καὶ Ἄρειως = ἐνθουσιασθέντες ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ᾄσματος.

αὐτίκα = ἀμέσως.

ἀνάγομαι = πλέω.

ἀλαλάζω = ἐγείρω πολεμικὴν κραυγὴν, κραυγάζω.

κατὰ κράτος = ἐξ ἐφόδου.

τὰ μάλα = παρὰ πολὺ.

14.

μαντεύομαι = δίδω χρησμόν.

σπουδαίως = σοβαρῶς.

βουλεύομαι = σκέπτομαι.

ὅπως . . . φονευθήσεται = πῶς νὰ φονευθῆ.

λάθρα = κρυφίως.

χιτῶν = ἔνδυμα φορούμενον κατάσαρκα, ὑποκάμισον.

ῥυπαρὸς = ἀκάθαρτος.

ἄξινη = πέλεκυς.

ὡς ξυλοτόμῳ ὄντι = ὡς ἐὰν ἦτο ξυλοτόμος.

πεξεύω = βαδίζω.

κατ' ἔριν = ἕνεκα φιλονικίας.

μηνύομαι = γνωστοποιοῦμαι.

εἶδος = ὄψις.

ἔργῳ = πράγματι.

μνημονεύω = ἐνθυμοῦμαι.

μαντεῖον = χρησμός.

πάλιν = ὀπίσω.

15.

ὡς ἐμποιήσων = ἵνα ἐμβάλῃ.

θυμὸς = θάρρος.

τῇ ὑστεραία = τὴν ἐπομένην ἡμέραν.

βλέπω = παρατηρῶ.

εὐπειῶς = εὐκόλως.

ἀθυμῶ (-έω) = δειλιῶ.

ζωγρήσας, τοῦ ῥ. ζωγρῶ (-έω) = συλλαμβάνω.

ἐν βίῳ οὔσα = ὅτε ἔζη.

δέχομαί τινα = ὑπομένω τινά.

16.

συνεσκήνωσε, τοῦ ῥ. συσκηνώ (-όω [τινι]) = κατοικῶ ὑπὸ τὴν
αὐτὴν στέγην (μετά τινος).

ἄγνώς, ᾧτος = ἄγνωστος.

εὐχαρις = προσφιλῆς.

ἀγασθῆναι, παθ. ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ β. ἀγαμαι = θαυμάζω.

ἡσθῆναι, παθ. ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ β. ἡδομαι = εὐχαριστοῦμαι.

συνουσία = συναναστροφή.

μὴν = ὄμως.

ἐνεφάνισεν, τοῦ β. ἐμφανίζω = φανερώνω.

μάλα = πολύ.

φιλοφρόνως = μὲ φιλοφροσύνην, μὲ φιλικὰς διαθέσεις.

ἄγε = ἔλα.

ἐπίδειξον, ἀόρ. προστακτ. τοῦ β. ἐπιδείκνυμι = δεικνύω.

δμώνυμος = ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ ὄνομα.

ὁμιλητῆς = μαθητῆς.

ἡγησάμενος, τοῦ β. ἡγοῦμαι (-έομαι) = ὠδηγῶ.

σύστησον, ἀόρ. προστακτ. τοῦ β. συνίστημι = συνιστῶ.

εὐκλεῆς = ἔνδοξος.

φησίν, τοῦ β. φημι = λέγω.

ὅτι = διότι.

ἔχοντες = ἐν ᾧ εἶχον.

ὁ τοσοῦτος = ὁ τόσοσφ μέγας.

17.

ἀποδημῶ (-έω) = ἀναχωρῶ.

ἀλλότριος = ξένος.

ἀσκῶ (-έω) = ἐξασκῶ.

ὀδεύω = πορεύομαι.

ὡς παρεσόμενος = ἵνα παρευρεθῆ.

ἐπιβουλή = φόνος.

γέρας, εἶδος πτηνοῦ ἔχοντος πολὺ μακρὸν λαιμόν.

πετομένας, παρτακτ. μετχ. τοῦ β. πέτομαι = πετῶ.

τιμωρήσασθε, τοῦ β. τιμωροῦμαι (-έομαι) = ἐκδικουμαι.

ὄδε = οὗτος δά.

δῆ = λοιπόν.

διέπησαν = ἐπέταξαν τοῦ β. διαπέτομαι.

ὕπερ τῆς σκηνῆς = ὑπεράνω τῆς σκηνῆς (μέρους τοῦ θεάτρου, ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ὑποκριταί).

18.

α'

κιθαρῳδός=ὁ παίζων τὴν κιθάραν καὶ ἄδων.

διατρίβω=διαμένω.

εὐδοκιμήσας, τοῦ ῥ. εὐδοκιμῶ (-έω)=ἔχω καλὴν φήμην,
ἐκτιμῶμαι.

κτησάμενος, τοῦ ῥ. κτῶμαι (-άομαι)=ἀποκτῶ.

ἐπειγόμενος, παρατακτ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐπείγομαι=σπεύδω.

ἐμισθώσατο, τοῦ ῥ. μισθοῦμαι (-όομαι)=λαμβάνω μὲ μισθόν,
ναυλώνω.

πιστεύω τινί=ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τινά.

αἰσθόμενος, ἄορ. β' μετχ. τοῦ ῥ. αἰσθάνομαι=ἐννοῶ.

συγχωρήσατε, τοῦ ῥ. συγχωρῶ (-έω)=ἐπιτρέπω.

σκευή=ἐνδυμασία.

ᾄσαι, ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ᾄδω=ψάλλω.

ἱμάτιον=ἐνδυμα.

πρῶρα=τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πλοίου.

ἀκροῶμαι τινος=ἀκούω τινὰ μετὰ προσοχῆς.

β'

δελφίς=δελφίνι.

τὸ νῶτον=ἡ ῥάχις.

ὀρμίζομαι=ἀγκυροβολῶ.

μεταπεμπάμενος, τοῦ ῥ. μεταπέμπομαι=προσκαλῶ.

ὅτι σῶς εἶη=ὅτι ὑγιής ἦτο.

ζημιῶ (-όω)=τιμωρῶ.

19.

α'

τυραννῶ (-έω)=εἶμαι τύραννος.

τὰ βασίλεια=τὰ ἀνάκτορα.

ὡς ἐπιβεβουλευκῶς τούτῳ=διότι εἶχε σκοπὸν νὰ φονεύσῃ τοῦτον.

ἄχθεις, τοῦ ῥ. ἄγομαι=προσάγομαι, κομίζομαι.

ἐξελεγχθεῖς, τοῦ ῥ. ἐξελέγχομαι=ἀποδεικνύομαι ἔνοχος.

κατακρίνομαι=καταδικάζομαι.

τοῖς δεδογμένοις=εἰς τὰ ἀποφασισθέντα.

συνοικίζω=ὑπανδρεύω.

μνησιτῆρ=ἀρραβωνιαστικός.

συντόμως=ἐντὸς ὀλίγου χρόνου.

τίς ἂν πίσιτις γένοιτο=πῶς δύναμαι νὰ πιστεύσω (εἰς τοὺς λόγους σου).

παρέξομαι, τοῦ β. παρέχομαι=παρουσιάζω.

β'

μεταπεμφάμενος, τοῦ β. μεταπέμπομαι=; (σελ. 69).

ἤξιωσεν ἐγγυήσασθαι=ἀπήτησε νὰ ἐγγυηθῆ.

μάλα=πολύ.

ἄσμενος=πρόθυμος.

ἐπένευσε, τοῦ β. ἐπινεύω=κινῶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, παραδέχομαι.

ἐγγύη=ἐγγύησις.

τὴν ὑπερβολὴν τῆς εὐνοίας = τὴν ὑπερβολικὴν, τὴν μεγίστην ἀγάπην.

καταγελῶ τινος=περιγελῶ τινά.

ὡς μαινομένου=ὅτι δῆθεν ἦτο παράφρων (τρελλός).

ἐφ' ᾧτε ἐπανελθεῖν=μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ ἐπανεέλθῃ.

αὐτόθι=αὐτοῦ (ἐν ταῖς ἀνακτόροις).

γ'

συνέδραμε=ἔτρεξεν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, συνηθροίσθη· ὁ ἐνεστ. συντρέχω.

μετέωρος ὄν=ἀνησυχῶν.

δρομαῖος=τρέχων, τρεχᾶτος.

ἄμφοτεροι=καὶ οἱ δύο.

περιβάλλω=ἐναγκαλιζομαι.

Γ' Εἰς Περιγραφὰς Πολεῶν καὶ Τοπιῶν

1.

α'

εὐδρος=ὁ ἔχων πολὺ, ἄφθονον ὕδωρ.

ῥυμοτομῶ (-έω) πόλιν=διαίρω πόλιν εἰς ὁδοὺς ἢ συνοικίας.

κακῶς ῥυμοτομημένη πόλις=πόλις ἔχουσα κακὴν ῥυμοτομίαν (=διαίρεσιν εἰς ὁδοὺς ἢ συνοικίας).

εὐτελής=πτωχικός, ταπεινός.

χρήσιμος=κατάλληλος πρὸς χρήσιν, καλός.

ἀπιστηθεὶν ἄν=δὲν δύναται νὰ πιστευθῆ.

θεωρῶ (-έω)=παρατηρῶ.

προσαγορεύω=δνομάζω.

β'

καλὸς=ῶραιος.

ἱερὸν=ναός.

πολυτελής=πολυδάπανος, μεγαλοπρεπής.

ἔτι=προσέτι.

ἀπόβλεπτος=ὁ μετὰ θαυμασμοῦ ἀποβλεπόμενος ὑπὸ πάντων,
ἀξιοθαύμαστος.

Ὀλυμπίειον, δηλ. ἔστι.

ὑπογραφή=ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον.

οἰκοδομία=οἰκοδόμησις.

ἂν ἐγένετο=θὰ ἀπέβαιεν.

εἵπερ συνετελέσθη=ἐὰν βεβαίως ἐπερατοῦτο.

γυμνάσιον=δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ ἐγίνοντο γυμναστικαὶ ἢ ἀθλη-
τικαὶ ἀσκήσεις.

κατάδενδρος=πλήρης δένδρων.

ποώδης=χλοερός.

παντοδαπός=ὁ παντὸς εἶδους.

θέα=θέαμα.

γ'

Ἄτικοί, οἱ κατοικοῦντες συνήθως εἰς τοὺς ἀγρούς.

ὑπουλος=πανοῦργος, δόλιος.

συκοφαντώδης=ὁ ἔχων κλίσιν νὰ συκοφαντῆ.

ξενικοὶ βίοι=τρόποι, καθ' οὓς ζῶσιν οἱ ξένοι.

δριμύς=σφοδρός, θερμός.

2.

α'

ἄρθριος=ἀπότομος, ἀπόκρημνος.

περιφανής=ὁ πανταχόθεν φαινόμενος μέγας, ὑψηλός.

ἐξέχω εἰς τι=φθάνω εἰς τι.

πολιοῦχος = προστάτης πόλεως.

χαλκίοικος = ὁ χαλκοῦν ἔχων οἶκον ἐπίθ. τῆς **πολιούχου Ἀθηνᾶς**

ἐν Σπάρτῃ ὡς ἐκ τοῦ χαλκοῦ ἱεροῦ, ἐν ᾧ ἦν τὸ ἄγαλμα αὐτῆς.

ὁ αὐτὸς = ὁ ἴδιος.

κώμη = συνοικία, τμήμα πόλεως.

τάξις = παράταξις μάχης.

στρατιὰ = στρατός, στρατεύμα.

β'

ἀρχεῖον = οἰκοδόμημα, ἐν ᾧ συνήρχοντο αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

ἐπιφανῆς = περίφημος, ὀνομαστός.

στοὰ = τόπος ἐστεγασμένος μετὰ κιόνων.

ποιῶ (-έω) = κάμνω, κατασκευάζω.

ἔφηβος, ὁ ἔχων ἡλικίαν 18 - 20 ἐτῶν.

χορεύω τινι = χορεύω πρὸς τιμὴν τινος.

γυμνοπαιδία, ἐτησίᾳ ἑορτῇ, καθ' ἣν παῖδες γυμνοὶ ἐχόρευον καὶ

ἐτέλουν διαφόρους γυμναστικὰς ἀσκήσεις.

ἐκκλησιάζω = συνέρχομαι εἰς συνέλευσιν.

ἀπωτέρω = μακρὰν.

τοῖς νέοις μελέτη δρόμου ἐστὶ = ἀσκοῦνται οἱ νέοι εἰς τὸν δρόμον (τρέξιμον).

χωρίον = θέσις, τόπος.

δῆ = πράγματι.

συνεχῆς = ὁ συνεχόμενος, ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου.

πεφύκασι, τοῦ β. **φύομαι** = φυτρώνω, αὐξάνομαι.

κύκλω = ὀλόγυρα.

εὕριπος = τάρφος (πλήρης ὕδατος).

περιέχω = περιβάλλω, περικλείω.

ἔφοδος = μετάβασις· **ἔφοδοι ἐπὶ γεφυρῶν εἰσιν** = αἱ μεταβάσεις γίνονται (μεταβαίνουσιν εἰς τὸν Πλατανιστᾶν) διὰ γεφυρῶν.

γ'

χρῶμαί τινι = μεταχειρίζομαί τι.

ἀεὶ = πάντοτε.

σπουδάξω περὶ τι = καταγίνομαι μετὰ ζήλου εἰς τι.

δίαιτα = τρόπος ζωής (ἐν σχέσει πρὸς τὴν τροφήν, ἐνδυμασίαν καὶ κατοικίαν).

καρτερικὸς = ὑπομονητικὸς.

δωμαλέος = δυνατὸς (γερός).

βραχυλόγος = ὀλιγολόγος, ὀλίγα λέγων, τὴν συντομίαν ἐπιδιώκων.

3.

α'

περίμετρος = περιφέρεια.

στάδιον, μέτρον μήκους ἴσον πρὸς 185 περίπου μέτρα.

ἡ χροά = τὸ χρῶμα.

μελάγγειος = ὁ ἔχων μαῦρον χρῶμα.

οὔσα = ἂν καὶ εἶναι.

καινώς = κατὰ νέον τρόπον.

διὰ τὸ κατεσκάφθαι = διότι εἶχε κατεδαφισθῆ.

β'

ἵπποτρόφος = ὁ τρέφων ἵππους.

κάθυδρος οὔσα = ἐπειδὴ εἶναι πλήρης ὑδάτων.

χλωρός = χλοερός, πράσινος.

γεώλοφος = κεκαλυμμένος ὑπὸ χώματος.

κηπεύματα = τὰ εἰς τοὺς κήπους καλλιεργούμενα δένδρα ἢ ἄλλα φυτά.

ὑπόκειμαι τινι = κείμαι ὑποκάτω (κατωτέρω) τινός.

ἀρδεύω = ποτίζω.

γ'

ἐνθεριζῶ = διέρχομαι τὸ θέρος.

εὐήνεμος = ὁ ὑπὸ καλῶν ἀνέμων διαπνεόμενος.

πρόσοψις = ὄψις.

εὐόπωρος = ὁ ἔχων καλὰς ὀπώρας (καρούς).

τὰ ὠνια = τὰ ὀψώνια.

ἄξυλος = ὁ ἐστερημένος ξύλων.

ἐγχειμάζω = διέρχομαι τὸν χειμῶνα.

πνεῦμα=ἄνεμος.

νίφομαι=χιονίζομαι.

πηλὸς=λάσπη.

δ'

ταῖς κατὰ τὸν βίον εὐελπιστίαις=διὰ τὰς περὶ τοῦ βίου καλὰς ἐλπίδας των.

δημότης=συνδημότης.

συνάλλαγμα=συμβόλαιον, ἀμοιβαία συμφωνία.

προσάγω=παρουσιάζω.

διατρέχω=τρέχω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὑπάρχω.

τοῖς μεγέθεσι=ὡς πρὸς τὰ ἀναστήματα.

ταῖς πορείαις=ὡς πρὸς τὸ βάδισμα.

τοῖς ῥυθμοῖς=ὡς πρὸς τὰς κανονικὰς τῶν σωμάτων κινήσεις.

εὐσχήμεων=κομψός.

εὐπρεπής=ώραῖος.

ὥστε δοκεῖν=ὥστε νὰ φαίνεται.

προσωπίδιον=μικρὰ προσωπίς (μουτζούνα).

κατειλῆφθαι=ἔχει καταληφθῆ (καλυφθῆ).

διαφαίνομαι=διακρίνομαι.

τρίχωμα=τρίχες τῆς κεφαλῆς, κόμη.

ἀναδέω=δένω πρὸς τὰ ἐπάνω.

λιτός=ἀπλοῦς.

φοινικοῦς=κόκκινος.

ταπεινός=χαμηλός, κοντός.

ἐπίχαρις=εὐχάριστος.

ἀτερπής=ὁ μὴ τέρπων, οὐχὶ εὐχάριστος.

4.

α'

σύσκιος=ὁ ἔχων πολλὴν σκιάν.

ἄλυκός=ἀλμυρός.

β'

κοινὴ κατασκευὴ=δημόσιον οἰκοδόμημα.

γραφή=ζωγραφία.

ἀνδριάς=εἰκὼν μαρμαρίνη ἀνδρός.

χρεία=χρήσις, διεξαγωγή.

πρὸς τὰς τῶν ἐργασιῶν χρείας εὐθέτως=καταλλήλως ὡς πρὸς
τὴν διεξαγωγὴν ἐργασιῶν.

κατὰ τὸ ἐμπόριον, ἢ κατὰ=ἀπέναντι· ἐμπόριον δὲ=ἐμπορικὸς
λιμὴν.

ἔχομαι τινος=μετὰ τινος συνέχομαι, συνδέομαι.

συνειλημμένη=περικυκλωμένη.

γ'

ἐγγὺς=πλησίον.

ἐκκομιδὴ=ἐξαγωγή.

διττός=διπλοῦς.

εἴσπλους=εἴσοδος (εἰς τὸν λιμένα).

ἐφέλομαι=προσελκύω.

ἀγαθὴ, διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἰχθύων καὶ ὄστρεϊδίων.

δ'

φιλαπόδημος=ὁ ἀγαπῶν νὰ ξενιτεύηται.

τὸ προσπίπτον=τὸ συμβαῖνον.

δυσχερὲς=δυστύχημα.

5.

α'

θεατροειδής=ὁ ὅμοιος πρὸς θέατρον.

κατὰ κορυφὴν=εἰς τὴν κορυφὴν.

ὑπὲρ τινος=ὑπεράνω τινός.

ἐπὶ τινι=πλησίον τινός.

β'

πρόναος=εἴσοδος (εἰς τὸν κυρίως ναόν).

ἀδόμενος=φημιζόμενος.

ἄγαν, ἐπίρρ.=παραπολύ.

θεάσαιο ἄν=δύνασαι νὰ παρατηρήσῃς τοῦ β. θεῶμαι (-άομαι).

ἐπὶ σιήλῃ=ἐπάνω εἰς...

ὅτι=διότι.

τὸ ἀρχαιότατον=κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους.

κτῆμα . . . καὶ *Ποσ.*, κατὰ τινὰ μῦθον ἢ πρώτη ἰδιοκτητὶς τοῦ
μαντείου ἦτο ἢ Γῆ, ἐξ ἧς ἔλαβεν αὐτὸ ἢ θυγάτηρ αὐτῆς Θέμις,
εἶτα ὁ Ποσειδῶν, ὅστις μετὰ τῆς Θέμιδος ἐχάρισε τῷ Ἀπόλλωνι.
ἔστηκα = ἔχω στηθῆ, εἶμαι στημένος· παρκμ. ὀριστ. τοῦ ρ. *ἵσταμαι*.
τὸ ἐσώτατον (μέρος) = τὸ ἐσωτερικώτατον (μέρος).
εἰσιέναι = νὰ εἰσέρχωνται· ἐνεστῶς ἀπρμφ. τοῦ ρ. *εἰσέρχομαι*.

γ'

ἄντρον = σπήλαιον.
οὐ μάλα = οὐχὶ πολὺ.
εὐρύστομος = ὁ ἔχων πλατὺ στόμιον.
ἀναφέρομαι = ἐξέρχομαι.
πνεῦμα = ἀήρ.
ἐνθουσιαστικὸς = ὁ κάμνων τινὰ νὰ ἐνθουσιᾷ.
ἀποθροσπίζω = χρησιμοδοτῶ, προφητεύω.
ἔμμετρος = λόγος ἐκφερόμενος ἐν ποιητικῇ μέτρῳ, ποίημα.
ἄμμετρος = λόγος ἄνευ ποιητικοῦ μέτρου, πεζός.

6.

α'

χῶρος = τόπος.
οἶον = τρόπον τινά.
μέσον = ἐν τῷ μέσῳ.
ἔχομαι = περικλείομαι.
διήκω = φθάνω, ἐκτείνομαι.
στάδιον, βλ. ἐν σελ. 73.
τῇ μὲν . . . τῇ δὲ = ἐδῶ μὲν . . . ἐκεῖ δέ, ἀλλοῦ μὲν . . . ἀλλοῦ δέ.
πλήθρον, μέτρον μήκους 100 ποδῶν ἢ 31 μέτρων.

β'

συρρέω = ῥέωμαζί, χύνομαι.
ἀνακοινοῦμαι (-όμαι) τινί τι = συνενῶ τι μετὰ τινος.
σχολῆ = βραδέως.
πράως = ἡσυχως.
ἐλαίου δίκην = καθὼς τὸ ἔλαιον.
καὶ αὐτοῦ = ἐπάνω εἰς αὐτόν.

παραφύομαι = φυτρώνω πλησίον· πρkm. *παραπέφυκα*.

προήκω = προχωρῶ, ἔκτεινομαι.

ἀπειρώγω = ἐμποδίζω.

παρέχει = παρέχει τὴν εὐκαιρίαν.

κατὰ ψῦχος = μὲ δροσιά.

γ'

διατριβή = τέρψις.

παντοδαπός = παντὸς εἶδους.

λάσιος = πυκνός.

ἀνέρπω = ἔρπων ὑψοῦμαι, ἀναρριχῶμαι.

συμφύομαί τινι = συνεννοῦμαι μετὰ τινος.

σμίλαξ, εἶδος φυτοῦ ἀναρριχητικοῦ.

πάγος = ἀπόκρημνος βράχος.

ἀνατρέχω = *ἀνέρπω* = ;

πέτρα = βράχος.

ὑπολανθάνω = εἶμαι (κε) κρυμμένος ὑποκάτω.

χλοάζω = εἶμαι χλοερός, πρασινίζω.

τὰ κατωτέρω = οἱ κατώτεροι τόποι.

διαρρέω = ῥέω διὰ μέσου.

συχνός = πολὺς.

συμβάλλομαι = συντελῶ.

ὁ ὄρνις = τὸ πτηνόν.

ἄλλος (δηλ. *ὄρνις*) *ἄλλη* = ἄλλο πτηνόν ἐδῶ καὶ ἄλλο ἐκεῖ.

εὖ μάλα = παρὰ πολὺ.

μέλος = ᾠδή, κελάδημα.

κάματος = κόπος.

Δ' ΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ

1.

ῦς (γενκ. *ῦδος*) = γουροῦνα.

ἢ παρ' ἐμοῖ = ἢ πλησίον ἐμοῦ, ἢ ἰδική μου.

ἄρτίως = πρὸ ὀλίγου.

τέτοκε, πρkm. ὄριστ. τοῦ β. *τίκτω* = γεννῶ.

ὁ δέλφαξ, *ακος* = τὸ χοιρίδιον.

γρύζω=φωνάζω (ἐπὶ χοίρων).

μάλ' ἀηδὲς=πολὺ δυσαρέστως.

ἐδώδιμος, ον=φαγώσιμος.

ἔχειν=ἵνα ἔχῃς.

οἷός τέ εἰμι=δύναμαι.

ἄμα=συγχρόνως.

μεταδίδωμι=δίδω ἐν μέρος.

περιουσία=περίσσευμα.

πρέπον ἐστὶ=πρέπει, ταιριάζει.

ἀγροικικὴ ἐπιείκεια=ἡ δικαιοσύνη τῶν ἀγροτῶν (χωρικῶν).

φιλάλληλοι=οἱ ἀγαπῶντες ἀλλήλους.

τρόφιμος=ὁ ἀνατρεφόμενος, ὁ παῖς.

ἔρρωσο=ὕγιαίνε.

2.

βαρέως=ὀρμητικῶς.

ἐμπίπτω=ἐπιπίπτω.

ἀπέκειρε, ἄορ. ὀριστ. τοῦ β. ἀποκείρω=καταστρέφω.

τὰ λήϊα=τὰ σπαρτά.

λιμὸς=πέϊνα.

οὐδέν, δηλ. ἐστι.

ὠνεῖσθαι=ν' ἀγοράζωμεν.

ἐπακτὸς πυρὸς=σίτος κομιζόμενος ἐκ ξένης χώρας.

οὐχ οἷόν τε (ἐστὶ) ἡμῖν=δὲν δυνάμεθα.

σπάνις=ἔλλειψις.

κέρματα=(μικρὰ) νομίσματα, χρήματα.

ἐστί μοί τι=ἔχω τι.

εὐτετηρία=καλὴ χρονιά (διὰ τοὺς καρποὺς τῆς γῆς).

μέδιμνος, μέτρον σιτηρῶν ἔχον βάρους 54,56 λίτρας.

ἡ γυνή=ἡ σύζυγος.

τὰ παιδία=τὰ τέκνα.

ἐκτίσομεν, μέλλ. τοῦ β. ἐκτίνω=πληρώνω.

μὴ δὴ περιίδης=λοιπὸν μὴ ἀφήσης.

καιρὸς=περίστασις.

3.

αὐχμὸς=ξηρασία.

αἴρομαι=ἀνυψοῦμαι.

- δεῖ ἐπομβρίας = ὑπάρχει ἀνάγκη πολλῆς βροχῆς.
 βῶλος = σβῶλος (ἀπὸ χῶμα).
 ἄρουρα = ἡ γῆ (ἢ καλλιεργήσιμος).
 ὡς ἔοικεν = καθὼς φαίνεται.
 θύω = προσφέρω θυσίαν.
 ἐξ ἀμίλλης = με φιλοτιμίαν.
 καλλιερῶ (-έω) = μετὰ καλῶν οἰωνῶν θυσιάζω.
 συνεισηνέγκαμεν, ἄορ. ἀ' ὀριστ. τοῦ β. συνεισφέρω = ἀπὸ κοινοῦ εἰσφέρω.
 πόπανον = στρογγύλον ζυμαρικὸν ἐν χρήσει εἰς τὰς θυσίας.
 λιβανωτοῦ χόνδρος = θυμιάματος σβῶλος.
 βοσκήματα = ζῶα.
 λεπτόγεως, εἰων = ὁ ἔχων λεπτὴν, μὴ λιπαρὰν γῆν.

4.

- ἀπόλοιτο = εἴθε νὰ χαθῶσι, εἴθε νὰ καταστραφῶσι.
 πονήρως = κακῶς, βλαβερῶς.
 διαθέντες, ἄορ. τοῦ β. διατίθημι = διαχειρίζομαι, μεταχειρίζομαι πονήρως διατίθημί τι = βλάπτω τι.
 ἡνιάθην, ἄορ. τοῦ β. ἀνιῶμαι (-άομαι) = λυποῦμαι.
 ἐνθυμοῦμαι = λαμβάνω ὑπ' ὄψιν.
 ἄχρηστος = ἀνωφελής.
 περιμάχητος = περιζήτητος.
 ἀβέβαιος = ἀσταθής.
 ἐστηκός = σταθερόν.
 τοῦ ἔχοντος, ἐνν. ἐστί.
 ἔξεσι = εἶναι δυνατόν.
 πεπηγός = σταθερόν.
 ἀνάλωτος = ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἀφαιρεῖται, δὲν παίρνεται.
 κρεῖττον ληστείας = ὑπέρτερον ληστείας (ὡς μὴ δυνάμενον δηλ. νὰ ληστευθῆ).
 ἀντέχομαι τινος = κρατοῦμαι ἀπὸ τινος, στηρίζομαι εἰς τι.

5.

- τῆτες = κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος, ἐφέτος.
 οὐδενὶ ἐξιτητόν (ἐστι) = οὐδεὶς δύναται νὰ ἐξέλθῃ (ἐκ τῆς οἰκίας).

κατείληφε = ἔχει καλύψει.

λευκανθίζω = εἶμαι λευκός.

ἄπορία ἔργων = ἔλλειψις ἐργασίας.

ὄνειδος = ἐντροπή.

προκύπτω τῆς καλύβης = παρατηρῶ ἔξω τῆς καλύβης.

δῆτα = λοιπόν.

οὐκ ἔφθην παρανοίξας = μόλις ἤνοιξα ὀλίγον.

θύριον = μικρὰ θύρα.

νιφετός = χιῶν πίπτουσα.

δῆμος = πλῆθος.

κόπιχος = κόσσυφος.

εὐθέως = εὐθύς.

ἀνασπῶ (-άω) = σύρω πρὸς τὰ ἄνω, τραβῶ.

ἰξὸς = κόλλα.

ἀχράς, ἀδος = ἀγρία ἀπιδέα.

ὅσον οὖπω = μετ' ὀλίγον.

νέφος = πλῆθος.

ἐπέστη = παρουσιάσθη.

ὀρόδαμνος = κλάδος.

ἔχομαί τινος = κρατοῦμαι ἔκ τινος.

εἰλημμένοι κεφαλῆς = πιασμένοι ἀπὸ τὴν κεφαλῆν.

λάχος, ους = μερίδιον.

πίων, ονος = παχύς.

Ε' ΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΝ

Α' ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1.

α'

γῆ = χῶμα.

ῥάων = εὐκολώτερος (καλύτερος).

λάθρα = κρυφίως· λάθρα Διὸς = χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ ὁ Ζεὺς.

νάρθηξ = φυτὸν καλαμοειδές.

ἤσθετο, ἀόρ. β' τοῦ ῥ. αἰσθάνομαι = ἐννοῶ.

ἐπέταξε, τοῦ ῥ. ἐπιτάττω (τινὶ) = διατάττω (τινά).

προσηλῶσαι, ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ β. *προσηλῶ* (-όω) = καρφώνω.
δῆ = λοιπόν.

ἐδέδετο = ἦτο δεδεμένος· τοῦ β. *δοῦμαι* (-έομαι).

ἐπιπέτομαι = πετῶ κατ' ἐπάνω.

κατεσθίω = κατατρῶγω.

λύω = ἐλευθερώνω.

2.

α'

ἀφανίσει, ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ β. *ἀφανίζω* = ἐξολοθρεύω.

ἡ λάρναξ = ἡ κιβωτός.

ἐπιτήδεια = τρόφιμα.

ἐνθήμενος = θέσας ἐντὸς αὐτῆς (τῆς λάρνακος)· τοῦ β. *ἐντίθημαι*.

εἰσέβη, τοῦ β. *εἰσβαίνω*.

ὑδωρ = βροχή.

χέας, ἄορ. μετχ. τοῦ β. *χέω* = χύνω· *χέω ὑδωρ* = βρέχω.

κατέκλυσεν, τοῦ β. *κατακλύζω* = πλημμυρίζω.

προσίσχω = προσεγγίζω, ἀράζω.

ᾄμβρος = βροχή.

ἐκβάς, ἄορ. μετχ. τοῦ β. *ἐκβαίνω* = ἐξέρχομαι.

β'

αἰροῦμαι (-έομαι) = ἐκλέγω.

αἴρω = σηκώνω, ἀνυψώνω.

βάλλω = ῥίπτω.

3.

προσαγορεύω = ὀνομάζω.

μερίζω = διαμοιράζω.

πέραν = ἀντικρύ.

Β' ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

αὔθις = πάλιν.

ἐπιβουλεύω τινι = κρυφίως σχεδιάζω κακὸν κατὰ τινος.

ὁ πυρὸς = ὁ σίτος.

- φρύγω** = ξηραίνω εἰς τὸ πῦρ, καθουρδίζω.
ἐτήσιος = ὁ κατ' ἔτος φυόμενος.
ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας = ἠρώτα (τὸν θεὸν) πῶς
 θ' ἀπαλλάξῃ τὴν χώραν τοῦ ἀπὸ τῆς ἀφορίας (τῆς γῆς).
ἀναπείδω = καταπείθω, παρορμῶ.
ὡς εἶη κεχρησμένον = ὅτι τάχα εἶχε δοθῆ χρησμός.
βωμὸς = θυσιαστήριον, ὁ τόπος τῶν θυσιῶν.
παρέστησε = ἐτοποθέτησε πλησίον.
ὑπερέβησαν, τοῦ ῥ. **ὑπερβαίνω** = περῶ ὑπεράνω, διαβαίνω.
γίγνομαι κατὰ τι = ἔρχομαι (φθάνω) εἰς τι.
ὠλισθεν, ἄορ. β' τοῦ ῥ. **ὀλισθάνω** = γλιστρῶ (καὶ πίπτω).
βυθὸς = πάτος (τῆς θαλάσσης).
ἄλσος = δάσος ἱερὸν (ἀφιερωμένον εἰς θεόν τινα).
περιάπτω τι δρυὶ = κρεμῶ τι ἐπάνω εἰς τὴν δρῦν.
δράκων = ὄφις (μέγας).
ἄὑπνος = ὁ μὴ κοιμώμενος, ἀκοίμητος.

2.

- ἐπὶ τοῦτο** = διὰ τὴν φέρῃ τοῦτο.
παρακαλῶ (-έω) = προσκαλῶ.
πεντηκόντορος = ἡ ἔχουσα πενήντα κωπηλάτας.
ναῦς, γενκ. **νεῶς** = πλοῖον.
ἀνάγομαι = ἀποπλέω.
ἄκων, οὔσα, ον = ὁ παρὰ τὴν θέλησίν του πράττων τι· **ἀκόντων**
αὐτῶν = παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν.
παρατιθεῖτο, εὐκτ. τοῦ ῥ. **παρατίθεμαι**· **ὁπότε παρατιθεῖτο**
αὐτῷ τράπεζα = ὁσάκις ἐτίθετο πλησίον του τράπεζα (μετὰ
 φαγητοῦ).
καταπέτομαι = πετῶ πρὸς τὰ κάτω.
σπῶμαι τὸ ξίφος = σύρω τὸ ξίφος ἐκ τῆς θήκης, ξιφουλκῶ.

3.

- μηνύω** = φανερώνω.
πέτρα = βράχος.
βία = ὁρμή, δύναμις.

- πόρος=διάβασις, διάπλους.
 ἀφεῖναι=νά ἀφήσωσιν.
 πέλεια=περιστερά.
 διαπλέω=πλέω διὰ μέσου.
 ἀφιᾶσι=ἀφήνουσιν.
 πρῶρα=τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ πλοίου, ἢ πλώρη.
 διαπέτομαι=πετῶ διὰ μέσου.
 συμπίπτω=συγκρούομαι.
 ἐπιτηρῶ (-έω)=περιμένω εὐκαιρίαν.
 ἀναχωρῶ=ἀπομακρύνομαι.
 εἰρεσία=κωπηλασία.
 εὐτονος=δυνατός.
 ἔστησαν=ἐστάθησαν, ἔμειναν ἀκίνητοι.

4.

α'

- ὀρμισθείσης, παθ. ἄορ. μετχ. τοῦ β. ὀρμίζομαι=ἀγκυροβολῶ.
 ἐπιτάττω=διατάσσω.
 παρακαλῶ=παρακινῶ.
 χαλκόπους=ὁ ἔχων χαλκοῦς πόδας.
 διαφέρω=ὑπερέχω.
 ὧν=τούτων, οὓς.

β'

- καταζευγνύω=ζευγνύω ὁμοῦ.
 φαρμακίς=μάγισσα.
 ἐπαγγέλλομαι=ὑπόσχομαι.
 ὁμόση, ἄορ. ὑποτακτ. τοῦ β. ὄμνυμι=ὀρκίζομαι.
 ἔξειν=ὅτι θὰ λάβῃ.
 χρῆσαι, ἄορ. ἀπρμφ. τοῦ β. χρίω=ἀλείφω.
 ἀναδύομαι=ἐξέρχομαι, ξεφυτρῶνω.
 ἀθρόοι=ὅλοι μαζί.
 ἀπωθέν=μακρόθεν.

γ'

οὐκ ἐδίδου=δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ.
 κατακοιμίζω=ἀποκοιμίζω.
 ἀφείλετο=ἀφήρσεν ἄορ. β' ὀριστ. τοῦ β. ἀφαιροῦμαι.
 αἰσθόμενος, ἄορ. β' μετχ. τοῦ β. αἰσθάνομαι=ἐννοῶ.
 διασπείρω=διασκορπίζω.
 ὑστερῶ τῆς διώξεως=μένω ὀπίσω εἰς τὴν καταδίωξιν.
 κατέρχομαι=ἐπανέρχομαι.
 ἀνέθηκε, τοῦ β. ἀνατίθημι=ἀφιερώνω.

Γ' ΑΡΓΕΙΩΝ ΜΥΘΟΙ

1.

ἐπιτάττω=; (σελ. 83).
 σῦς, σὺς=ἄγριόχοιρος.
 κυνῆ=περικεφαλαία.
 ἐπιθόμενος=φορέσας ἄορ. μετχ. τοῦ β. ἐπιτίθεμαι.
 ὄρωμαι=βλέπομαι.
 κατέλαβε, τοῦ β. καταλαμβάνω=εὑρίσκω.
 ἐπιστάς=σταθεὶς πλησίον.
 ἀπέτεμε, τοῦ β. ἀποτέμνω=ἀποκόπτω.
 πτηνός=περωτός.
 ἀναστᾶσαι, ἄορ. μετχ. τοῦ β. ἀνίσταμαι=σηκῶνομαι.

2.

παρακειμένην=ὅτι εἶχε παρατεθῆ μετχ. ὑπερσ. τοῦ β. παρατίθεμαι.
 βορᾶ=τροφή.
 τὸ κῆτος=τὸ θαλάσσιον θηρίον.
 ἤρισε, τοῦ β. ἐρίζω (τινὶ)=φιλονικῶ (πρὸς τινα).
 κρείττων (δηλ. τῷ κάλλει)=ὑπερτέρα (εἰς τὴν ὠραιότητα).
 ἐμήνισαν, τοῦ β. μηνίω=ὀργίζομαι.
 χρησαντος=ἐπειδὴ ἔδωκε χρησιμόν τοῦ β. χρῶ.
 ἐὰν προτεθῆ=ἐὰν τεθῆ ἐμπρός, ἐὰν παρατεθῆ.
 προσέδησε, τοῦ β. προσδῶ (τινὶ)=δένω (εἰς τι).
 λύω=; (σελ. 81).

3.

α'

εὐνή=κλίνη.

διαφθαρῆναι=νά καταστραφῆ τοῦ ῥ. διαφθείρομαι.

ἀναστάς=ἀφ' οὗ ἐσηκώθη.

ἄγχω=σφίγγω δυνατά.

τὸ βουκόλιον=ἀγέλη βοῶν (βουκολιό).

ἤμφιεσατο, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀμφιέννυμαι=ἐνδύομαι.

τὸ χάσμα=τὸ ἄνοιγμα, στόμα (ιδίως θηρίων).

ἡ κόρυς, υἶος=περικεφαλαία.

β'

ζῆλος=φθόνος· κατὰ ζῆλον Ἦρας=ἐνεκα φθόνου τῆς Ἦρας.

ἐμάνη, παθ. ἀόρ. τοῦ ῥ. μαίνομαι=τρελλαίνομαι.

ἐνέβαλε, τοῦ ῥ. ἐμβάλλω=ρίπτω (μέσα).

διὸ=διὰ τοῦτο.

παραγίγνομαι=ἔρχομαι.

πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ=ἐρωτῶ τὸν θεόν.

λατρεύω τινὶ=ὑπηρετῶ τινά.

ἄθλος=ἀγώνισμα, κατόρθωμα.

ἐπιτελῶ=ἐκτελῶ.

ἔσεσθαι=ὅτι θὰ εἶναι.

τελῶ=ἐκτελῶ.

γ'

Ὁ Νεμεαῖος λέων.

ἐπέταξε, τοῦ ῥ. ἐπιτάττω = ;

ἄτρωτος=ὁ μὴ δυνάμενος νὰ πληγωθῆ.

ἀφικόμενος, τοῦ ῥ. ἀφικνοῦμαι (-έομαι) = φθάνω.

μαστεύω = ζητῶ.

ἔμαθεν = παρετήρησεν, ἐνόησεν.

ἀνατεινόμενος, τοῦ ῥ. ἀνατεινόμεμαι = ὑψώνω.

περιθεῖς = θέσας πέριξ.

κατέσχευεν, τοῦ ῥ. κατέχω = κρατῶ.

ἀπεῖπε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀπαγορεύω.

εἰσιέναι = νὰ εἰσέρχεται.

δεικνύναι = νὰ δεικνύη.

δείσας, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. δέδοικα ἢ δέδια = φοβοῦμαι.

ὡς κρύψων = ἔνα κρύψη.

Ἡ Λερναία ὕδρα.

ὕδρα = ὄφις ζῶν εἰς τὸ ὕδωρ (νερόφιδον).

ἐκτραφεῖσα, παθ. ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐκτρέφομαι = ἀνατρέφομαι,
μεγαλώνω.

ἐκβαίνω = ἐξέρχομαι.

πεδίον = πεδιάς.

τὰ βοσκήματα = τὰ ζῷα.

ἄρμα = πολεμικὴ ἄμαξα.

ἡνιοχῶ = ὀδηγῶ τὴν ἄμαξαν.

ἀνύειν, τοῦ ῥ. ἀνύω = κατορθώνω.

ἀναφύομαι = ἐκ νέου φυτρώνω.

ἐπικαλοῦμαι (-έομαι) = καλῶ πλησίον μου.

ἐμπρήσας, τοῦ ῥ. ἐμπίμπρημι = καίω.

ὔλη = δάσος.

δαλὸς = δαυλός.

ἀναφῦναι, ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. ἀναφύομαι.

περιγεγόμενος, τοῦ ῥ. περιγίγνομαι (τινος) = γίνομαι κύριός·
(τινος), καταβάλλω (τινά).

κατῶρυξε, τοῦ ῥ. κατορύττω = θάπτω εἰς τὴν γῆν.

ἐπέδηκε, τοῦ ῥ. ἐπιτίθημι = θέτω ἐπάνω.

ἀνασχίζω = σχίζω καὶ ἀνοίγω.

οἰστὸς = βέλος.

βάπτω = ἐμβαπτίζω, βουτῶ.

δεῖ = πρέπει.

Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος.

ἐνεγκεῖν = νὰ κομίση· ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ ῥ. φέρω.

χρυσόκερος = ὁ ἔχων χρυσᾶ κέρατα.

ἱερὸς = ἀφιερωμένος.

ἐνιαυτὸς = ἔτος.

κάμνω = κουράζομαι.

Ὁ Ἐρμάνθιος κάπρος.

κάπρος = ἀγριόχοιρος.

ἀδικῶ (-έω) = βλάπτω.

ὀρμῶμαι (-άομαι) = κινῶ ἔκ τινος, ξεκινῶ.

θήρα = κυνήγιον.

παραγίγνομαι = ;

λόχμη = πυκνὸν δάσος.

Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

ἐξευγκεῖν, ἀόρ. ἀπρμφ. τοῦ β. ἐκφέρω = βγάνω ἔξω, καθαρίζω.

ἐπιταγή = διαταγή.

ἐξοίσειν, μέλλων ἀπρμφ. τοῦ β. ἐκφέρω.

ἡ δεκάτη = τὸ δέκατον μέρος.

ἀπιστῶ = δὲν πιστεύω.

οἱ θεμέλιοι, δηλ. λίθοι (τὰ θεμέλια).

διεῖλε, ἀόρ. τοῦ β. διαιρῶ (-έω) = διαχωρίζω, χαλῶ.

σύνεγγυς = πλησίον.

εἰσοχεταιύω = δι' ὀχέτου φέρω ἐντός.

οὐκ ἀπεδίδου = δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ.

Αἱ Στυμφαλίδες ὕδριθες.

ὕλη = ; (σελ. 86).

συνηρεφῆς = συγκεκαλυμμένος, σκεπασμένος.

μυρίοι (-ιαί, -ία) = ἀναρίθμητοι, ἄπειροι.

φοβῶ (-έω) = ἐκφοδίζω, τρομάζω.

δοῦπος = κρότος.

τὸ δέος, τοῦ δέους = δ φόβος.

ἀνεπέτοντο, τοῦ β. ἀναπέτομαι = πετῶ πρὸς τὰ ἄνω.

Ὁ Κρῆς ταῦρος.

ἀναδοθεῖς, τοῦ β. ἀναδίδομαι = ἀναπέμπομαι, ἀναδιβάζομαι.

ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

φάνειν, ἀόρ. εὐκτ. τοῦ β. φαίνομαι = παρουσιάζομαι, ἐμφανίζομαι.

- ἡγρίωσε, τοῦ ῥ. ἄγριῶ (-όω) = κάμνω ἄγριον.
 παρεγένετο, τοῦ ῥ. παραγίνομαι = ἔρχομαι.
 κρατήσας (δηλ. τοῦ ταύρου) = νικήσας τὸν ταῦρον.
 διακομίζω = μεταφέρω.
 τὸ λοιπὸν = εἰς τὸ μέλλον, εἰς τὸ ἐξῆς.
 εἶασε, ἄορ. τοῦ ῥ. εἶω (-άω) = ἀφήνω.
 ἄνετος = ἐλεύθερος.
 λυμαίνομαι = βλάπτω.

Αἱ Διομήδους ἵπποι.

- βιάζομαι τινα = μεταχειρίζομαι βίαν ἐναντίον τινός, διὰ τῆς βίας καταβάλλω τινά.
 φάτινη = τὸ δοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ρίπτεται ἡ τροφή τῶν κτηνῶν.
 οἱ ἐπὶ ταῖς φάτναις = οἱ φύλακες τῶν ἵππων.

Ὁ ζωστήρ τῆς Ἱππολύτης.

- ζωστήρ = ζώνη.
 τὰ κατὰ πόλεμον = εἰς τὰ πολεμικά.
 σύμβολον = σημεῖον.
 τοῦ πρωτεύειν = τοῦ ὅτι ἦτο ἡ πρώτη, ἡ ἀρίστη.
 ναῦς, νεῶς = ; (σελ. 82).
 ἀφαιροῦμαι = ἀφαιρῶ.

Αἱ βόες τοῦ Γηρόνου.

- συμφυῆς = ἐκ φύσεως συγκεκολλημένος.
 συνηγμένος = συνηνωμένος.
 λαγόνες, τὰ ὑπὸ τὰς πλευρὰς μαλακὰ δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ.
 παρελθὼν = ἀφ' οὗ ἐπέρασεν.
 ἐπιβαίνω (τινός) = πατῶ ἐπὶ τινος, φθάνω εἰς.
 ὁ ὄρος = σύνορον.
 ἀντίστοιχος = ἀντιμέτωπος.
 στήλη = πλάξ (μεγάλῃ ὀρθογώνιος).
 παίω = κτυπῶ.
 βοηθοῦντα, παρατκ. μετκ. τοῦ ῥ. βοηθῶ (-έω) = σπεύδω εἰς βοήθειαν.

Τὰ χρουσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

- ἀνῆρει, παρατκ. ὀριστκ. τοῦ ῥ. ἀναιρῶ (-έω) = φονεύω.
 μετέωρος = ὁ ὑψωμένος ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους· ἀράμενος μετέωρον = σηκώσας καὶ ὑψώσας εἰς τὸν ἀέρα.
 ψαύω τινός = ἐγγίζω τι.
 οἱ δεσμοὶ = τὰ δεσμά.
 ῥήξας, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. ῥήγνυμι = συντρίβω, σπάζω.
 πόλος = θόλος τοῦ οὐρανοῦ.
 δρεψάμενος, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. δρέπομαι = κόπτω (καὶ λαμβάνω).
 σπειρα = κυκλοτερές προσκεφάλαιον, κουλλούρα.
 καταθείς, ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. κατατίθημι = θέτω κάτω.
 ἀνελόμενος, ἀόρ. β' μετχ. τοῦ ῥ. ἀναιροῦμαι (-έομαι) = παραλαμβάνω.
 ἀπαλλάσσομαι = ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ.

Ὁ Κέρβερος.

- κατὰ τοῦ νότου = ἐπὶ τῆς βόρειας.
 καιῆει = κατήρχετο.
 ἐὰν κρατήσῃ αὐτοῦ = ἐὰν καταβάλῃ αὐτόν.
 τῶν ὄπλων, δηλ. τοῦ βροχάλου καὶ τοῦ τόξου.
 ἀνῆκε, ἀόρ. ὀριστ. τοῦ ῥ. ἀνίημι = ἀφήνω.
 ἄγχω = ; (σελ. 85).

δ'

- μνηστεύομαι = ζητῶ εἰς γάμον.
 εἰκασθέντα, παθ. ἀόρ. μετχ. τοῦ ῥ. εἰκάζομαι = γίνομαι ὁμοιος.
 ἀπολαμβάνω = λαμβάνω ὀπίσω.
 ἔδοξε, τοῦ ἀπροσ. ῥ. δοκεῖ = φαίνεται καλόν.
 ἀπιέναι = νὰ πορευθῆ.
 φίλιτρον πρὸς Ἑρακλέα = μέσον, ὥστε ὁ Ἑρακλῆς νὰ μὴ παύσῃ ἀγαπῶν αὐτήν.
 ῥυεῖς, εἶσα, ἐν, μετχ. ἀόρ. τοῦ ῥ. ῥέω.
 φυλάττω παρ' ἑμαντιῶ = κρατῶ μαζί μου.

ε'

τιμωρήσασθαι, τοῦ ῥ. τιμωροῦμαι (-έομαι) = τιμωρῶ.

αἰρῶ (-έω) = κυριεύω.

οἶκοθεν = ἐκ τῆς οἰκίας του.

οὔσοντα = ἕνα φέρη· μέλλ. μετχ. τοῦ ῥ. φέρω.

ἡ ἐσθῆς = ἔνδυμα.

πυθομένη, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. πυνθάνομαι = μανθάνω.

δείσασα, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. δέδοικα ἢ δέδια = φοβοῦμαι.

χιτῶν = ὑποκάμισον.

χρίω = ἀλείφω.

ἐνδύς, ἄορ. μετχ. τοῦ ῥ. ἐνδύομαι.

ὁ ἰδς = δηλητήριον.

ὁ τῆς ὕδρας ἰός, ἐδηλητηριάσθη τὸ αἷμα τοῦ Νέσσου ἐκ τῆς χολῆς
τῆς Λερναίας ὕδρας, δι' ἧς ὁ Ἑρακλῆς τὰ βέλη ἤλειψεν.

ὁ χρώς (γενκ. χρωτός) = δέρμα.

ἔσηπε, τοῦ ῥ. σήπω = κάμνω νὰ σαπίσῃ.

ἀπέσπα = προσεπάθει ν' ἀποσπάσῃ, νὰ ξεκολλήσῃ.

προσπεφυκώς, παρακμ. μετχ. τοῦ ῥ. προσφύομαι = προσ-
κολλῶμαι.

ἐαυτὴν ἀνήρησε = ἐκρεμάσθη.

πυρὰ = σωρὸς ξύλων.

παρεστῶς = ὁ πλησίον εὐρισκόμενος, ὁ παρών.

ἐπιβάντος αὐτοῦ = ὅταν αὐτὸς ἀναβῆ ἐπ' αὐτῆς (τῆς πυρᾶς).

ὑφάπτω = θέτω πῦρ ὑποκάτω.

παριῶν = διερχόμενος· τοῦ ῥ. παρέρχομαι.

ὑφῆψε, ἄορ. τοῦ ῥ. ὑφάπτω.

ὑποστὰν = σταθὲν ὑποκάτω.

ἀνενεγκεῖν = ὅτι ἔφερεν ἐπάνω, ἀνεβίβασεν· ἄορ. β' ἀπρμφ. τοῦ
ῥ. ἀναφέρω.

Δ' ΑΙΤΩΛΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ

α'

τελευτῶ (-άω) = ἀποθνήσκω.

ἐσχάρα = τόπος, ὅπου καίεται πῦρ, ἐστία.

δαλός = δαυλός.

κατακαίομαι = ὅλως διόλου καίομαι.

ἡ λάρναξ = κιβώτιον.

ἀπαρχή = τὸ πρῶτον καὶ κάλλιστον παντὸς πράγματος· ἀπαρχαὶ
καρπῶν = οἱ πρῶτοι καρποί.

ὀλιγορῶ τινος = παραμελῶ, λησμονῶ τινα.

μηνίσουσα, τοῦ ῥ. μηνίω = ὀργίζομαι.

βοσκήματα = ζῷα.

β'

ἀριστεῖον = βραβεῖον.

ἐπηγγέλατο, τοῦ ῥ. ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

γ'

νῶτον = ῥάχισ.

κενεῶν = ὁ ὑπὸ τὰς πλευρὰς χῶρος τοῦ σώματος.

πλήξας, τοῦ ῥ. πλήττω = κτυπῶ.

ἐπέτρεψε, τοῦ ῥ. ἐπιτρέπω = παραδίδω.

ὄνειδος = προσβολή, κατηγορία.

διὸ = διὰ τοῦτο.

ἐνεδρεύω = παραφυλάττω, στήνω καρτέρι.

ἀφείλοντο, τοῦ ῥ. ἀφαιροῦμαι = ἀρπάζω.

βουλεύομαι = διανοοῦμαι, σκέπτομαι.

μνημονεύω = ἔχω ἐν τῇ μνήμῃ, ἐνθυμοῦμαι.

πυρῶ (-ῶω) = θέτω εἰς τὸ πῦρ.

Ε' ΑΧΑΪΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

1.

ἀκαρπία = ἔλλειψις καρπῶν, ἀφορία.

εὐχὰς ποιοῦμαι = προσεύχομαι.

2.

διαφέρω = ὑπερέχω, εἶμαι ἀνώτερος.

ἐπιβουλεύω = σχεδιάζω, μελετῶ κακόν τι.

δίσκος = στρογγύλη πλάξ (λιθίνη, σιδηρᾶ ἢ ξυλίνη) πρὸς ρίψιμον
χάριν ἀσκήσεως ἢ ἀγῶνος.

ῥῆλη = δάσος.

φωρῶ (-ῶω) = ἀνακαλύπτω.

φυγὰς = ἐξόριστος.

ἐλαύνομαι = καταδιώκομαι.

παραγίγνομαι = ;

γίγνομαι = γεννῶμαι.

εὐωχοῦμαι = τρώγω καὶ πίνω καλῶς, διασκεδάζω ἐν συμποσίῳ.

ὑμνῶ = ἐξυμνῶ.

3.

πατρῴος = πατρικός.

μεθ' ἡμέραν = κατὰ τὴν ἡμέραν.

ἀμβροσία = μύρον τῶν θεῶν.

ἐπιτηρῶ (-έω) = καιροφυλακῶ, παραμονεύω.

ἀσπαίρω = σπαρταρῶ.

ἀναβοῶ (-άω) = φωνάζω δυνατά.

προαίρεσις = σκοπός.

διαπράττομαι = κατορθώνω.

ᾤχετο = ἀπῆλθεν.

σῦς, συὸς = χοῖρος, ἀγριόχοιρος.

ἐκπολιορκοῦμαι = κυριεύομαι διὰ πολιορκίας.

ἀποθάνειται, μέλλ. ὀριστ. τοῦ β. ἀποθνήσκω = φονεύομαι.

ἀφίκετο, τοῦ β. ἀφικνοῦμαι (-έομαι) = φθάνω.

χρησάμενος, ἀόρ. μετχ. τοῦ β. χρῶμαι = μεταχειρίζομαι.

ΠΙΝΑΞ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

A.

- Ἀθηνᾶ, ᾰς, ἡ,** θυγάτηρ τοῦ Διός, θεὰ τῆς σοφίας καὶ τοῦ πολέμου.
- Αἰθιοπία, ας, ἡ,** χώρα τῆς Ἀφρικῆς πρὸς Ν. τῆς Αἰγύπτου· οἱ κάτοικοι: **Αἰθίοπες, ὠν.**
- Αἰνείας, ου, ὁ,** υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου καὶ τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης, περίφημος στρατηγὸς τῶν Τρώων.
- Αἴτνη, ης, ἡ,** ὄρος ἠφαίστειον τῆς Σικελίας.
- Ἀκαδήμεια, ας, ἡ,** γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις πλησίον τοῦ Ἰππίου Κολωνοῦ (παρὰ τὴν σημερινὴν Κολοκυθοῦν), ὀνομασθὲν οὕτως ἀπὸ τοῦ ἥρωος Ἀκαδήμου· ἐν αὐτῷ ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων.
- Ἀλέξανδρος, ου, ὁ,** υἱὸς Φιλίππου τοῦ Β' καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος, βασιλεύσας τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ 336 - 323 π. Χ.
- Ἀλκιβιάδης, ου, ὁ,** στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους.
- Ἀμάλθεια, ας, ἡ,** νύμφη ἢ παρθένος ἔχουσα κέρας ταύρου.
- Ἀμφιπολίται, ὠν, οἱ,** οἱ κάτοικοι τῆς Ἀμφιπόλεως, πόλεως ἐπὶ τῆς Θράκης παρὰ τὸν Στρυμόνα.
- Ἀπόλλων, ὠνος, ὁ,** υἱὸς τοῦ Διός καὶ τῆς Λητοῦς, θεὸς τοῦ φωτός, τῆς μαντείας, τῆς μουσικῆς καὶ ποιήσεως.
- Ἀρεοπαγῖται, ὠν, οἱ,** οἱ δικασταὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου (τοῦ ἀνωτάτου ἐν Ἀθήναις δικαστηρίου), οἵτινες οὐ μόνον τὰ μέγιστα τῶν ἐγκλημάτων ἐδίκασον, ἀλλ' εἶχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἡθῶν.
- Ἄρης, εως, ὁ,** υἱὸς τοῦ Διός καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τοῦ πολέμου.
- Ἄρπυιαι, ὠν, αἱ,** παρθένοι πτερωταί, δυσειδεῖς καὶ γαμψοὺς ὄνυχας ἔχουσαι, τέρατα μυθολογικά.
- Ἄρτεμις, ιδος, ἡ,** θυγάτηρ τοῦ Διός καὶ τῆς Λητοῦς, θεὰ τοῦ κυνηγίου.
- Ἄτλας, αντος, ὁ,** υἱὸς τοῦ Τιτᾶνος Ἰαπετοῦ· καταδικασθεὶς ὑπὸ τοῦ Διός ἐβάσταζεν ἐπὶ τῶν ὤμων του τὸν οὐρανὸν ἐπὶ τινος ὄρους τῆς ΒΔ. Ἀφρικῆς, ὅπερ ἐξ αὐτοῦ ὀνομάσθη **Ἄτλας.**

Ἀχελῷος, ου, ό, ποτάμιος θεός.

Ἀχέρων, οντος, ό, ποταμός τοῦ Ἄδου.

Β.

Βορέας, ου, ό, θεός τῶν βορείων ἀνέμων.

Βρασιδάς, ου, ό, στρατηγός τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον.

Γ.

Γοργόνες, ων, αἱ, φοβερὰ τέρατα, θυγατέρες τοῦ Φόρκου, θεοῦ τῶν θαλασσίων τεράτων· ἦσαν τρεῖς, ἡ Σθενώ, ἡ Εὐρυάλη καὶ ἡ Μέδουσα.

Γραῖαι, ὦν, αἱ, τερατώδεις παρθένοι, ἀδελφαὶ τῶν Γοργόνων, γραῖαι ἐκ γενετῆς.

Γραικοί, ὦν, οἱ, ἀρχαιότατον ὄνομα Ἑπειρωτικοῦ λαοῦ Ἑλληνικοῦ, εἶτα τὸ ὄνομα πάντων τῶν Ἑλλήνων παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις καὶ εἶτα παρ' αὐτοῖς τοῖς Ἑλλησι.

Δ.

Δαρεῖος, ου, ό, ό Γ', ό ἐπιλεγόμενος Κοδομανός, βασιλεύσας τῶν Περσῶν ἀπὸ τοῦ 326 - 330 π. Χ.: ἦτο ό τελευταῖος βασιλεὺς τῶν Περσῶν, διότι ἐπ' αὐτοῦ κατελύθη τὸ Περσικὸν κράτος ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Δελφοί, ὦν, οἱ, πόλις ἐν Φωκίδι, ἐνθα ἦτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐπίθετον: **Δελφικὸν** (ιερόν).

Δημήτηρ, Δήμητρος, ἡ, θεὰ προστατεύουσα τὴν γεωργίαν.

Διομήδης, ους, ό, βασιλεὺς τῶν Βιστόνων, φιλοπολέμου λαοῦ τῆς Θράκης.

Διονύσιος, ου, ό, τύραννος τῶν Συρακουσῶν (431 - 367 π. Χ.).

Ε.

Επαμεινώνδας, ου, ό, περίφημος Θηβαῖος στρατηγός.

Ερμῆς, οῦ, ό, υἱός τοῦ Διός, ἀγγελιοφόρος τῶν θεῶν.

Ερῦμανθος, ου, ό, ὄρος ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἐπὶ τῶν ὄρειων τῆς Ἡλείας· ἐπίθετον: **Ερῦμάνθιος** (κάπρος), ό διατρίβων ἐν Ἐρῦμάνθῳ.

Εὔηνος, ου, ό, ποταμός τῆς Αἰτωλίας (Φίδαρις νῦν).

Εὐριπος, ου, ό, πορθμὸς τῆς Εὐβοίας.

Ζ.

Ζεὺς, Διός, ὁ, ὁ ὑπέρτατος καὶ πρῶτος τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν θεῶν, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας ὡς καταπέμπων ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ κατοικίας τὰς βροχὰς καλεῖται Ἰέτιος.

Η.

Ἥρα, ας, ἡ, ἡ σύζυγος τοῦ Διός.

Ἥφαιστος, ου, ὁ, υἱὸς τοῦ Διός καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τῆς χαλκευτικῆς καὶ τοῦ πυρός.

Θ.

Θερμοπύλαι, ὦν, αἱ, τὰ μεταξὺ Μαλιακοῦ κόλπου καὶ Καλλιδρόμου στενά.

Θερμῶδων, οντος, ὁ, ποταμὸς Καππαδοκίας, ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον.

Ι.

Ἴλιον, ου, τό, πρωτεύουσα τῆς Τροίας, χώρας ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ.
Ἰωλκός, οὔ, ἡ, πόλις τῆς Θεσσαλίας παρὰ τὸν Παγασητικὸν κόλπον (νῦν Ἄνω Βόλος).

Κ.

Καδμεία, ας, ἡ, ἡ ἀκρόπολις τῶν Θηβῶν κτισθεῖσα ὑπὸ Κάδμου.
Καλυδών, ὄνος, ἡ, πόλις τῆς Αἰτωλίας οἱ κάτοικοι: **Καλυδῶνιοι, ὦν.**

Κασταλία, ας, ἡ, ἱερὰ πηγὴ ἐν Δελφοῖς, ἐν ἣ ἔλουόντο ἢ ἔρραντίζοντο οἱ τὸ μαντεῖον ἐπισκεπτόμενοι, πρὶν εἰσελθῶσιν εἰς τὸν ναόν.

Καύκασος, ου, ὁ, μέγα ὄρος μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης.

Κένταυροι, ὦν, οἱ, δίμορφα τέρατα, ἕξ ἀνθρώπων καὶ ἵππων κατὰ τὸ ἡμισυ συγκείμενα· κατοικοῦν ἐν Θεσσαλίᾳ περὶ τὸ Πήλιον.

Κερυνῆτις (ἔλαφος), ζῶσα ἐν Κερυνείᾳ, ὄρει τῆς Ἀχαΐας.

Κιθαιρώνειος (λέων), ὁ διατρίβων ἐν τῷ Κιθαιρῶνι, ὄρει τῆς Βοιωτίας.

Κιλικία, *ας, ἡ*, χώρα τῆς Μ. Ἀσίας.

Κόλχοι, *ων, οἱ*, λαὸς οἰκῶν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τοῦ Εὐξείνου πόντου· ἐπίθετον: **Κολχική** (γῆ), ἡ ἀνήκουσα εἰς τοὺς Κόλχους.

Κρής (ταῦρος), ὁ ἐν Κρήτῃ διατρέβων.

Κυνόσαργες, *ους, τό*, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν εἰς Φάληρον ἄγουσαν ὁδὸν (ΝΑ. τοῦ σημερινοῦ Α' στρατιωτικοῦ νοσοκομείου παρὰ τὴν Γαργαρέταν).

Λ.

Λέρνη, *ης, ἡ*, λίμνη ἐν Ἀργολίδι (νῦν Μύλοι)· ἐπίθετον: **Λερναία** (ὔδρα), ἡ ζῶσα ἐν τῇ Λέρνη.

Λεῦκτρα, *ων, τά*, μικρὰ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ.

Λιβύη, *ης, ἡ*, ἡ Ἀφρική.

Δοκροί, *ων, οἱ*, ὄνομα τριῶν ἐλληνικῶν φυλῶν· 1) οἱ Ὀπούντιοι περὶ τὸν Εὐριπον ἀπέναντι τῆς Εὐβοίας, 2) οἱ Ἐπικνημίδιοι περὶ τὸν Μαλιακὸν κόλπον καὶ 3) οἱ Ὀζόλαιοι ἢ Ἐσπέριοι περὶ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον.

Δύκειον, *ου, τό*, γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸ σημερινὸν Ζάππειον καὶ τὸν ἐθνικὸν κῆπον.

Δυκοῦργος, *ου, ὁ*, νομοθέτης τῆς Σπάρτης ζήσας κατὰ τὸν 9^{ον} π. Χ. αἰῶνα.

Δυκῶρεια, *ας, ἡ*, πόλις παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Παρνασσοῦ.

Μ.

Μαρδόνιος, *ου, ὁ*, στρατηγὸς τὸν Περσῶν εἰς τὸν κατὰ τῶν Ἑλλήνων πόλεμον.

Μηθύμναϊος, *ου, ὁ*, κάτοικος τῆς Μηθύμνης, πόλεως τῆς νήσου Λέσβου.

Μίνως, *ως, ὁ*, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρώπης, βασιλεὺς τῆς Κρήτης.

Μοῖραι, *ων, αἱ*, θεαὶ τοῦ πεπωμένου ἀπονέμουσαι παντὶ ἀνθρώπῳ τὴν καλὴν ἢ κακὴν τύχην του.

Μοῦσαι, *ων, αἱ*, θυγατέρες τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης, θεαὶ τῆς μουσικῆς, τῆς ποιήσεως, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν.

Μυκῆναι, ὦν, αἰ, ἀρχαία πόλις τῆς Πελοποννήσου πλησίον τοῦ Ἄργους.

N.

Νεῖλος, ου, ὄ, ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου.

Νεμέα, ας, ἡ, δασώδης χώρα μεταξύ Ἄργους καὶ Κορίνθου· ἐπίθετον: *Νεμεαῖος* (λέων), ὁ διατρίβων ἐν Νεμέᾳ (ἐν τῷ δάσει τῆς Νεμέας).

Νηρεὺς, ἑως, ὄ, θεὸς τῆς θαλάσσης.

Νηρηΐδες, ων, αἰ, νύμφαι τῆς θαλάσσης, κόραι τοῦ Νηρέως.

Ξ.

Ξέρξης, ου, ὄ, υἱὸς Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ἐκστρατεύσας κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ο.

Οἶτη, ης, ἡ, ὄρος Θεσσαλίας.

Οιχαλία, ας, ἡ, πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν.

Ὀλυμπιεῖον, ου, τό, ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἐν Ἀθήναις, οὗ σφύζονται σήμερον 16 ὄρθιοι κίονες καὶ 1 ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πεσὼν κατὰ τὸ 1852 ὑπὸ σφοδροῦ νοτίου ἀνέμου. Τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ τούτου ἤρχισεν ὁ Πεισίστρατος (530 π. Χ.), ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἔμεινεν ὁ ναὸς ἡμιτελής ἐπὶ πέντε καὶ πλέον αἰῶνας. Τέλος ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ῥωμαίων Ἀδριανὸς ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας ἐπεράτωσε τὸν ναὸν τοῦτον (κατὰ τὸ 129 μ. Χ.).

Ὅμηρος, ου, ὄ, ὁ ἀρχαιότατος τῶν Ἑλλήνων ἐπικῶν ποιητῶν· τούτου ποιήματα ἦσαν ἡ *Ἰλιάς* καὶ ἡ *Ὀδύσσεια*.

Π.

Παρθενών, ὦνος, ὄ, ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει τῶν Ἀθηναίων ναὸς τῆς παρθένου Ἀθηνᾶς κτισθεὶς ἐπὶ Περικλέους ἀπὸ τοῦ 446 - 438 π. Χ. ὑπὸ τῶν ἀρίστων ἀρχιτεκτόνων Ἰκτίνου καὶ Καλλικράτους καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐξοχωτάτου καλλιτέχνου Φειδίου.

Περίανδρος, ου, ό, τύραννος τῆς Κορίνθου (668 - 584 π. Χ.), υἱός τοῦ Κυψέλου.

Ποίας, αντος, ό, πατήρ τοῦ Φιλοκλήτου.

Ποσειδῶν, ῶνος, ό, υἱός τοῦ Κρόνου καί τῆς Ῥέας, θεός τῆς θαλάσσης.

Πυθαγόρειος, ου, ό, μαθητής ἢ ὀπαδός τοῦ φιλοσόφου Πυθαγόρου, ὅστις ἐκ Σάμου καταγόμενος διέτρυπεν ἐπὶ μακρὸν ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας κατὰ τὸν 6^{ον} π. Χ. αἰῶνα.

Πυθία, ας, ἡ, ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου τοῦ Ἄπολλωνος.

Ρ.

Ῥόδος, ου, ἡ, νῆσος τοῦ Αἰγαίου πελάγους κατὰ τὸ ΝΑ. μέρος αὐτοῦ καὶ ἀπέχουσα περὶ τὰ 20 χμ. ἀπὸ τῆς ΝΔ. ἀκτῆς τῆς Μ. Ἀσίας.

Σ.

Σίγειον, ου, τό, ἀκρωτήριο τῆς Τρωάδος εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου.

Σόλων, ωνος, ό, υἱός τοῦ Ἐξηκεστίδου, ὁ νομοθέτης τῶν Ἀθηναίων καὶ εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ σοφῶν.

Στυμφαλῖς, ἰδος, ἡ, λίμνη τῆς Ἀρκαδίας· **Στυμφαλίδες** (ὄρνιθες), αἱ διατρίβουσαι ἐν τῇ Στυμφαλίδι λίμνῃ· αὐταὶ ἦσαν πτηνὰ σαρκοφάγα μὲ σιδηρᾶς πτέρυγας, ἅτινα κατέστρεφον τὴν πέριξ χώραν.

Στύμφαλος, ου, ἡ, πόλις τῆς Ἀρκαδίας.

Συμπληγάδες (πέτραι), δύο βράχοι ἐκατέρωθεν τοῦ πορθμοῦ (Βοσπόρου) τοῦ ἐνοῦντος τὴν Προποντίδα μετὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου.

Συράκουσαι, ῶν, αἱ, πόλις τῆς Σικελίας, ἀποικία τῶν Κορινθίων.

Τ.

Τίρυνς, υνθος, ἡ, ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος πλησίον τοῦ Ναυπλίου.

Τραχίς, ἴνος, ἡ, πόλις τῆς Θεσσαλίας, ὑπὸ τὴν Οἶτην.

Τροία, ας, ἡ, χώρα ἐν τῇ Μ. Ἀσίᾳ, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Μυσίας, παραθαλασσία.

Υ.

Υπερβόρειοι, *έων, οί*, μυθικός λαός κατοικῶν εἰς τὰ ἔσχατα ἄκρα τῆς γῆς πρὸς βορρᾶν.

Φ.

Φθία, *ας, ή*, ἡ ἀπὸ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου μέχρι τῆς Πίνδου χώρα.

Χ.

Χείρων, *ονος, ό*, ἐπιφανῆς Κένταυρος, φημιζόμενος διὰ τὴν σοφίαν του, διδάσκαλος τοῦ Ἀχιλλέως.

Χερρόνησος, *ου, ή*, ἡ Θρακικὴ χερσόνησος, ἡ μεταξὺ τοῦ Θρακικοῦ πελάγους καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου.

Ω.

Ὀδεῖον, *ου, τό*, οἰκοδόμημα ἐν Ἀθήναις κτισθὲν ἐπὶ Περικλέους (τῷ 444) εἰς τὸ ΝΑ. μέρος τῆς ἀκροπόλεως· ἐν αὐτῷ ἐτελοῦντο μουσικοὶ ἀγῶνες.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Α΄ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

Σελ.
3-7

1.	Γυνή και ὄρνις	3
2.	Ἦορνις χρυσοτόκος	3
3.	Κύων κρέας φέρονσα	3
4.	Κίχλη	4
5.	Ἦονος και λεοντή	4
6.	Λύχνος	4
7.	Κομπαστής	4
8.	Κόραξ και ἀλώπηξ	4
9.	Πῆραι δύο	5
10.	Ἦοδοιπόροι και πλάτανος	5
11.	Ἦανδροφόνος	5
12.	Παῖς ψεύστης	6
13.	Γεωργοῦ παῖδες	6
14.	Ἦοδοιπόροι και ἄρκτος	6
15.	Περὶ ὄνον σκυῖς	7

Β΄ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

8-20

1.	Ἦαγωγή τῶν ἐλευθέρων παιδῶν ἐν Κρήτῃ	8
2.	Ἦ τῶν Λακεδαιμονίων ἀγωγή	8
3.	Μενέδημος και Ἦασκληπιάδης	8
4.	ἮΑλκιβιάδου ὑπερηφάνεια	9
5.	ἮΑἰνείου εὐσέβεια	10
6.	Οἱ τοὺς γονεῖς ἀγαπῶντες ὑπὸ τῶν θεῶν εὐεργετοῦνται	10
7.	Δόγοι Πέροσον τινὸς ἀκούσαντος ὅτι τὸ ἐν ἮΟλυμπίᾳ ἄθλον ἦτο στέφανος και οὐχὶ χρήματα	10
8.	ἮΑλέξανδρος ὁ μέγας και ὁ ἰατρός του Φίλιππος	11
9.	ἮΑλεξάνδρου ἐγκράτεια	12
10.	Φωκίανος ἀρετὴ	12
11.	Τελευταῖοι λόγοι τοῦ Φωκίανος	13

12.	<i>Αἱ Λακεδαιμονίων γυναῖκες</i>	13
13.	<i>Σόλων</i>	14
14.	<i>Φιλοπατρία Κόδρου</i>	14
15.	<i>Λόγος τοῦ Ἐπαμεινώνδου πρὸ τῆς ἐν Λεύκτροις μάχης</i>	15
16.	<i>Πλάτωνος ἀπλότης</i>	16
17.	<i>Αἱ γέρανοι τοῦ Ἰβύκου</i>	17
18.	<i>Ἄριων</i>	17
19.	<i>Δάμων καὶ Φιντίας</i>	19

Γ' ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΠΟΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΩΝ 21 - 30

1.	<i>Ἀθῆναι</i>	21
2.	<i>Σπάρτη</i>	22
3.	<i>Θῆβαι</i>	24
4.	<i>Χαλκίς</i>	26
5.	<i>Δελφοὶ</i>	27
6.	<i>Τὰ Τέμπη</i>	29

Δ' ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ 31 - 32

1.	<i>Κωμάρχης Εὐχαίτη</i>	31
2.	<i>Ἀμνίων Φιλομόσχω</i>	31
3.	<i>Θαλλίσκος Πετραίω</i>	31
4.	<i>Αἰνεΐας Οὐολπίω</i>	32
5.	<i>Ἀμπελίων Εὐέρω</i>	32

Ε' ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ 33 - 56

A' Ἀνθρωπογονία 33 - 35

1.	<i>Προμηθεὺς</i>	33
2.	<i>Λευκαίων καὶ Πύρρα</i>	34
3.	<i>Ἑλληγ καὶ παῖδες αὐτοῦ</i>	34

B' Θεσσαλικοὶ μῦθοι 35 - 39

1.	<i>Φοῖξος καὶ Ἑλληγ</i>	35
2.	<i>Οἱ Ἀργοναῦται καὶ ὁ μάντις Φινεὺς</i>	36
3.	<i>Πλοῦς τῶν Ἀργοναυτῶν διὰ τῶν Συμπληγάδων</i>	37
4.	<i>Ἰάσων καὶ Μῆδεια</i>	38

	Γ' Ἀργείων μῦθοι	40 - 53
1.	Ὁ Περσεὺς καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης	40
2.	Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα	41
3.	Ἡρακλῆς	42 - 53
	Δ' Αἰτωλικὸς μῦθος	53 - 55
1.	Ὁ Καλυδώνιος κάπρος	53
	Ε' Ἀχαϊκοὶ μῦθοι	55 - 56
1.	Αἰακὸς	55
2.	Οἱ παῖδες τοῦ Αἰακοῦ	55
3.	Ἀχιλλεὺς	56
	Σημειώσεις	57
	Πίναξ κυρίων ὀνομάτων	93

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΚΕΙΜΕΝΩ ΕΙΚΟΝΩΝ

	Σελ.
Σωκράτης	9
Ἀλκιβιάδης	9
Ἀλέξανδρος ὁ μέγας	11
Φωκίων	12
Σόλων	14
Ἐπαμεινώνδας	15
Πλάτων	16
Ἀρίων	18
Ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ Παρθενῶνος	21
Σπάρτη	23
Θῆβαι	25
Προσκυνηταὶ μεταβαίνοντες εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν	28
Τὰ Τέμπη	30
Ὁ Ἡρακλῆς λύει τὸν Προμηθεά	33
Φοῖβος καὶ Ἑλλη	35
Ναυπήγησις τῆς Ἀργοῦς	36
Ὁ Ζήτης καὶ ὁ Κάλαις διώκονσι τὰς Ἀρπυίας	37
Μήδεια	38
Ὁ Περσεὺς ἐπὶ τοῦ Πηγάσου	40
Ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδοῦσης	41
Ὁ Ἡρακλῆς ῥίπτει εἰς τὸ πῦρ τὸ τέκνον του	42
Ὁ πρῶτος καὶ ὁ δωδέκατος ἄθλος τοῦ Ἡρακλέους	44
Ὁ Ἡρακλῆς τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ἰολάου κόπτει τὰς κεφαλὰς τῆς Λερναίας ὑδρας	45
Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Ἐρμύανθιος κάπρος	46
Ὁ Ἡρακλῆς τοξεύει τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας	47
Ὁ Ἡρακλῆς καὶ ὁ Κρής ταῦρος	48
Ὁ Ἡρακλῆς γίνεται κύριος τοῦ ζωστήρος τῆς Ἰππολύτης	48
Ὁ Ἡρακλῆς κομίζει τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου	49
Ἄτλας	50
Ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τῆς πυρᾶς 	52
Ἡ θύρα τοῦ Καλυδωνίου κάπρον	54

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
Αθήνα, 2011

